

Ara Alexandru Şişmanian

Zdrențe 2

2023

Copyright © 2023 A. A. Shishmanian

Coperta I: foto de Dana Shishmanian :

Félix Rollin, *Le mur sculpté* (Paris, 46, rue Quincampoix)

CURRICULUM VITAE

Născut pe 26 ianuarie 1951 la București, Ara Alexandru Șișmanian urmează, după un prim an la Facultatea de limbi romănice, Secția Franceză, cursurile Facultății de limbi orientale, Secția Hindi, unde îi are ca profesori de filosofie și religie indiană succesiv pe Cicerone Poghirc, Sergiu Al-George și pe d-na Usha Chaudhuri, care-i va dirija în 1974 teza de diplomă despre sacrificiul vedic („Sacrificiul vedic sau *Coincidentia oppositorum*”).

În 1975 obține, din partea unei fundații armene din Belgia, “Boghos Noubar Pacha”, o bursă în vederea aprofundării studiilor indianistice la Paris, bursă de care nu va putea beneficia, viza română fiindu-i refuzată. Publică sporadic, sub pseudonim, cronici literare în *Luceafărul* și eseuri de fenomenologie literară în *Steaua*. Frecventează *Cenacul de Luni* unde citește un grupaj de “psalmi”, constituind nucleul volumului *Menuetul menestrelului morbid*. Pe 4 martie 1977 semnează Apelul pentru respectarea Drepturilor Omului în România – lansat de scriitorul Paul Goma – alături de alți doi scriitori: Ion Negoïtescu și Ion Vianu. Este, de altfel, singurul din cei circa 180 de semnatari care refuză să semneze faimoasa “abjurare” propusă de regulă de securitate, ca și orice fel de alt document, în ciuda insistențelor securistice. Părăsește România în 1983, în urma multiplelor persecuții profesionale și politice între care, în 1978, o tentativă de internare “psihiatrică” pe baza decretului 12/1965, persecuții ce-l vor împinge de altfel la o grevă a foamei de 58 de zile (29 octombrie – 25 decembrie 1980)¹.

¹ În chip de autobiografie politică sub totalitarism, a se consulta interviul-confesiune publicat în iulie 2014 pe situl calameo (<https://fr.calameo.com/books/003510201e41f859f1cfa>), din care un fragment apăruse în revista *Ararat* nr. 23-24 din decembrie 2007, pp. 13-14, sub titlul „Un conglomerat al durerii și dezgustului”.

Se stabilește definitiv în Franța unde urmează cursuri de istoria religiilor la Ecole Pratique des Hautes Etudes și studiază sanskrita, armeană clasică, ebraica biblică și copta, pregătind o teză de semiologie comparată a religiilor (vedism și gnosticism), reflectată deocamdată în studiile deja publicate². Devine din 1986 membru al Asociației Franceze de Studii Indiene, iar din 1988 al Asociației Francofone de Coptologie. Publică, în reviste de orientalistă și în Actele unor Conferințe internaționale de istoria religiilor, mai multe studii de specialitate.

Activitatea științifică nu-l împiedică s-o continue pe cea politică. Astfel, între 7 noiembrie și 7 decembrie 1989 întreprinde o nouă grevă a foamei determinată de gravele persecuții cărora le era victimă la acea dată scriitorul Dan Petrescu (se vorbea chiar de arestare).

După 30 de zile încetează greva foamei însă participă la “asediul” Ambasadei României din Paris, acțiune ce se va încheia prin căderea “fortăreței” și “capitularea” ambadorului politruc în fața presiunii revoluționare a exilului românesc.

Din noiembrie 1987 până în ianuarie 1993 proiectează și realizează un *Triptic* de poeme: *Priviri*, *Ochiul Orb* și *Tireziada*, din care va citi și publica înainte de Revoluție la cenacluri și în reviste din exil (*Hyperion*, *Dialog*).

După Revoluție publică poezie și articole politice în reviste din țară (*Vatra*, *Familia*, *Steaua*, *Luceafărul*, *Viața Românească*, *Ramuri*, *Contrapunct*, *Nor Ghiank* ș.a.) și din exil (*Dialog* – München, *Galateea* – Königsbrunn, *Dorul* – Danemarca, *Lumea liberă românească* – New York, *New York Magazin*, *Asymetria* – Paris).

În 1993 izbutește realizarea unui Colocviu Internațional de Istoria Religiilor – «*Psychnodia*» – la Paris (Institut

² Vezi mai jos bibliografia selectivă.

National de Langues et Civilisations Orientales – INALCO), în memoria lui Ioan Petru Culianu, asasinat de securitate. Creează în mai 2005 asociația “Les Amis de I.P. Couliano” al cărei președinte este, și publică, sub auspiciile asociației, tomul I al Actelor colocviului « Psychanodia », în colaborare cu soția sa Dana Șişmanian.

În locul proiectatului tom II, preferă lansarea unui periodic de istoria religiilor *Les cahiers «Psychanodia »*, al cărui prim număr apare în 2011. Ediția a doua (2021) a acestui prim număr, ca și următoarele, apar online (<http://ftp.adshishma.net/Publications-Accueil.html>).

Între 1997 și 1999 publică la editura “Arhipelag” din Târgu Mureș cele trei volume ale *Tripticului*, a cărui versiune unificată și definitivată va vedea lumina tiparului în 2001, la editura “Cartea Românească”. Din 2003 și pînă în prezent volumele de poezie apar în ritm anual, aparținînd mai multor cicluri: “hexalogia” *Migrenelor*, din care ultima parte, a șasea, este încă în curs, avînd mai multe volume, ciclul *Absențe*, care se încheie cu al cincilea volum, în fine, ultimul ciclu, *Neștiute*, încheiat în 2018. În 2019 publică în fine, după multe ezitări, *Menuetul menestrelului morbid* (editura ΦΩΣ – Les Amis de I. P. Couliano), cu “Cîteva gînduri preliminare”.

Începînd cu 2012, poeme traduse în franceză de soția sa, Dana Șişmanian, apar regulat în reviste francofone de poezie și pe situri literare pe Internet, ca și în antologii și volume colective publicate în Franța. De asemeni, traduceri în germană și engleză au fost publicate în reviste și antologii.

În fine, primul volum personal în traducere franceză a apărut în 2014 (*Fenêtre avec esseulement*), al doilea, în 2016 (*Le sang de la ville*); al treilea, *Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique*, al cărui titlu evocă *Les êtres imaginaires* de Jorge Luis Borges, din care se și inspiră, și care reprezintă versiunea franceză a *Migrenelor VI*δ, a apărut în martie 2020

(toate trei, la editura L'Harmattan).

Anul 2021 se dovedește deosebit de rodnic pentru publicațiile în franceză, de vreme ce văd lumina tiparului *Migraines*, volum tradus de Dana Shishmanian și revăzut de autor, la Échappée Belle Éditions, cu o prefață, tradusă din română, aparținând criticului Dan Cristea, și *Orphée lunaire*, conținând poeme traduse de Dana Shishmanian și de asemeni revăzute de autor, la editura L'Harmattan, cu un preambul de Dana Shishmanian.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Eseuri și studii

„Proză și luciditate” [fragment din studiul „Analiza literară”, axat pe romanul *Cel mai iubit dintre pământeni* de Marin Preda, actualmente inclus și dezvoltat în *Les cahiers «Psychanodia»* n° 3, v. *infra*], *Luceafărul*, XXIII/37, 13 sept. 1980, p. 3.

„Topos și Rit în opera lui Mihail Sadoveanu”, în *Steaua*, anul 31, 1980, nr. 11, pp. 4-6.

„Ciudatele farse și zadarnicele melancolii ale diaconului Creangă”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 2, pp. 22-24.

„Metaforă culinară și spirit carnavalesc la George Călinescu”, în *Steaua*, anul 32, 1981, nr. 7, pp. 8-10.

„Pe marginea unei cărți despre George Călinescu”, în *Familia*, 33 (1997), nr. 10-11, pp. 58-64.

„Le Nombre et son Ombre. Cosmodicée et cosmogénie dans le Veda et dans la Gnose”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 16 (1985), pp. 205-235; no. 17 (1986), pp. 169-207.

„Le Nombre et son Ombre (Résumé)” (în ciuda titlului e vorba de un text independent de precedentul și redactat în engleză), în *Neoplatonism and Gnosticism*, edited by Richard T. Wallis, associate editor Jay Bregman, State University of New York, 1992, pp. 351-380.

„L’Orientalisme au Carrefour. Réflexions en marge d’une «Nouvelle politique de l’Orientalisme»”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 24 (1993), pp. 251-277.

„Sémiologie et Ontologie. Quelques observations méthodologiques à partir d’une «spectroscopie» de l’*Apocryphon de Jean*”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, no. 25 (1994), pp. 143-167; no. 26 (1995), pp. 51-76.

„Sergiu Al-George e il suo contributo all'indianistica romena contemporanea”, în *La rinascenza orientale nel pensiero europeo. Pionieri lungo tre secoli*, ed. Grazia Marchiano, Istituti Editoriali e Poligrafici Internazionali, Pisa-Roma, 1996, pp. 201-235.

„Sergiu Al-George – l'abstracteur de la forme”, în *Orientalia Lovaniensia Periodica*, nr. 27, 1996, pp. 207-238.

„Sergiu Al-George – deschizătorul formei”, în *Vatra*, nr. 6/1998, pp. 92-95 ; nr. 7/1998, pp. 60-64 ; nr. 8/1998, pp. 53-56 (*Semne*).

Ascension et hypostases initiatiques de l'âme. Mystique et eschatologie à travers les traditions religieuses, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2006, volum colectiv de studii reprezentînd Actele Colocviului internațional de istoria religiilor „Psychanodia”, în colaborare cu Dana Shishmanian.

În acest volum, studiul: „Dédoublement, chute et salut dans le Veda et dans la Gnose”, pp. 149-237: online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Les cahiers «Psychanodia» (n° 1 / Mai 2011), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), publicație periodică editată în colaborare cu Dana Shishmanian.

În acest număr, studiul: „Les sept transgressions de Ioan Petru Culianu”, pp. 9-129, precum și interviuri și discuții din sfera colocviului „Psychanodia”: online pe situl personal, section [Publications communes](#). Studiul „La huitième transgression de Ioan Petru Culianu: la transgression méthodologique” e în pregătire.

„Eminescu restituit: O "versiune integrală" a Luceafărului” (în colaborare cu Dana Șişmanian), în *Vatra*, 1-2/2018, pp. 15-22; online pe situl personal, section [Publications communes](#).

„Trei crime de stat: Mihai Eminescu, Nicolae Labiș, Marin Preda”, în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 2 / Avril-Mai 2021), online pe situl personal, section [Publications communes](#) (cu rezumate în franceză, redactate de Dana Shishmanian).

„Totalitarisme et littérature (I). *Écrits critiques et politiques* (1980-2022) (textes en roumain et en français), în *Les cahiers «Psychanodia»* (n° 3 / Mai-Juillet 2022), online pe situl personal, section [Publications communes](#).

Poezie – volume personale

În română:

Triptic 1. Priviri, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1997.

Triptic 2. Ochiul orb, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1998.

Triptic 3. Tireziada, editura Arhipelag, Târgu-Mureș, 1999.

Triptic: Priviri, Ochiul orb, Tireziada, editura Cartea Românească, București, 2001 (cu o prezentare de Dan Cristea).

Migrene I-II-III, editura Cartea Românească, București, 2003-2005. Volumul II cu o postfață de Dan Cristea, pp. 113-118; voll. I și III cu prezentări de același critic.

Migrene IV, editura Paralela 45, 2007.

Migrene V, VIa, VIδ, editura Ramuri, 2007, 2016, 2017.

Absențe I-II-III-IV, editura Ramuri, 2009-2012.

Absențe V, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2021. Cu o prezentare de Sonia Elvireanu.

Neștiute I-II-III-IV, editura Ramuri, 2012, 2014, 2015, 2018.

Neștiute V (ultimul din ciclu), editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2018 (cu un cuvânt de Dumitru Radu Popa).

Menuetul menestrelului morbid, editura ΦΩΣ (Les Amis de I. P. Couliano), 2019 (cu “Cîteva gânduri preliminare” ale autorului).

Staze și enstaze, 2021, auto-editare online pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Staze-Enstaze-2021.pdf>.

Zdrențe I, 2022, *Zdrențe II*, 2023, auto-editare online:

<http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Zdrente-1-2022.pdf>, <http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Zdrente-2-2023.pdf>

Onirice I, 2022: auto-editare online pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Onirice-1-2022.pdf>

Volumele precedent publicate sînt pe cale de a fi puse online pe situl personal: <http://ftp.adshishma.net/Ara/Poesie-ROM.html>.

În franceză:

Fenêtre avec esseulement, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2014 (collection Accent tonique).

Le sang de la ville, poèmes sélectionnés et traduits en français par Dana Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2016 (collection Accent tonique).

Les non-êtres imaginaires. Poème dramatique, traduit par Dana et Ara Alexandre Shishmanian, éditions L'Harmattan, Paris, 2020 (collection Accent tonique). "En guise de préface" par Dana Shishmanian.

Mi-graines, traduit par Dana Shishmanian, revu par l'auteur, Échappée Belle édition, 2021 (préface de Dan Cristea).

Orphée lunaire, traduit par Dana Shishmanian, revu par l'auteur, L'Harmattan, 2021 (préambule de Dana Shishmanian).

Poezie – în antologii și reviste

Dieter Schlesak, *Gefährliche Serpentinaen. Rumänische Lyrik der Gegenwart*, Edition Druckhaus 1998, p. 211 (din *Priviri*).

L'éveil du myosotis, Les Éditions du Net, Paris, 2014, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 396-399.

Les poètes et le cosmique, Les Éditions du Net, Paris, 2015,

éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 170-171.

Les Poètes, l'Eau, et le Feu, Les Éditions du Net, Paris, 2017, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, pp. 200-201.

Anthologie de l'émerveillement, Les Éditions du Net, Paris, 2021, éditée par Jean-Pierre Béchu et Marguerite Chamon, p. 116.

D'écriture en écriture, Paris, 2015, 3e tome de l'anthologie des auteurs de la Gazette de la Lucarne, pp. 375-377.

Anthologie poétique de Flammes Vives 2016, volume 1, mai 2016, pp. 135-136 ; volume 3, novembre 2016, pp. 113-115.

Apariții recente în reviste românești: *Poezia* (2/2018), *Luceafărul* (6/2018, 10/2020, 1/2022), *Discobolul* (nr 4/2018, nr 4/2020), *Vatra* (3-4/2019, 10-11/2020), *Bucovina literară* (1-2-3/2019, 7-8-9/2020, 7-8-9 2021), *Ararat online* (7/2020, 12/2021, 8/2022, 12/2022), *Leviathan* (nr. 4/2020, 4/2021, 2/2022, 3/2022), *Convorbiri literare* (nr 2/2021, nr. 2/2022), *Euphorion* (nr 3/2021, nr. 3/2022), *Itaca – Dublin* (nr 4/2021, nr. 2/2022, nr. 3/2022).

Apariții în reviste străine, editate: *À l'index* (2017), *Intervention à Haute Voix* (2018), *Concerto pour marées et silence, revue* (2020), *Poésie/première* (2018, 2020, 2022), *Traversées* (n° 103 / 2023), *Nouveaux délits* (2023); online: *Gazette de la Lucarne des écrivains* (2013), *Le capital des mots* (2014, 2016, 2020), *Le Temporel*, *La toile de l'Un*, *Ragazine*, *Le Pan poétique des muses* (2017), *La Levure littéraire* (2018), *Poésie pour tous* (2014, ... 2022), *Atelier* (Italie, dec. 2021), *Recours au poème* (2016, 2019, 2021, 2022), *Francopolis* (2013, 2015, 2017, 2018, 2020, 2021, 2022).

ZDRENȚE

1. barca de zdrențe

zdrențe în loc de stele – bizare silabe ce-mi mîngîie drumul
cu rugă • zuluți de sticlă în cerul de zîmbete • aproape de tine
însuți – plămînul zborului cu care-ți schimbi întruchiparea •
aripa cu care te gîndești altul • palele albastrului – prea
întîmplătoare pentru o poveste • sub pleoapele zborului – ce
privire se ascunde • sub măiastra fereastră • ce pânze de
orbire ning prin decorul nopții • medităndu-și umbra • gura
neagră glăsuiește alb – suflă oglinzi și ghețuri • mîna neagră
deschide ferestre vrăjite – bea cu degetele amprente
înălțimilor • moarta fermecată plătește cu-o rază ultima ei
trecere • scoate de sub piele o cămașă neagră cu care plînge în
barcă – în barca de zdrențe •

2. somnul de alge

somnul de alge și visele de curcubee ale păunilor • caleidoscopul de sub ochii mei închiși • caverne de întuneric – unde, traversînd membrane versicolore, încet dispar • scrisul oniric e un șarpe bătrîn cu multe labirinturi presărate printre șoaptele solzilor • eternități furtive în scorburile valurilor • în stranii codri ai oceanului • timpul mi-a decolorat așteptarea • zidurile stau între oglinzi împărțite – ca niște lungi zăbave aproape știute • mestec filamentul secundeii – mestec lunga ei amînare cenușie de parcă mi-aș scutura pașii pe o potecă prăfoasă • de parcă un străin – altul decît mine – ar parcurge exilul pe care indiferența mea-l vomită • deșertul exodului în care-am crescut de cînd am devenit un popor • umbra de melancolie ce mi-a înlocuit buzele • desigur, după cutremur – numai molozul ochilor din cifrele prealabil anunțate • singurătăți publicitare între norul atomic și iarba arsă • și sufletul meu după o pădure de gratii – încă aici, deși complet jupuit de clipe •

3. zarurile orizontului

miraje – utopiile se topesc în zare • zarurile orizontului pe hazard • prea mult turbure în toate aceste suspiciuni ale speranței • prea multe așteptări absurde – căi imposibile – poteci măsluite • căci imposibilitatea nu se bizuie pe-o neînțelegere a realului ci pe-o fatală incomprehensiune a transcendenței locuite de refuz • a transcendenței ce nu e – și nu va fi nicicând – această formă idealizată a instinctului de conservare • și nici această anti-lume plăsmuită din anti-materia avisală a gândului • prea multe amnezii acceptate plutesc pe apele metamorfozate ale începutului • pe profunzimile lui problematice • prea multă simplificare prezentată ca mijloc sau țel • printre lacrimi se ascunde mereu o lacrimă rece – un demon furtiv al lacrimilor • printre cărțile de joc – o carte în eternitate damnată • o damă de pică • o carte invizibilă pe care o joci fără să știi – sau fără s-o recunoști • cei ce se plâng – cei ce disperă – spun mai degrabă adevărul decât cei ce ne îndeamnă extatici înălțați pe coamele albe • o vioară misterioasă doarme precum o aripă malefică-n sunete • prea multe exteriorități impuse interiorității smulse din sens – interiorități delocalizate, deja exterioare • din față – prin aerul ca o mască ne vine-n întâmpinare suferința striată • și splendoarea autumnală a mirajelor cu alienările ei inutile • zdrențe uitate între nisip și spumă – pe buzele epileptice ale oceanului • frisoanele unor xilofoane străine – armurile căror înfruntări – bacurile căror alte styxuri • neștiute incerte de care nu te poți apropia decât plutind între dizolvarea uitării – și-aceea, mult mai zdrențuită, a reamintirii • far al întunericului – da – far al întunericului • lup sau victimă – călău sau turmă – adevăr ce se suprimă prea lent • pricep cu prea multe resturi de pîclă – prea intermitent • toată această nesfârșită nesfârșire inevitabilă • căci lumea nu e decât un neant încetinit • un miraj al continuităților iluzorii • sol de fantasme al soluțiilor • de ce atîta tulburare – atîta

turbare – în întâmpinarea seninătății neantului • catastrofele
sînt îngrozitoare doar pentru că sînt incomplete • oribilă e
nimicirea deficientă • dispariția plină de resturi • toate aceste
țărături ale naufragiilor – coșmarurilor și eșecurilor • da,
speranța e un ștreang – disperarea, o sete mai adevărată • și-
aceste distanțe ce-ți încîntă reamintirea precum un alt prezent
• nu sînt nici ele decît corzile încetinite ale evanescențelor –
zîmbetul nitescențelor • zdrențe – zdrențe – dizolvați-vă • nu
vă agățați cu ghiarele voastre debile de vînt • de vînt – de
cuvînt • transparență – absență – peisaj vid al neștiutelor •
înnalt acest cântec de tăcere • stins acest vid •

4. cupe cu sângele stins

măinile mele ca niște cupe cu sângele stins • cu marea plină de silabe – mînjindu-mi precum o dansatoare timidă buzele • cu îmbrățișarea întunecată a rugăciunilor pline de ciorchini – pentru mine, străinul, darul de lapte al nopților • moartea mea a vomitat pămîntul – umplîndu-se de foc și strălucire • beau vidului cântecul lui de tăcere • cântecul de tăcere al infinitului cu voci absente • beau vidului ecourile oarbe • și înot prin depărtările lui cu întîmpinări rarefiate – decolorîndu-mă – decolorîndu-mă •

5. măruntaiele fluturilor

citesc destine evanescente în măruntaiele fluturilor • coșmar
adâncit de labirinturile lui minerale • o literă – n-o recunosc •
o lumină – nu pot s-o văd • mi-am uitat ochii printre toate
aceste lucruri ilizibile • poate lamele crude ale orizontului • și
sânii nopții în care cred • vînăt – la fereastră cu singur • mort
în sarcofag de oglindă • cu insula printre atîtea posibilități de
deschidere – și-atîta limpede înșelăciune • ah! am să arunc și
am să arunc noi și noi spirale în aer – pînă am să descopăr
alte înălțimi decît cele convenționale și plafonate ale cerului •
am să mă descopăr barcă alunecată de alb • poveste între buze
de drum • pulbere de evanescență în somn de secunde •
atmosferă plină de gume albastre • poate o inimă – da! –
silabisind obscur algele mării • poate un far al orelor
dispărute – ori un foșnet al frunzișurilor somnului • migrenă
dizolvată-n absențele lunii – sau neant mascat de nori de
transparentă •

6. acordeonul inimii

acordeonul inimii mi s-a sfâșiat – și muzica lui de sânge mi-a
țișnit din degete și din gură • fereastra s-a destrămat –
inundată de raze • mesteacănul citește cu var bilele ochilor •
prea multă făină pe-asfaltul lins de ploaie – între felinarele
oportuniste și fantomele stelelor • și dacă m-aș masturba între
doi jean-valjeani în blue jeans – sodomizați pînă-n mațe – cu
godmișeurile-n erecție... • numai negații strivite în acest zero
cu coloane • creierul cu ceas al drumului măsoară violurile
forestiere • sau poate orele ca niște coconi de brad – cad pe
potecile cu căruntețea roșcată • crezînd că pămîntul și-a
mînjit pleoapele cu amurg •

7. depărtări înăbușite

zdrențe de depărtări înăbușite • tatonări de-abis – aproape, prin limpezimi • schițe ale avisului mângâindu-și catifeaua • pete de petale rezonând în grădina difuză a tăcerii • bufonul cu falusul sărutat de flori se plimbă cu erecția în mână • melcii plîng lunecînd pe panta obscură a vaginelor pălmuite • altminteri, coitul impus cu complezențele consimțite – ca între intelectuali • desigur, mai apoi o partidă de șah cu înălțimile • tenebre întrerupte ale poveștii fără ecouri • răspuns dubitativ • și acum – populațiile demultului • ele se apropie de mine în tăcere – cu prinos de dispariție • da, cu patosul unor frînturi de reamintire • erau cîndva – s-au mistuit plîngînd nu de durere ci de sete de neant • sufletul precum un gol plin de inaudibilă așteptare • o nostalgie nu a originilor – ci a ce nu poate fi • cu buzele aproape senzuale – apropiindu-se de zâmbet și prag •

8. pulberi oblice

ea – fărîmată în beznă • trepte risipite-n pulberi oblice • scînteieri cu diagonală încă incertă • la temelie respiră toate disparițiile în pulsuri discrete • albul a plîns negrul iar zăpada s-a sinucis • pistolul agonizează lîngă pian – fac o indigestie de gloanțe • claviatură a straniului – pași pe nici un drum • și din nou, florile ecourilor mistuindu-și zborul – plutind în evanescență ca-ntr-o altă noapte • experiențe fără eprubete – fără subrete – cu substanțe fantomă-n sunetele stinse • semne de întrebare giratorii • se scufundă – integrînd neantul •

9. zdrențele adâncurilor

sclipete suspendă timpul – pulberi discontinue • ninge peste rană – labirint de fulgi prin nopțile deschise • parcă uit tot ce-mi amintesc – amintindu-mi cu neant uitarea • sau poate cu uitare neantul • surîs împietrit de crucificări enstatice • ele caută să iasă din limpezimea dureroasă a încercării • mersul somnambulului pe coarda anxietății dintre abolire și ocean • moarte cu-amorțirea lunecînd între înțelegere și privire • poate ecourile anamnezei – biomituri bizare pierdute-n vag • orga se întunecă-n orgia stinsă • zidurile monoschizofrene contemplă cu oglindă luna – crepusculul alb al ninsorii • intimitatea unui extaz agonic • pragurile norilor între destrămare și destin • zdrențele adâncurilor • frisonînd – cu largul în prag •

10. această voce

de unde vine – pe ce alunecări – această voce • ea se deapănă și ne deapănă – povestindu-se • n-are alt sens decât străina ei prezență de orizonturi funambulice • zîmbet cu cristalul pe scînduri – învelit în manta evanescenței • măști scindate de avisuri reromantice • de onirii cu sinuciderea de umbră • zdrențe derizoriu lontane • țipete prelungi ca niște fuse ale vidului • oh! ele caută un sânge care să le potolească insomnia • o depărtare care să le îndreptățească speranța ajungerii la țintă • poate eurydice cîntîndu-și disperarea – viol al muțeniei eterne • întunericul ninge în noaptea deschisă a răni • da, pe ce depărtări de gheață vin în vid aceste ecouri • cum să scrutezi neantul din care, neștiută, doar absența ta mai face parte • ... de unde însă vocea aceasta atît de voluptuos torturantă • picurînd delicatese amintiri • străbătută de stridențele sentimentelor – muțeniile acestea violate de întrerupere și eșec • zdrențe, desigur • ele devin aproape niște vocalize • insuportabile coșmaruri de trezire ale subiacențelor • ce vor, în fond, da – vor numai să doarmă •

11. clipa pădurilor

diagonală prin clipa pădurilor • simultaneitate cu densitatea dispersată – precum haosul, neantul acesta zburlit • steaua pîlpîie mult mai aproape de neant decît obscura pisică de cheshire • și tîrîturile de dimineți – mereu prostituîndu-se în bordelul fantastic al lumii • gîtul roșii pe poteci ruginite • fier de amurg • nimicul cu cojile negre – parcă lucrurile sparte de frică ar țipa • parcă un pistol de ghips s-ar plimba singur prin întuneric • am descoperit printre frunze un penis negru cu un coi aproape putrezit • strigătul avisal al nimicului • un roman meta-polițist cu hiper-dublii • zero peste tot în amintirea pe care-am ucis-o •

12. mudra-rudra

negrul interoghează cu lampa-n ochi gesturile aerului •
mudra-rudra • pînă unde – cum – sau invers • buchetele
mîinilor vomită labirintul amprentelor • prea multe întrebări
cu indexu-n anus – pregătesc plecarea • poate – invers – cum
• chibzuind cu semne incomprehensibile – la • dispărînd în ce
nu se poate gîndi – altfel • nici visa cu-o altă creștere decît a
albului în moarte • zero sau orez •

13. degetul rodin

zîmbet cu pumnul înfîpt în ereb înjunghiat • gânditor cu degetul rodin adâncit în anus • rătăcind printre pietrele gorgonei – precum un frison supraviețuindu-și încă • stins – încă prezent în vibrația lui subiacentă • aproape – deși atît de singur • solitar în piatra indusă din privire – el își pipăie pragurile • patinează pe *despair* • dedublat etern – pe irepetabil • nicăieri năier – deși fără să iasă cu vreo clipă din neant • toate aceste trădări – toate aceste comploturi ale tăcerii • ale calomniei – condescendenței – sau insultei • ce s-au născut odată cu întunericul • îl fac să-și caute respirația ca pe o posibilă evadare • țipătul sângelui precum un labirint în libertate • nimic – clipă – mereu după •

14. invers

geamurile dialoghează cu ploaia – iar oglinzile zidurilor cu
vântul • asfaltul cu luciul gîlgîind • într-adevăr – cînd plouă –
parcă ferestrele – oglinzile și labirinturile s-ar vomita unele
pe altele • invers vine și totuși nu pleacă • nisipul e un șaman
roșcat cu toate paginile întîmplărilor rupte • doar vîntul se
mai întîmplă – doar ploaia-și mai despletește sticla • doar
invers mai vine fără să plece – el e singurul șaman încă uman
• invers – pe numele lui nimeni • nimeni – după întruchiparea
lui invers • ultimul om • invers – nimeni și nimeni – invers •
la infinit •

15. zdrențe de vid

zdrențe de vid între zdrențe de văd • nelămurită distanță de așteptări • indiscernabil • indisociabil • incompatibil • lontane imposibilități • semnificăm prin absențe • ne cunoaștem pe noi înșine numai prin neștiut • doar prin neant respiră navigația atît de străină a evanescenței • albinele niciunei mieri • oniria lucrurilor curge din mine – spre mine • somniile se varsă-n treziri • insomniile în revelații • mă uit în oglindă și scad – mă zăresc pe fereastră și în fine dispar • mă voi primi în dar așa cum am fost – așa cum am fost – cum am fost cînd n-am fost • piatra limpezimilor – mereu purificată • mereu ștearsă • mereu interogată cu flautul de reminiscențe al orizontului • tăcerea caută silabă-n palid suflu • palid culoar al disparițiilor • totul e efemer și provizoriu • apa e provizorie și setea e provizorie – setea de existență mai ales e efemeră și provizorie • totul e provizoriu pentru că totul e despărțit • totul e efemer pentru că totul e lipsă • tăcerea, da • ea vorbește cu tot ce o desparte – cu tot ce o lipsește • își găsește vocea în simplitatea insolubilă a distanței • cînd parfumul luminii răsplătește aripa incoercibilă • poate un ochi cu șarpele-n literă • poate o fereastră palpitînd în aerul grădinii • poate o ocazie pentru vid – așteptîndu-și labirintul sau pasărea •

16. ipoteze avisale

prea multe anamneze – zbor de imposibil • prea multă memorie zdrențuiește depărtarea • prea multe ecouri alogene în spațiul ciudat al imposibilului • dincoace de el – dincolo de el • mereu altul – același altul • altul în coșmarul lui continuu • altul abolindu-se în altul – și astfel subzistînd • hipnozele imuabilului – hipnozele imuabile ale infernului • piatra imită vidul • cu gustul ei cenușiu de înserare perpetuă • nimic atins cu gîfîitul aproape • nimic zdrențuit cu nitescența inezisabilă • lipsa ne urmărește și noi ne obișnuim cu ea – învățînd să-i citim hlamida • viziune cu coroană de inefabil • ochi orb cu miraj de pleoape circulare • dale ca niște statui ale pașilor de nicăieri • de parcă vacuitatea s-ar străbate cu ipoteze avisale • oprindu-și narcisismul în semn •

17. levitația întrebărilor

oare reamintirea poartă-n ea levitația întrebărilor • această zdreanță e o afirmație • dincolo de perfect – și totuși atât de mult sub perfecțiune • dincolo de trecut – și totuși atât de mult sub viitor • dincoace de prezent chiar • plutirea indisociabilă a distanțelor – cu țelurile însă despărțite • suspensia evanescențelor prelungite în peninsule obscure de durată • stropi rapizi de imagine măriți în vid de oglinzi • pagini din suprafețele infinitului • plenitudini bidimensionale • calcul suprimat în legănare cognitivă • suferința vrea să dispară dar transparența ei se răspîndește • străinul ține moartea de mînă îmbarcat spre neant • arhipelag de imposibilități de parcă neștiutele s-ar fărîma • naufragiu în non-sens al biosemnelor • suport de meditație – fărîmele zîmbindu-ne cu vidul • semințele incompatibilului – vagul licărind • paradis dialectic al simbolurilor • da, chemările hașurate ale indiscernabilului navigînd pe lacrimi • și pernele de țepi ale anxietății pe care letal levitez • undeva-n lontane plînsese din nimeni • inimi de ecouri • nostalgii • întoarceri mereu mai imposibile • nu zăbăvnicii ale zăgazului ci evaporări în înălțimile uitării • nitescențe ale evanescențelor – refuzul netezimilor lui nimeni de-a mai coborî din zîmbet de neant • ... și zdrențele tăcerii aproape audibile • lacrimile stingerii cînd țipă vidul pur • insomniile-n chemare alunecînd •

18. fructul fără nume

aripi de-oglinzi îmbrățișează aerul – scăzînd în filamente asfixiate • fisurile de-obscur silabe – mesaje de iarbă din laude întunecate • firul aceluî înger ce dispare – destrămînd avisal abisul • și soarele – cînd fierăstraiele ferestrelor taie cu febră mirajele amurgului • parfumul ectoplasmic al stelelor îmi mîngîie pleoapele pînă devin retine • pînă cînd ochii-și urcă suprapuși privirea asemeni unor turnuri vorbind o singură nelimbă • ele oglinzile – ferestrele lui singur sunt pline de refuz – și expulzează barierele tăcerii – cenzurile paracristaline ale transcendenței • în fulguirea lor de labirinturi șerpuiește un fruct insidios • iar nimeni – straniu de singur – în fine, liber • soarbe-n dulce de neant lacrimile nesfârșite ale eonilor • da, lacrimile ce sînt chiar eonii și se varsă-n săruturi de perpetuă abolire • avisuri de cunoaștere înfinit suprimate renăscînd • și toate aceste limpezimi 'și-adună imposibilul – asemeni unor degete – peninsule prelunge ale absolutului ocean • cu lacrimi grele – aidoma unor inimi de hăuri închegate – izbesc – ciocănesc adîncul – făurindu-i sumbra cunoaștere • adîncindu-l încă – și încă – asemeni unui fruct fără de nume •

19. străinul rătăcit

poate doar un flaut lăcrimînd – sau o lunetă atît de oarbă încît prin tunelul ei întunecat – corabia se scufundă • un cuvînt mi s-a rătăcit între degete – sau iarba aceasta cu senzuri încîlcite • un suflu rănit precum o pasăre preschimbată-n oglindă • e poate narcis – sau poate orbul œdip – ce prin orbitoare orbite s-a pierdut prin culoarele labirintului • sau poate straniu ezitantul tezeu – preschimbîndu-și sabia în minotaur și apoi înjunghiindu-se cu adâncurile unei mări îndepărtate • sub pojghița paginii ce altă tăcere se ascunde • pășunea neagră a infernului – cu o iarbă cît omul – poartă valuri de cirezi rășinoase • ce varsă un lapte adânc hrănitor în uitare – în avisală reamintire • și corabia amurgului cu mirajele-i reci • și străinul atît de absent din landele neștiutului – unde doar o personificare a femeii își mai pîrguiește, neculeasă, senzualitatea • ceva rămîne poate ca o umbră în urmă • sau poate chiar umbra agățată de nerăbdare și spini • sau poate chiar flautul urmărit de lacrimi • ori poate luneta cu bezna tunelului ei întortocheat • da, mirajul rece al amurgului • seringile labirintului nopții • și depărtarea – cu străinul ei rătăcit •

20. pădurea de nume

ceasurile șoptesc – silabisesc – o pădure de nume • un fractal – un simbol • fiecare zi e o altă aventură penibilă • literele arată ora – algele cresc între imagini și ziduri • anxietatea îngustează spiralele – pînă cînd gaura neagră bea timpul • proiectilele munților strigă – sparg orizontu-n ecouri • inima cade în lacrimă cu negru – cu tone de negru • o împușcătură îndepărtată mă doboară cu limpede • culorile-și umflă pânzele buzelor cu straniul necuvîntător • apa adună adâncime în depărtare – submarinul descarcă magneții în somn • aerostatele întunecate ale lacrimilor se îneacă-n april de melancolie • și schije – și sunete – și scînteii • potecă stearpă de lună și moarte • cranii ciudate întîmplate-n cristal • și cercurile – șoptind – silabisind – profețind • da, repetînd în cuvinte ce-au fost – morți ce vor fi • da, neant, poate – singurătate, poate • nimeni, poate, la neant împreună cu singur •

21. zdrențe psihice

zdrențe psihice – arhitectură oblică a obsesiilor • limitele morții cu sânge sub literele unui spânzurat • fierbinte melancolie a suspensiilor – a întreruperilor • lontanul – acest straniu instrument • prea multă dorință umezește drumurile • prea multe fetițe dispar îmbombonate – în fantomatice camioane pedofile • prea mulți extratereștri participă la *gay pride* • și din nou, geologia obsesiilor de obsidiană – pînda violetă în derive acumulate • aproape – departe – zdrențe de val • epilepticul demon de spumă • digresiuni improbabile – neliniști • da, uneori lontanul se pierde-n destrămări morbide și transparente • sau visează cu destin la adânc • crepusculul caută în oglindă un scop pierdut • plicul împăturește mesajul în țintă • vârtejuri, în fond – răsfoite pagini de sticlă •

22. revolverul de ghips

lacrimi ca niște cîini cu umbra preschimbată-n peninsulă • da, lacrimi – da, febre – da, oameni de zăpadă traversînd podul precum un revolver de ghips • da, stropii magnetilor căutîndu-și orificiul spre dincolo • ei bat cu febra intuiției în portalul opac al cunoașterii • și stelele labirintice ale zăpezii • ele se risipesc în păienjenișuri subțiri odată cu suflurile gheții – pulberi de-amurguri transparente sub apneea patinelor albe • pleoape de nichel peste nostalgiile ochiului • îmi contemplu infernul cu holbarea palidă a lunii • poate că gheața se va sparge odată – și mă voi întîlni cu nimfa de metan scufundată-n albastru • nu e nimeni la locul de întîlnire – în afară de hlamida și coroana pe care-ar fi trebuit să le port • în afară de avionul de evanescență pe care pilotîndu-l urma să devin invizibil • afară de sângele de glorie unde trebuie să mă topesc • nu, nu era nimeni la locul de întîlnire – o gară cam ciudată ca un ring de dans • afară de trenul solitudinii în care m-am grăbit să mă urc • dansînd cu moartea – dansînd cu neantul • dansînd cu neantul – dansînd cu moartea •

23. puzzle de stingeri

zdrențe purtate în alunecările aerului • întrebări cu evaporarea mîngîiată de neted • adîncă e lacrima depărtărilor • plină de nostalgii și ecouri • tăcerea chiar o asurzește mai mult decît un zgomot • avisalul se leagănă-n hamacul incompletului • plonjează cu oglinda în goluri • cu intermitentul pictează ritmul imaginii • reziduuri de tristețe și sticlă • fluviul încetărilor – al evaporărilor euristice – al volatilului sărutat de neant • puzzle de stingeri – și microsioanele vidului rotindu-se în jurul solitarului • scrîșnetul enigmei ce se deschide precum o altă cutie a pandorei • și sfinxa ce-și oferă sâni, sexul și moartea înainte de a se înclui în mister • derapăm pe sincopă poate pentru că nu izbutim să murim încă • da, zdrențele întrețes cu visuri întreruperile realului • culeg din vid ramuri de-obscur • fabric arcuri – zîmbesc săgeți • ele se dizolvă atingînd vacuitatea vizată • solitarul cu norul prelung navighează prin recele nopți • perla e un ochi pentru amintiri •

24. solitudinea funambulă

fir tors de suspensii • stingheră solitudine funambulă • silaba
e prea adesea o lacrimă albăstrită de fereastră • o pasăre
înnegrită de labirint • schimbăm în aer laptele invizibil al
mingii de ping-pong • ea se înalță dizolvându-și imobilitatea •
traversându-și destrămarea • devine – căutînd în joc de fisuri
un final • umple vidul cu doliul ei alb în stol de regrete •
zdrențe în țipăt de prelungă stingere • kamikaze – poetul
explodînd în metaforă •

25. piatra străină

piatra străină a privirilor în locul cerului respirabil • orfanul obscur al tuturor drumurilor înnoadă infinitul în buclă • dimineța bea cafea cu zaruri – căci adevărul trebuie să crească pînă cînd devine trezire • camera maro e însă plină de cioburi din ce în ce mai mici de aripă pisată • nimeni și le presară în genere cînd mănîncă steak de carne de înger • cînd se plimbă prin crepuscul de toamnă – picioarele lui labirintice se încurcă între frunze roșcovane și stele • resturi de crăciun sau cioburi cosmice – oricum, simple reziduuri ale mirajelor • singurătatea decupează realul în felii de experiențe artistice – pentru că-n fond singurătatea este secretul oricărei opere de artă • nimeni culege de pe jos asfixia – îndepărtînd cu grijă pulberea inertă a secundelor • această mică piatră vulcanică misterioasă • nu se mai găsește pe sine – sau sinele ei a intrat în fisiune • scufundîndu-și prezența inezisabilă în halouri de dispariție • da, ea ar vrea să găsească o silabă cu care anihilarea-i asimptotică să-și încheie paradoxul în fine • scufundarea în sine – dincolo de sine – mai vastă decît oceanul olandezului zburător • el, zburătorul – își caută clipa cu care timpul întreg să rimeze – patria nelocuibilă căreia el – numai el – să-i fie singurul nelocuitor • poate nimicul să înoate dincolo de limita lui conceptuală – poate neantul să fie • nimeni devenindu-și prin zîmbet sieși prezent • poate cel ce pleacă departe – mult mai departe decît departe – straniu să se reîntoarcă • nerecunoscut • rămînînd în intimitatea – în infinitatea lui cea mai intimă – prin alienare și exil • poate exilul însuși să fie o infinită reîntoarcere • un aionion de dimensiuni temporale într-o singură rotire a acelor ceasului • inima ca un arici al simultaneității • și-obscurul – obscurul – obscurul – pe care am uitat să-l citesc •

26. mizantropul ascuns

poate un zâmbet între două dune • întîmplarea mărului aruncat din obraji – a discernămîntului atît de străin paradisului • un mizantrop îndopat cu fructe putrezite • cu toate sentimentele prăjite-n tigaie • dezabuzat – între două oglinzi sau între două vaginuri • între doi x cu care depresiunea rimează • insidios din obișnuință – cu peninsula bătrîneții ofidiană • oh, da! cu voyeurismul îndulcit cu argint și cu melci • catifeaua bățăilor inimii – pentru atîtea nopți marecajoase • mătasea sexului – pentru atîtea coituri asemeni unor poeme pierdute • nimeni contemplă nuditatea avisului cu puțuri de bitum • singur la perplexitate cu negrul • și buzele din parfum de munte noptatic – și nu mâinile de somnuri destinse – cu degetele subțiate de înălțimi • și-ascunsul, poate – dar – sau tăcere – sau unic • ascunsul mizantrop cu zâmbetul aruncat între două dune •

27. zdrențe de vânzare

zdrențe – zdrențe – zdrențe de vânzare • cortegiul fisurilor
oprit între două vise • privire rătăcită într-un zenit improbabil
• toată această dărmată și reconstruită singurătate • țipătul
unui martor de gheață • obraji neteziți pînă la sticlă de lacrimi
• încet-încet cu avisul la pas • nostalgii în surdina • depărtați
plutind pe origini • zîmbetul mort cu care toamna pavează
asfaltul cu frînturi de crepuscul • și vidul – anxietatea
înveșmîntată în negrul în care se pierde • da, cu anxietatea la
oglină – și cu angoasă la fereastră • plutind prin culoarele
care-l despoaie • sau infernul post-modern – modemul lui
charon • suspin în abis • o variantă mai cristalină a
dezagregării • imposibil agravat de xilofon • demonul de
spumă din labirintul de semne • și inima din petale de litere și
răsfoire de negru • și singurătatea din privire de piatră –
umplînd cu statui muzeul disperării • închisorile respirației •
toate aceste trunchiuri de creștere obscură ce ne amenință cu
păduri de absență • aluviuni insondabile • sol nou din
dispariții străvechi • prea mult sinistru în această năpîrlire •
de parcă din neîntîlnire – ninsori de labirinturi negre • tenebre
reziduale cu oglinzi de bartok • trădarea – trupul de
beatitudine al iluziei • treptele în clinchet – dar ale cărei scări
• chipul subit al vidului – dar al cărei întreruperi • la capătul
zdrențelor – desigur – neantul e un happy-end •

28. cerneala

zămisleasc scriere de parcă din vaginele degetelor mi s-ar naște șerpi • o scriere poate cu o singură literă – cu nodul unui unic semn • un șarpe al filamentelor – cu toate razele de față • un drum ce se încercuiește în sine – mereu dincolo – mereu mai adânc • căutîndu-și sensul • el – atît de încolăcit încît trupul i se suprimă • atît de ancoră încît abisul în necuvînt i se năruie • ah! subiacența încolăcește neantul pînă îl umple de nume • scot din buzunare o cerneală mai neagră decît negrul – mai negîndită decît negîndul • o cerneală de pură negație – privirea – cerneală a ochiului orb • și o metaforă ca o lamă de tăiat toate metaforele • de la norul în pantaloni la cravatele electrice ale tramvaielor-îngeri • războaie de desșesere printre vânturi de iarbă • și fusurile stranii ce torc numai vidul • acolo unde devastarea ne întrerupe și zâmbetul ne întregește • zâmbetul – ithaca neantului • departe de toate tărîmurile – acolo unde țărîmurile-s mîngîiate numai de gume de noapte • copilul cu picioarele înfeliolate – cu toate membrele – cu toate umbrele • e felul lui de a fi întreg • asemeni unui neant în devenire • și copacii – în codri de parfum și de suflu • și o plantă de-argint cu sâinii defuncți • și o masă foarte lungă – cît peninsula cu degete a infinitului • în jurul căreia plutesc – capetele însîngerate ale unor copii foarte cumînți • poate un nod al avisurilor cuantice – cu labirintul în undă • zâmbetul care înconjoară cu evanescentă aerul • și masa pe care ceaiul tălăzuiește în jurul unui ceas cu timpul oprit • da, infinitul fără cuvinte • unde silabele autiste plutesc fără să se perceapă una pe alta – formînd doar din cînd în cînd • la extremitățile unei lungi – unei foarte lungi tăceri • cîte-un “bună ziua” și “la revedere” – complet fără sens •

29. tenie – niet

de ce învățăm să respirăm dacă nu ne ascultăm respirația •
sincope risipite-n nicăieri • nume cu numere pierdute • bile
rostogolindu-și sincronia într-un deșert al non-concomitenței
• iarnă mentală peste preeria căruntă a morții • prizonieri
băuți de vid – cu pașii-n peisaj • și frica – plutind peste
mirările sufletului precum o spumă negricioasă • toate aceste
evanescente anarhice – atât de arhaice • logica asociativ-
disociativă a visului • lebăda obscură a analogiei • oprirea –
sursă de ecouri elfic ectoplasmice • sumo în vid • pădurea
împietrită a singurătății • pietrele când albe – când negre ale
privirilor ascunse precum lacrimi de magie printre ochi de
tăcere • poate – poate – poate – toate aceste felii ale neființei
elastice • acorduri clasate în destrămare perpetuă – sălbatic
auto-interogativă • zdrențe de suflu în dubiu • hașuri lungi
– schițe de dinainte de stingere • peninsula de tăcere într-o
dispersie de lacrimi • pudră pe depărtări • pînă la umbră –
culorile labirintului • *cris gris* • casă – masă – pasă – rasă •
culorile curcubeului • tenie – niet •

30. cenușiul

cenușiu la fereastră cu singur • parcă nimeni ar fi rădăcina absurdă a tuturor privirilor care s-au revărsat peste lume • s-au revărsat ca să se retragă cu întrebări cu tot • nimeni e poate un șoarece ce roade un epolet – ori o decorație de sticlă • vrea să învețe astfel viața socială cu entropiile ei necesare – absolut libere • sau nimeni e un interval alienat – neant *oder* celălalt cu spumă • cenușiu plutește precum o ceață ușoară peste gorgona pământului • gorgona caută în ceață noi posibilități de împietrire – dar îi e imposibil să le găsească • caută mai ales feliile fețelor vreunor fantome reziduale • resorturi oculte ale omului invizibil • problemă – privirea ceței n-are ochi dar a gorgonei are • iată de ce cele două priviri nu se pot niciodată întâlni • poate – poate – poate – procesiunea se încheie cu foarte mult negru • un turn de beton ca o unghie în grădina paradisului – de fapt, sisiful unui stix de privire • s-a așezat pe piatră – piatra a dispărut • fără cu singur – ciudat zîmbet decupat • naufragiu în landă – fumegarea semnului de întrebare • drumuri prin infinit • de parcă te-ai uita • stop-cadru melancolic • avisul de seară • picioare încălțate în clopote – pînă departe pași de ecouri – pași de ecouri • și undeva – sărutînd cu solitudine un sân – cenușiul •

31. disperări vagabonde

disperări vagabonde – pasc coame de stele • transportul
avorturilor • fiecă inimă e un embrion de cerneală – o noapte
c-un aionion de cuvinte • atîta negru în imposibilul mitic al
scoicilor • poate cîteva cioburi risipite cu căptușeala mîinii –
sticlă de lumină • orice fluviu e o felațiune în care spermă e
falusul • buzele se retrag cu falusul care curge • deodată
zarurile au aripi – hipnotizat cristal • diminețile se întîmplă
pentru că cenușiul a devenit transparent • poate un zbor ce-și
pierdea densitatea • un spînzurat străveziu – șters cu guma •
mîna cu gratii – portocalele lucrurilor • un fel de strălucire
mereu furtivă – mereu fugitivă • fisuri scînteind • morală:
cutia neagră a pandorei ascundea doar adevărul – adevărul
negru – mai negru decît tot negrul din lume • ascundea doar
trezia neagră de care toți – închiși în cușca viselor lor –
fugeau •

32. secvențe de zdrențe

secvențe de zdrențe • bla-bla-bla-bla • pierdut – fir pierdut
într-o absență fatală de labirint • ciudat ospiciu al silabelor •
nostalgie fărîmițată de rîsul nebunei • și dacă limbajul – subit
– un infarct • tu vid – voroavă imposibilă • semnificant cu
semnificatul zero – semnifică totuși • insignifianța –
semnifică totuși • maidanul derizoriului • melancolie parodică
– și o rochie albă delirînd • cum poate oare scînteia neliniștea
• cum poate fi – și peste tot – și dincolo • ea poartă pe chip
dantelele fumurii ale adevărului • culoarele unui labirint care
se mistuie • și straniul surîzător ce refuză să se regăsească în
odioasa lume • da, zdrențele delirului – obsesiile obscene ale
ospiciului • o scenă, în fond – o formă tot mai albastră de
teatru • zdrențele isteriei – gheizerele bruște și gheișele
argintii – albastrul tot mai adânc al teatrului • și totuși cioburi
– hohotind – patinînd • vocalize spînzurate de avisul cerului •
preuves d'une langue bien pendue •

33. pălăria inimii

pălăria inimii – valurile-s păianjeni cu pânzele fotografiate •
pielea ta cu sânii de mister e catifea roșie sub șarpe • sărutul
electric al pumnalului • amplificată – mânia se sfărîmă în
galopul de sticlă • potecile puștii dansează printre împușcături
• musonul cărunt își revarsă abruptul • așteptare cu buze de
flacăra • rătăcire cu sexul obscur • naufragiile sînt acostările
imposibilului • depresiune cu chipul tulbure de amintiri –
ninsoare cu verde de lună • vînatul n-are decît un singur ochi
– acela prin care l-ai ucis • femeia n-are decît un singur ochi –
acela cu care te așteaptă •

34. zdrențe puerile

zdrențe puerile • dansează fără vînt • gîndesc fără să facă apel la cuvinte • sau atît de puţin... • retorică din cojile semnelor • meseria crepusculară a navigației pe sens • toată această strălucire a straniului • haosul neliniștii și potopul angoasei • un fel de *bric-à-brac* – de *tohu-wa-bohu* • și gluma cenușie a absențelor • el – ea – ei – ele, poate... • scînteii vorovitoare • scînteii de beznă în obscuritate de lumină • delirurile versicolore • blana verde a tufișurilor – ninsorile haotice ale fluturilor • efemerul intermitent – poate doar un mod de a interpreta eternitatea • zdrențe iarăși și iarăși • la ce bun circul vestimentației • nicăieri – alibiul frigului •

35. o panglică de-albastru

o panglică de-albastru deasupra turnului de calendare
melancolice • albatrosul trece prin cercurile ecourilor • tigrul
levitează – transparent e metalul înălțimilor • cerșetorul din
metrou scînteiază fără să înțeleagă • pantofii stacojii nu pot
atinge cu litera capătul subteranei • parașută sau cort –
cerurile se repetă • mistreții sînt niște gîndaci forestieri • la ce
bun atîta lună pe așa de puțin suflet • la ce bun o stingere atît
de tristă deasupra neantului neînțeles • de neînțeles • la ce bun
toate aceste stații terminus – fără nici un tramvai numit
dorință •

36. zdrențe onomatopeice

zdrențe onomatopeice • tarzan mimat de jane – culme a feminismului • motor pentru omfale • nimeni desenat de ceilalți – trenul roșu intră în gara de petale • silabele nu mai sînt disponibile decît pentru obiecte metalice – triumful electronicii în poezie • nimfa cu barbă deghezată-n semiotician decedat • pauză • e și asta – e și asta o zdreanță – una foarte sofisticată • el a ratat silaba cea mai spartă • zarul în țandări – cîștigător • pagina albă cade peste vise – se dovedește o sugativă onirică • ospiciile orgasmului • culoarele presărate cu minotauri nebuni • mai ales cu minovaci • străina obscuritate verde în camera de urlete a liniștii • zdrențele tuturor posibilităților – unde imposibilul e la el acasă • explozii de sinucidere abstractă • grohăim ludic – suspinînd delicat • murim în fine în troacă • aproape goi – îmbrăcați doar în aer și silabe •

37. versuri și viermi

versuri și viermi între vitrine și trotuare • pagini carosabile
vibrînd sub clopotele negre • muguri ciudați pîndesc cu
priviri înfășurate începutul • scările zboară • oglinzile se
risipesc în vînt ca niște aripi • sau poate ferestrele plutesc
purtate de respirația privirilor • amurgurile cad precum niște
frunze din zîmbetul autumnal al timpului • îmi port pe piele
sîngele îmbătat de flăcările lui veninoase • reptila negru-
galbenă iese din beznele-i verzi • năpîrlim de moarte •
lizierele se ofilesc de promisiuni indecise • străine sirene
gelatinoase – în oceanul din inimă meduzele infernale cîntă •

38. zdrențele sentimentelor

zdrențele sentimentelor între păsări și pești • nu acum – nici niciodată – nici undeva • lecții de inutilitate • note muzicale ofilite lunecînd din copaci • totul la model redus • da, pînă unde poate rîde singur la fereastră cu singur • pînă unde poate rîde fereastra – pînă unde, oglinda – pînă unde, labirintul • există indivizi cu succesul în zdrențe încă de la naștere – încă de dinainte de naștere – înainte de a fi fost concepuți • locuiți de moarte – înveșmîntați într-o oribilă anxietate • înși locuiți de infinit – de infinit și neant – simultan deși non-concomitent • a căror finitudine se rezumă la această incredibilă coabitare • ei dispar în propria lor imposibilitate asemeni unor fulgi îndrăgostiți de topire • ce se întîmplă însă cînd te îndrăgostești de propria ta hrană • dacă ai sentimente pentru propriul tău aliment • paradox destinal – intestinal • zdrențe multiplicat prin absurd • situația inversă – a absurdului multiplicat prin zdrențe – pare mult mai firească • zîmbetul chiar – pe jumătate absurd – nu-i poate decît o zdreanță • precum o țară pe trei sferturi străină și pe sfert plutind în amintire • bule de dragoste – pene între noapte și-amurg • sau un fel de avion cu verdele pe aripi • precum un cuțit tăind nu untul sau șunca ci timpul • contrariile devorîndu-se într-o plenitudine erotică indescritibilă • ciudată e nerăbdarea spiralei ce se sărută înălțîndu-se • și contemplația textilă – indiscutabila teorie a firelor supresiv cognitive • într-adevăr, dacă determinația e negație – înseamnă că negație e fiecui act cognitiv • negație absolută – deci neant e cunoașterea • indiscutabil – împușcătura zîmbește o floare cu înflorirea instantanee deși oarecum alienantă • contractele se contractă • dar cine nu sfîrșește asasinat pînă la urmă • dacă pînă și wagner... • zei și lupi • zdrențe – zdrențe • accese de ferocitate cotidiană • perfectamente banale •

39. etajul infinit

poate o piele năpîrlită – poate o zdreanță a morții aruncată neglijent pe masă în locul cerului • poate vreo hieroglifă între rachete de tenis și previziunile metereologice • scriu deci zbor fără să știu foarte bine prin ce • e înălțimea o săgeată oare – înfiptă în miezul divinului • sau litera – mușcătura dintr-un fruct cu coaja interzisă • miere pulverizată-n amnezie • caleidoscop mental decolorîndu-se între tenebră și lumină • și mistreții – bizari gândaci forestieri • fumîndu-mi sinele iau ascensorul – urc la etajul infinit •

40. pumnale în verde

poiană cu limpede-n iarbă • suferințe hirsute fără loc pentru pași • șerpi de aur zîmbesc paradisul • dinții ofidieni ca semințe ale nopții • pîndă de ghips în citadela albastră • ciocuri înfîpte precum pumnale în verde • un mesteacăn – oglindă de solitudine văruită • un jurnal al zdrențelor vieții • hieroglifice-mi povestesc destinul • pantofi cu fierul în drum • tot codrul acesta de biosimboluri pe care le privesc prin biomituri • vomit argint cu labirintul pe iarbă • fumez un munte de parc-aș fi un vulcan • vid spart în cioburi – îngeri cîntînd rățăciți • urinăm limitele – oh! le urîm • la ce bun toate aceste tășuri – la ce bun • în curînd – războiul atomic – gara pămînt – satul “sistem solar” • există un mai deplin monument al pesimismului • bilete spre o nouă naștere – sau greață albă de înger • cel mai absurd simbol – tic-tacul • abject să mai ai inimă dacă porți la mînă un ceas • granule de durere într-un tubușor • recoltăm eșecuri – un x splendid la hectar • tot grîul ăsta misterios semănat în hector • iertarea împușcăturii – atît de plină de poteci • la ce bun ecoul – la ce bun imaginea • salcia conduce fiacrul spre fotografie • verde argintiu între geam și nisip • funambulii pîndesc prea departe de marte – de moarte – o ploaie improbabilă – funii de apă totuși • timpul în zdrențe – ele însele aproape destrămate • semne între fire • filamente de destin • hiper-dublul se scufundă în fluviul de măști – deși nu se îneacă • cojește-ți zîmbetele – cojește-te de toate sentimentele • fiecare e singur • fiecare-și poate spune “singurătatea mea inspiră dezgust deci sînt cu atît mai singur” • poate praful delicat al morții • havana – cu fumul vizavi cu spiritul • e tot ce ne mai separă de propria noastră anihilare – o dantelă de fum • “cum să intru eu în tine de vreme ce tu ești tot timpul în mine” • simplul nor destrămat cu cruzime • teatru nebular • moartea ne-ar fi extatică de-am înțelege tot ce ne desparte • am zburat dincolo de toate galaxiile • am ținut cu ochii hieroglifele

nemărginite • rața nu ratează desigur – dar totuși cât e de tristă
• o cortină de catifea pentru cimitirul din mine • copacii mi se
topesc între falduri • flăcări de apă mă separă de prima mea
alienare • sunt doar puf de neant – tenebră stinsă-n dantelă •
și toate aceste hieroglife ce mi se plimbă sub pași • sub
vaginul strălucitor – după lună ceață și ploaie – cearceafuri
umede • zarurile ochilor pierduți în zori – la cazinoul zilei •
urechile sînt aripile auzului • ascult cu vidul – ce sunet
pierdut •

41. zdrențe de zero

zdrențe – zero • zdrențe de plastic • zdrențe de nailon • zdrențe electronice • toată această monotonie obsedantă în zdrențe • în fond, atîta nostalgie • căutînd, tactilă, levitația și aerul • prin bloc de asfixie – respirație în vid • sau misterele încetinite ale redundanței • fluiditate șerpuiind prin durere • exilul natal • acolo unde gîndul se întrerupe deși căutarea continuă • unde tatonările plîng – iar frunzele arbuștilor fac pleoape aerului • privirii lui respirabile • ori privirii potabile a apei • ceață și alb între evanescență și oglindă • tăceri bănuite – dezlipite de pe cezură • cum se reflectă-n iluzie dispariția • ce imagini depun în nimeni mirajele • explozie de pete – aproape o operă de artă printre care se rătăcesc stupefiate literele • culoarele lor de semnificații arbitrare – infinitul se măsoară cu stingeri de îngeri • la liziera aurorelor – caleidoscopurile fluturilor – stranii tuneluri de zboruri • scrierea desfășoară arbitraritatea labirintului • tot ce pot face aceste inimi servile pentru a se răzbuna e să devină sclavele altora • să-și multiplice sclavia prin ipocrizie și lașa aservire prin înșelăciune • voluptatea abjecta a iloților • zdrențe – zdrențe • fire somnambule prin abis de somn • siluete dezvăluindu-și evanescența fluidă în receptivitatea vidului • ele străbat treptele lui oculte • infinit egale • zîmbetul subțire al disparițiilor • vacuitatea plutind în sine – pierdută – tăcută suspensie •

42. scânteie vană

perlă întîmplătoare reculeasă în frunte • refuzînd privire
transparentei lucrurilor – și distanțelor galactice • poate-ar fi
o stea dacă străvidul ar putea în foi de gînduri să se
povestească • mările pericolului caută în scoică locul
convertirilor natale • parcă întunecate grădini de infinit ar
libera din neant sămînță • o silabă se îndoaie straniu – și cu
sinele se bea pe sine • își citește cu obscur obscurul • poate
întîmplării dăruind – moartea ei într-o scânteie vană •

43. note de nuanțe

zebruri acide – sfișiate de interogație • tensiuni efervescente • zdrențe-n decalaj rătăcitor • degetele se desprind din căutarea fără rost în bucle infinite • labirint de chemări cu respirația arbitrară • vînt de întuneric și de umbre • suspensii unde evanescențele se povestesc • suflete planînd prin zdrențele-n picaj • buzele drumului aruncă praf pe zîmbetele tălpilor • ele se desprind din toamna straniului – căutînd din mers o adîncime • frunzele întreabă cu amurg avisul • și se-ndepărtează pe spirala lacrimii • aleargă fără cine – de parcă ar scobi la infinit o stază • pînă cînd rotația se găsește și se pierde • emoții subliminale mini-giratorii • ciudată melancolie didactică • aproape asemeni unui orfism dactilografiat • timp rotund cu secunda între două degete • haos unde respiră zborul aripilor auditive • “pulpele tale trebuie să-mi răspundă ca și cum mi-ar asculta atingerea cu pielea lor supusă” • da, eliberarea sufletelor servile e ca o sudoare de abjecție • tot acest nesfîrșit cenușiu al devastării ancilare – ce se supune-n filamente fine – note de nuanțe • supraviețuind numai cu indefinitul •

44. miturile pure

manta de-oglindă peste incertitudine de labirint • cu trei sferturi dincolo de styx – cu cel din urmă ne privim perpetuu traversarea • jupuit de zinc e somnul dimineților • întinși pe acoperiș – cu frisoane albastre • împușcăm – noiăștia – haimanalele din haznalele poeziei • ceruri năruite • oblic – cu aripile urechii ascultăm un zbor de-avis fractalic • în locul pielii naive a lui marsyas – ne despuim de hărți plutitoare ce ne duc pînă-n hyper... hyper... borea • plîngem avioane cu-aripi verzi – dorind nețărnut un nou exil • o nouă înnoire a exodului • singuri ne sîntem – moise și popor – și deșert • și depărtarea coloanelor îndrumătoare • înăuntru și-n afară – și cuvânt • când păsărim – evanescența ne e cuibul din copacii absenți • când de-asuprim – nimic nu ne oprește înălțarea și sărutul de neant • secunde ne-atîrnă din nări ca niște mucii – și răgușim de timp deși suferim – vai! – de guturaiul cronic al eternității • falusul ni-l spălăm dimineața în zaruri de mirare • pentru a descoperi cu *neti-neti* – o nouă absență a lui nimeni • ne deșurubăm capul în piesele componente căutînd un nou avis – o nouă, mai ascunsă, neînțelegere • un chip mai mistic de a distruge silabele • un nou vagin – mai vampiric – mai sadic – decît cele cîteva deja cunoscute • biciul tăios al spontaneității • țîșnirea ei evanescentă • scînteia de dispariție-lumină • și sângele sălbatic ascendent • sumbrul înroșit de vertical • și paradoxurile – ce se desprind sclipind din haos • drumul concret e o blană ce se ridică din pulberi mițoase – înfășurîndu-ne – transformîndu-ne • într-un monstru de hățîșuri dese • înaintăm astfel sfișiați prin noi înșine – priviți adânc de ghiarele tufișurilor • oglinzile negre ne sîngerează pe față – în stropi înveninați de silabe • $xxx = x^3$ • nu-i aproape ca și cum am spune ori ori ori egal cu ori la cub • de altfel, ce se-ntîmplă dacă x are valori variabile – o valoare primul x – cu totul alta al doilea, al treilea... • ori dacă x -ul nr-ul 2 își schimbă valoarea de mai multe ori în chiar cursul

operației • în cursul acestei multiplicări din ce în ce mai
indefinite • sau x-ul nr-ul 1 – sau nr-ul 3 – sau toți ieșii • cum
să operezi cu toate aceste valori inconstante – versatile •
numere lichide poate • și ce rezultat gazos poți oare atunci
obține • da, ce se întâmplă dacă fiecare x nu-i decît un nor
gazos de variabile • ori dacă operația – capricioasă – își
încetinește timpul teoretic – favorizînd expansiunea gazului
de numere • totul e posibil – totul e transformabil – totul,
anihilabil • totul însuși e doar un miraj • poate o barcă de
hazard – poate un glonte de întîmplare • poate un ordinator cu
obuze de gheață – bombardînd cetățile fantastice • și toate
aceste simțuri onirice – zburînd unele prin altele • și pirații
ecranelor de televizor de care ne amintim cu fantezia noastră
disparentă • paginile a tot ce n-am trăit – cu atîta pasiune • și
gîndurile niciodată gîndite cu care contemplăm – mereu-
mereu – miturile pure •

45. falimentele melancoliei

o zi țesută din toate eventualitățile • secundă locuibilă pe care-am mobilat-o cu tot ce e în mine • m-am căsătorit cu cele mai docile din sentimentele mele – *mariage pour tous et pour personne* • *ou plutôt : enfer pour tous sans exception* • iubește-ți infernul ca pe tine însuși • cu tine am trăit – în tine dispar • tu – androgina mea ideală • timpul precum o rablă pe care tocmai am învățat s-o conduc – am chiar permis • o rablă de-o rublă deși fără volan • între tine și mine – androgina mea ideală • o clepsidră cu toate morțile noastre care se scurg neîncetat – dintr-o parte în cealaltă • și-apoi totul o ia de la capăt – în sens invers • și totuși – în ciuda acestei eterne – terne inversări a identicului – uneori izbutim să ieșim cu o floare roșie pe dună • cu o floare roșie în care ne oglindim • noi nimenii nisipului singur • auroral de departe ne respiră paradoxurile zborului • și-această lucoare ca o dungă de lună • fără filamentele melancoliei deșertul din tine nu poate fi liber • fără ca falimentele melancoliei să-ți fluture din avis • poate secunda – cu zidurile ei stranii – să te aștepte precum o altă singurătate • în care dispari călătorind • poate că ce lași în urmă te va privi mereu ca o nostalgie a originilor • poate că-n cea de pe urmă secundă – locuind-o evanescent • vei înțelege – că nu exiști decît tu – decît tu – inefabil zâmbet neant •

46. sete de atingere

zdrențe halucinînd în rarefiat • respirînd intermitente
reminiscente • incongruități aproape excentrice • nostalgii de
dictatură și destin • șuvițele de galop ale iepelor părului • neo
– post – para – zdrențe • vagoane cu visul discontinuu •
trenuri deraind în avial • o gară aruncată între vitezele
nebuloase • luna încărunește noaptea și acoperă cu ninsoarea
bătrîneții umbre și lucruri • dezlegat miraj • note bruște stinse
subit • himenal precum o retină oarbă (cît mai durează) –
misterios tactilă • sete de atingere suspendată-n vidul de
oglinzi •

47. sentimente giratorii

și din nou zdrențe de sentimente giratorii • de fapt o rotire de praguri – mărind proximitatea cu limite • cu melancoliile lontanului • da, obsesiile rotitoare ale subliminalului • atoli de nebunie • deliruri mini-intermitente • claxoane prelungindu-și insomnia prin stepe selenare • pete de percuție între întrebări de sticlă • trenuri-fantomă prin tuneluri de ecouri • semnale – cu nilonul întrerupt •

48. închisoarea de sticlă

închisoarea de sticlă a ploii • un nor uriaș de luciri echivoce coboară prin somn în labirintul albastru al creierului • balena albă – zeppelinul imperiului palid mă locuiește • pe mine – străinul de gratii al selenei • da, gratia gânditoare cu priviri de negații • luminile au înnebunit – acoperă cerul cu buzele electrice ale ogoarelor roșii • zdrențele fulgerelor îmi țin portretul – mă privesc cu ochii aceia de energie suspendată • precum un zid fără margini de strălucire mi se arată fulgerul – acoperit cu nitescente grafitti • ah! parcă aş levita într-o legiune străină • fantomele stelelor își odihnesc enigma în hamac de bănuială • e ceva agonic în toate aceste lacrimi ale nopții • și-n styxul lunii – cu moneda lividă a căruia fuzionăm • mortul cu labirintul rece – ce iese din oglindă ca printr-o fereastră • femeile poartă în brațe coroana neagră a orgasmului • și felațiunea cheilor cu care se descuie... • infernul se naște totdeauna din haos • ... și coborîrea fără trepte – fără gând – când silabele profetice ies prin curul zîmbitor al infinitului •

49. nimicul probabil

pe verdele biliardului – nici o bilă albă sau neagră – între aceste ultime cuvinte • lămpile mâinilor doar – iar departe – în orizonturile lumilor descompuse • volanul labirintului • și ceața sensurilor unde ne-am pierdut adevărul • și somnul ca un turn decapitat care vorbește cu cerul • da, navele grăitoare ale avisului și ecranele lui nesfârșite • negrul ce divorțează de toate visele – până când ascensorul lui atinge sub-temelia uitării • tartarul pe care-l purtăm toți sub așteptările anonime • prea departe de începutul călătoriei – sau de sfârșitul ei • niciodată e poate un miriapod – o scolopendră cu un aionion de picioare • iar nicăieri nu e decât o clipă • ceva inezisabil – inceva • o cruce bizară a inceului ce intersectează incinele • un x – adică un punct de întâlnire cu singur • întreg de risipire – mîngîind cu degete melancolice chipurile fantomatice din pulbere • atît – sau poate mult mai mult – ori nimic • cel mai probabil •

50. statui de nonsens

zdrențe de sinusoide interogative • orgasmuri nostalgice – țipete eșuînd pe țărmuri de melancolie • zîmbetul de epave al naufragiilor • nimeni rătăcindu-și degetele prin vegetațiile acestea pubian spectrale • pauze selenare – curbe stranii ale erosului • levitații letale • poate o pată de transparență – poate un zîmbet de sânge între lamă și lună • poate argintul nebulos al unor păianjeni invizibili devorați de melci labirintici • sau fluturi dizolvînd în zbor și culoare dinozaurii magnifici • străină e toată această alunecare rezumativă prezumtivă prin ospicii de reminiscență • speranța de a acosta în vidul de ape surizătoare al naufragiului • acolo unde eșecul ne împlinește prin alienare drumul • fractali de disperare ludică modelîndu-l în gheizere de tristețe întreruptă • peisaj anamorfotic al unei onirii cu statuaria devastată • tăcerile se șterg • lentă vacuitate ascund stelele în inima cadaverică a nopții • frig de oglinzi abolite printre ferestre cu ferigile nebuloase • claviaturi de instrumente selenare acoperă ipoteza morții – cu pete palide de crepuscul • labirintul și-a inventat aripile odihnindu-se • solitudinea sculptîndu-se într-o atmosferă de vacuitate – pentru planoare albăstrit evanescente • și dantelele de levitații letale • fum translucid pe deșert vitrificat de strălucire • digresiunea ca o artă a fugii – limpezimi cu disperarea agravată • drumuri preschimbate în silabe – cuvinte pierdute în umbre • nuclee de abis la suprafața concavă a depresionilor • înfinituri somnambule îmbrățișînd eternități insomniace • țipete suspendate – complet inaudibile • ciudatele spînzurători ale tihnei • în ele luna se încordează în gest • îngerul tenebrelor sfîșiat de reamintire • mesagerul redus la pulbere de sentiment • toate aceste suferințe subliminale asemeni unor aluzii la demență • ascensiuni de intermitență printre trepte de gol • picaje-n improbabil de memorie ocultă • totul învăluit de dezvăluire precum un vis acoperit de deformări simbolice • pietrele albe ale angoasei – lacrimile vrăjite ale lunii •

sinusoidele insinuărilor inconștiente • oniric coagulat în fantastic – miraculos de scindări monoschizofrene • bătrâni de-argint luminează labirintul hazardului • melci uriași contemplați de înceata lor fosilizare • obsesia e strigătul suprimat al dedublării • zdrențele minotaurului sînt identitatea lui obnubilată • coșmarul comprimat în suspin • oroare filiformă ce-și zgîndăre nenașterea cu solitudine iritată • pariurile lui nimeni pierdute cu fiecă secundă • cioburi de imaginație deprimată • banalul inimaginabil • aluzia la incest cu o ciudată – inevitabilă – pantă spre crimă • planări sticloase-n auto-erotism transparent • cadavre catoptrice dezlipite de materialitatea obsesiv fenestrală a oglinzii • strigăte printre pete • întrebări intensificate-n răspunsuri • timpul visului stins pentru trezită lumină • coline ectoplasmice – fuioare pentru toarcerea tuturor acestor siluete de disperare fluidă • frîntă depărtare – avis descoperit la liziera neantului • arcă a izvoarelor în care toate sfârșiturile-și poartă înțelegerea • semnificație subliminală a deșertului semnificanților • statuile de nonsens ale orbului • tărîmul lui poate – întunecat de petele virtualului • tot ce e potențial e criminal • tot ce e real – e deja cadaveric • ecoul nu e un reziduu ci o echivocă aluzie • un depozit de alienare fosilă • primesc împachetate prin poștă metamorfozele nopții – le las neatînse • ațintind cu binoclul ninsoarea de nostalgie a neantului • valoarea de plauzibilitate a acțiunilor depinde de substratul oniric al existenței • sandvișul geologic al fantomelor fotografiate de vid • melancolia plutește în lontanuri de negru • sentimentul cade – prea scurt pentru idee • și totuși spre idee îl poartă aspirația • zdrențe – zdrențe • nostalgia gravidă de remușcare își descoperă-n avisuri abisul • da, ea ce e alunecare irezistibilă în propria-i povară indefinită • în nucleul ei – sumbra ratăre a sinelui ascunde cel mai ades miezul crimei • simburele neînțeleș din care solitudinea se zămislește cu instincte de infern • arhipelagul de sânge uscat al lizierei originilor • sau poate astfel:

metamorfozată în înșelăciune iluzia insularizează prejudecata
inocenței • crimă – tezaur – al mirajelor • stranie lunetă
inversată a memoriei •

51. zar bizar

privirea e o naștere – un pariu fisurat cu întunericul • numărul indicat de un zar bizar – cu trezie și somn pe una din fețe • chiar și ochii – ochii adevărați, nu cei ai trupului – nu sunt decît pietrele albe ale lunii rătăcite-ntr-o albie uscată de vrajă • și stelele – atît de des privite – îs resturile unei căutări – ale unei rătăcirii demult uitate • demult scufundate-n indescifrabil • sunetu-i ocult – cercurile ecourilor lasă-n urmă tigri • tigri din blana misterioasă a căroră se zămislește-o junglă de umbră • pariurile-s uneori prea grele pentru alte pariuri • somnul – prea greu chiar și pentru vis • gândul meu prea – prea greu pentru trupul ăsta întîmplător în care – nu știu cum – m-am rătăcit •

52. zîmbet cu nas roșu

zîmbetul poartă un nas roșu – o tichie cu clopoței • sărutată de trandafiri – nebunia poartă coroană • e o ciudată grădină în acest delir cu flori veninoase • sângele inventează un nou fel de piatră – mult mai obscură • o piatră a nopții ca preschimbarea oglinzii-n aionioane de labirinturi • rîsul își culege lacrimile cu brațul lui stîng și galben • își culege ochiul ce-i înflorește-n creștetul capului • deocamdată un ochi orb • culege buchete de dureri din trupul cu frisoane cărunte • seamănă sinceritate și culege dispreț • seamănă adevăr și culege o ciudată ură cu căluș de idiotie și crimă • melcii celești urcă dincolo de palid – și lătrat – și oroare • dincolo de nebunia cu călușul ei gordian • dincolo chiar de mitul privirii • dincolo de reziduurile mereu mai străine – aidoma unor sicrie ale indiferenței • da, e prea vastă grădina delirului pentru bărcile de hîrtie •

53. frig liber

zdrește de treceri catifelate de uitare și aer • uzurpări de semn în cîntece de sensuri • ieri – ieri – cel mai văduv tenebros al timpului • înainte de somn – fugi dară diferență tulburată • indiferență limpede de gheață • halucinație sau avertisment • podul acesta nu mă apropie ci mă-ndepărtează de tot ce îmi repugnă • zarul zorilor e frig liber • ne îndreptăm tot mai mult spre un aisberg ce ne va închide pe toți în solidificată puritate • singuri – transgresivi – traversînd divorțul perpetuu al neființei noastre • timbre la fereastră ca niște peisaje miniaturizate • străin între atîtea zdrește – printre care, probabil, te-ai născut • cucerindu-ți libertatea cu maceta-n mîna – contra desigurilor impenetrabile ale familiarului • neant scufundat în împotrivire •

54. nor de silabe

nor de silabe peste pulberea exilului • albastre-s buzele cu care melancolia sărută tăcerea • pline de frig mîinile cu care cuvintele mîngîie noaptea • într-adevăr, mâna e întotdeauna ciudată – o gură sau un ochi i se deschid poate în palmă • un marfar de semne i se oprește în gară • un cîine își topește fuga în iarbă • o inimă de întuneric își deschide ușa • zîmbetul e pecetea evanescentă a neantului – toți trec pe-aici chiar fără s-o știe • toți se răpesc fără să se înțeleagă • o mască implacabilă îi atrage – un ștreang subtil îi ucide • lumina se retrage nomadă – singurătatea de spumă o cheamă • ochiul crepusculului scade sub cîmpuri • chemîndu-ne în adîncurile cetății lui nicăieri – niciodată •

55. pleoapele depărtărilor

la fereastră cu singur beau curcubeul pînă la decolorarea
vinelor lumii • vinele lumii sînt vinile prin care curge sângele
ei de hazard labirintic • vitalitatea ei ostilă de miraj și de
surîzătoare crimă • ridic cu indiferență pleoapele depărtărilor
• caut scînteia sub lacrimă • sentimentele de alamă au nevoie
de poliedrele felațiunii • de cenușa întîmplătoare a felahului
cu care să ne sărăm pește la încă proaspăt • pe scurt, să
înălțăm în noapte zdrențele paharului – dar pentru ce – și mai
ales – pentru cine oare ? •

56. absurda sinusoidă

avisul e tot ce ne mai rămîne din nebunie – cînd durerea ne-a părăsit • și ne părăsește întotdeauna – straniu rapel la solitudine • țesuți împreună – destrămați singuri • rațiunea este veritabila bombă atomică – ea lasă-n urmă numai atolii devastați ai însingurării • atolii aceia demenți spre care ne chemăm • ei se holbează la vid cu neutronii privirii • și capriciile – zdrențele susceptibilității • ieri e azi numai scăzut din mîine • picioarele înguste – urmele înguste ca niște tăișuri fine • ea merge pe moarte iar eu respect această distanță • *après-moi d'un faune* • zdrențe – zdrențe • doi ascunde totdeauna – undeva – o interdicție • vreun ciudat de cenzor • cizma spaniolă uitată a imperialismului virtuos • implicație completată de o narațiune posibilă – eventual sado-romantică • idei degenerate-n personaje • efemerul furtiv – simplă zdreanță-n fond a devenirii • de ce ne seduce atît prin reziduala lui fragilitate... • un labirint *in nuce* – blond • sau brun printre atîtea culoare • aceeași așteptare – aceeași chemare a singurătății ce se vrea natură • ce se vrea soluție • cînd nu e de fapt decît un interval spre iremediabila fundătură • da, spre fundătura cu fundă unde ajungem cu toții pînă la urmă • împachetați ca niște cadouri pentru moarte • și valorînd exact atît – cît ambalajul • sîni de înserare – cum de mai dorim acest crepuscul ce ne lichidează • acest submarin de reverii oranj care ne lichiefiază • oh! această rotunjime ce ne zdrențuie • ne destrămăm – ne liberăm scriindu-ne • ne liberăm în fine firul • tot ce-a fost • tot ce mai vrea să fie • tot ce arunc cînd, aplecîndu-mă, mă culeg • invidia, ce absurdă sinusoidă •

57. tăcerea hirsută

nicăieri cu nimeni la singur – nicăieri cu nicidec • exilat
argint peste tenebre de bitum – purtându-și decapitarea prin
nebuloase străine • imposibil expulzat în dezocultare eternă •
întunecate ape din inimă destrămată • prostituată deprimare
de dincolo de stele • da, totul e nocturn în stele • totul e
nocturn în sânge de parcă labirintul ar plânge • totul e
albastru-n lontanul vomitat de amurg • și lumina verde ce
fuge din miraj • și logodnicul straniului – el, logosul – ce
depune-n vaginurile băncilor un capital de moarte • disperări
disparate cheamă cu spațiu-n exod graalul din mine • o
manifestare demanifestată ce ne-ar restitui neantul – cu
infiniul lui incognitiv • ciudată pecete pe nomenclatura
pierdută a zâmbetelor – crivăț de evanescențe din care mă
nasc • avis de petale – sfârșit de ele descopăr parfumul
trezirii • rostogolirea de zaruri a toamnelor • metalică ofilire –
aceste buze uscate purtate de nebunie și vânt • zdrențe de
nemurire • și poate ea – tăcerea hirsută – ca un mistreț cu
glonțu-n dezordine •

58. șarpele labirintului

hergheliile de aur ale părului – unde intră atîta crepuscul
împachetat în noapte • toate aceste căi ale haosului peste care
plutește o ureche uriașă • aripa unui djinn care aude cu zborul
• gloanțe în scară – ce pot nimeri cu treptele lor urcate de
melci • să adaugi pămînt la o ipoteză celestă e complet inutil •
e ca și cum bolovanul lui sisif l-ai spori cu o tentativă de
sinucidere • ori de parcă ai stivui solzi de oglinzi peste
șarpele labirintului – pentru a compensa singurătatea de la
fereastră • *en fin de compte*, în locul inundației sălbatice de
mustangi – oferind preeriei – un simplu pieptene •

59. solitar off-tat

alte labirinturi – mereu altele – între nostalgie și disperare •
trista catifea dintre dinții tinichelei de nebunie zdrențuită •
orice maidan nu-i decît un suflet învins de cenușiul cotidian
al devastării • psihopate sensibile cu gondola-n vagin •
lunecare irezistibilă de rece în moarte • dumnezeu i-a dat
degradării sale un trup și a numit-o om • fără să-i poată totuși
suprima echivocul • zdrențe de înțelegere • servilitate și
dispreț • servilitate vidată de frică • ilotism insular iluzoriu •
evadări în captivitate – din prizonieri mai supraviețuiesc doar
lanțurile • subiacențe mai aproape de surîsuri • eliberare –
solitar off-tat •

60. debarcaderele nopții

nostalgia spală începutul cuvintelor – fiecare silabă – fiecă
fărîmă a fonemelor • tu bei această apă – și albastru visezi
avisul ce te zămislește • toamna cu frunze albe – ofilirea
melancoliei de os care-ți hrănește pașii • chipul – această
oglină – ți se pierde de rătăcire somptuoasă • și – eliberat de
labirint – ochiul orb te ocupă în fine în întregime • zîmbești
atunci cu un întuneric indiscernabil • și greața ta plînge cu
galben ca o femeie vomitată de propria ei disperare • rămîn
atunci cu o gură uscată – și cu toți melcii pe care nu-i pot
scuipa • însingurat în frig de oglindă • și cu toate stelele
crăciunului lipite de fereastră • zburlitele tale vise își caută
debarcaderele nopții • și palmele pe care vorbele celorlalți –
le-au primit de la hazardul chipului tău de litere • ei, acești
ceilalți – zdrențe, zdrențe, zdrențe – s-au străduit să-ți scrie
numele cu bizara cerneală fecală ce le ține loc de sânge • însă
în locul numelui tău – l-au scris numai și numai pe-al lor •
barca tăcerii s-a oprit – și styxul te privește • te dezbraci de
tot ce te-a slujit – pînă-ți rămîi imens și departe • singur prin
infern cu arlechinul de pleoape • singur – lîngă grămada de
pietre pe care le arunci • în nebunii plimbați de amurg – ce
aleargă în jurul bisericii •

61. naufragiile albe

asfalt pe liniile orizontului – ca să calci mereu pe inefabil • poate o secundă unde să ți se impregneze pasul – o clipă pe care s-o arunci ca pe o piatră • zidurile grimasează – ne despart de moarte și de fantasmе • zarul e craniul hazardului • și mirajele – norii de priviri ai singurătății • kilometri de suferință și potecile gloanțelor – sufletul își sângerează zborul – deasuprindu-le • zâmbet bombardat de mister • lemnul privirilor din foste corăbii respiră naufragiile albe • dinamita magică a amurgului • limitele se destramă între oglindă și gheață • între dimineța ferestrei și nopțile narcotice ale labirintului • zburlită e scara abisului • rănilе-și plimbă veninul – gânduri scormonitoare prin trupul de fum • capitulez în fața femeilor iernii – șerpi fără zăpadă – nălucind somnambulic turnurile abolite ale insomniei •

62. nocturn de consum

zdrențe împotriva ta – împotriva tuturor pretențiilor tale •
zdrențe de parcă trupul tău ar muri simultan în toate culoarele
labirintului • ușile – toate ușile existenței mi se zdrențuie și-
mi scîrțîie-n suflet ca scripca unui bătrîn lăutar • mi se
rătăcesc în deschideri ciobite – într-un labirint parcurs-distrus
mereu de trenul dezgustului • parcurs-distrus de
coșmardeștile tramvaie ale halucinației • zdrențele se pierd –
transparente – lontan • lucrurile se zdrențuiesc – se pierd –
spectrale • apa îmi inundă privirile • instincte înecate • plutesc
pe suprafața ectoplasmică a lunii • viețile mele zdrențuite –
niciodată trăite • da, animalele înecate ale vieților mele-n
suspensie • deliruri transparente – transcendente •
halucinațiile inutilului • cățelele iluziei • scheunatul
invizibilului • zbîrnîit turbure • cum poate fi scîrba de sine o
albină – nici măcar o viespe • cum poate fi scîrba de sine un
cor de fantome • o rugăciune fără mesaj • scheunatul
mirajelor – acele cățele ectoplasmice • zbîrnîitul de albină al
cățelelor – al fantomelor pierdute • nici măcar viespi • avis de
argint pe pietrele clipelor • pe absența lor fluorescentă •
ninsoarea nimănui cu pași de ceață • magazia de somn a
trecutului cu eclipsele ei vraște • cu dubiile ei întunecate – cu
certitudinile ei mereu mai destrămate – zdrențuite • și
patinajul pe oglinda lui möbius • crivățul straniu al stingerilor
• da, scîrțîitul labirinturilor prea îndelung purtate – scîlciate •
al labirinturilor din care s-a zburat prea des • prea dens
părăsite – poate prea fumate • cu spectrele ninse de cenușă •
nocturn de consum • amurgul ascunde o gumă a memoriei •
gîfîit de strănut • crivăț de orizonturi spulberate • albastrul
oglinzilor hibernale – reținele acoperișurilor poate • și aripile
îngerilor – precum niște uriași șobolani evanescenti prin
ninsori de zboruri înflorite • redundanța indiscernabilă a
pustiului și zăpezii • verdele – din care nu mai poți ieși •
labirintul de clei din care nu-ți mai poți elibera pașii

zdrențuiți – ei ți se preschimbă în aripi • aripile din pubelele pline – pline de gunoaiele zborului • sau resturile copilăriei poate • toate aceste percuții traumatice • persecuțiile tramvaielor – aceste zeități cu scînteile lor sfîșiate • afișate • incerte – inerte • mama și-a pierdut piciorul stîng într-un lighean cu-oglanda plină de nimfomanie neagră • cu degetele cangrenate își caută lacrimile – scormone sălbatic pînă-n străfundul glandelor lacrimale • primește prin poștă piciorul pierdut • și depărtările solitare – da, prea singure în izolarea dispariției eremitice • ermetice • mitice • insuportabil inezisabile • cu așteptarea agățată de vagul acesta prea firav • așteptarea – această formă prea abstractă a simțurilor • care-și dansează dezvăluirea • și-o fluieră • da, își fluieră stingerea • se fluieră ca pe o stranie cățea spectrală • victimă a nocturnului de consum •

63. întrebări sculptate

mereu aceleași pietre – ochii, poate – izbesc zidul de beton al privirii • tamburinează – sau cer un drept de pasaj • le răspunde unda unui labirint – sau o literă • nimeni își vinde scînteile – celebra lui colecție de evanescențe • pe absolut nimic • poate tot ăsta e prețul pentru care dumnezeu și-a pus în vânzare cosmosul • neantul nu ne dăruiește sicrie – moartea le comercializează pe toate • sicriele sînt de fapt niște bărci subpămîntene • ascunși în ele – cu ochii lor tăcuți morții își povestesc privirile humei • parașutele generațiilor – alunec cu ele tot mai adânc în avis • îmi descalt lacrimile în uitarea mereu schimbătoare • scufița roșie caută în pădure un lup care s-o violeze – iar albă ca zăpada – un vînător și cel puțin șapte pitici (prinții, în genere, sînt homosexuali) • totuși nimeni e persistent – își interoghează arborele genealogic ca pe o spînzurătoare cu repetiție • se scufundă în nume ca într-un abis • seamănă lumînări jur-împrejurul timpului • oblic prin toate secundele din care ne veștejim • ca o partidă de șah în care celălalt așteaptă mutarea dezgustului • totul dispare • cuvintele zîmbesc pînă departe • nu le mai poți găsi nici măcar cu podul de cristal al frunții tale • albul imaginar al chipurilor – deocamdată indescifrabil • scrierea pierdută în devenire – silabele pierdute în spumă • întrebări sculptate – deșeurile antichității • pulberile acelea insutenabile – precum niște praguri înfime ale neantului • tot acest timp măcinat – macerat • e straniu cum nu-l mai regăsești decît în oniria • sînt stranii aceste gări de silabe cu gura deschisă • pustii – golite de miile de vagoane – de miile de marfare ale bibliotecilor • pustii – pentru că irezistibil – dispărute •

64. rotundum redundant

prea demult în umbră – prea departe în urmă • prea dizolvat în timp – cu secunda prea tulbure • idiosincrazii transcendente • scheme ale masturbării • scheletul tău acostează în fine după câte naufragii • înăuntru – afară – pe nici o cale – în nicăieri • din evanescent în impenetrabil • solitar *nici* – izolat *aici* • între nimeni – totul • înot într-un fluviu tigru • piatra privirii se evaporă în himere negre – le îmbrățișez • adăposturi aprinse cu toate ușile stinse • obsesiile ne cheamă din atol în atol • porți în derivă ca un timp al închiderii • zdrențe de suprimare cognitivă • moartea, poate, cu înțelepciunea ei suspendată • mască a inevitabilului intermediar • nimic în fiecare stație • nici un vehicul pentru absentul pasager • dedublatură – absentul străin • el parcurge zidurile ca pe niște pagini • citește în cartea obstacolelor • pînă dincolo – dincolo de viitorul de care nu-ți mai pasă – mai mult imagine fluctuantă decît mirositoare secundă • mesagerul absurdului – prea incert pentru a fi măcar ambiguu • prea inert pentru a fi • da, intervalul iremisibil – absolut imposibil • chemat doar pentru a fi respins • nimeni confundă frecvent universurile – cum ar confunda două străzi paralele • paralelismul e experiența unui subiect • anumite traiectorii îți scapă – supraviețuiesc pentru martori absurzi • pun inevitabil în hazard • asemeni unor străluciri anonime – lumini nepăsătoare pentru obscurități dispărute • în fine neștiut – în fine inaudibil • surd străfund – unde viziunea e inimaginabilă • zdrențuire a tuturor impercepțiilor • mereu insuficiente – insuficient suprimate • barca s-a încîlcit în algele viselor • dragonul labirintului cu aripi de oglinzi • ferestrele deschise respiră noaptea • e curios cum fără a putea propriu-zis inversa timpul – ne plimbăm prin nodul gordian al originii • bigbangul n-a părăsit-o nicicînd • alienare delocalizată – țipăt de transfer • și din nou – deformate toate aceste straturi ale encefalogramelor abandonate pe birou • nimic – de parcă

sunetele s-ar întuneca • nici un cer – baremi iluzoriu • nici o şansă de zero – nici o fărîmă de semn • o fișie de sens poate – complet inaccesibilă – ninsoarea planînd peste refuz • și memoria melodiilor uitate • prea multă gheață • prea zdrențuită de nostalgie – negația • aproape un sentiment • cu coșmarele halăciugă în cap • melodrama acestor fantome de ecouri • mirajul unor absențe redundant iluzorii • straniul tăcerii dintre silabe • *nici* – patria lui *nimeni* • nimic – chemare de aur în ceață • neîntrerupt – zdrențuit – nimic • deși vocalizele insomniei durează – pînă cînd nebunia-și pierde ultimul ecou • cineva întreabă întunericul – șuierul trenului de nisip îi răspunde • *rives de rêves* • chemare de restituiri dezvăluite – de rarefiate dezvăluiri restituite • x inserat în etern • fantă necunoscută • neant – abia subiacent – extras din iluzie • disperări cu nostalgia fluierată • treptele planînd pe vidul zîmbitor • ceva – mereu ascuns – reziduu revelat numai în pragul definitivului • rotundum redundant •

65. guma de șters umanul

flăcări poate atît de străine • bizare revoluții de vise primăvăratice • poezie – șarpe de silabe rătăcit în labirinturile ceții • într-un ungher unde lumea ne pierde • tu, înger al întrebării cu aripa imensă și liberă • naufragiile tale-ți măsoară cadavrul de cuvinte • prea departe de pumnul înflorit sparg vitrinele orizontului pietrele rimelor • peste toate căutările tale – tăcerea călușului alb • limpezimea coloanelor înecate-n verdeață ale unui trecut avisal • vomit însă frigul de fier și drapelele gratiilor • noaptea insuportabilă a scheletelor atît de dureros mințite • cenzura unde silaba-i dublată de glonț • pădurea de coșmar a ororilor vegheată de ironia demonilor melancolici • cruzimea aceasta accelerată – mai rapidă decît o ghilotină • acidul sulfuric al dictaturii pentru insul cel mai inutil • iată tot ce mai rămîne cînd ura a epuizat hazardul • cînd tot ce respiră a fost suprimat de tot ce ordonă • revoluția precum pariul cîștigat al cimitirelor • revoluția de prisos ca expresia centenară a celei mai demente trufii • împușcăturile veștejite din toamna fără sfîrșit a masacrelor • ferocitatea calculată ca o gumă de șters umanul • și ninsoarea de negru ce ne lasă-n urmă – simple cioburi de inimă • între tenebră și toată această suferință superfluă •

66. străzi de cuvinte

străzi de cuvinte – silabe – nume • asfaltul ca barba cenușie a vreunui profet al hazardului • nimeni cu sania pe derdelușuri de toamnă – pe dealurile roșii ale crepusculului • pînă-n tîrziul violet de unde se naște întunericul • fluorescențe de noiembrie • fotografia primelor întâmplări • și nebuna florilor – straniu oarbă • straniu dezvirginată de adolescentul absent pe care nu l-a născut niciodată • și tu fratele meu nirvanic cu hlamida ta labirintică • cu sceptorul de oglindă și gânduri de fereastră • tu, mare maestru al flăcărilor stinse și-al zîmbetelor pierdute dincolo de orizont • ce scrii cu umbre cărțile pe ziduri • mîinile-și multiplică sângele pe pagini • culeg hipnotizat fantome stelare • disperatul cînd își culege frisoanele – și nebunia florilor, straniu oarbe • poartă la butonieră o busolă a timpului • dincolo de coperțile cerului – îngerii-și despățuresc aripile ca pe niște ziare vechi • poate petalele unei flori imposibile din toate clipele spațiului • și-absurdul secundelor lui • nimeni se descompune și se pavează precum un drum pe care doar nimeni merge • nicăieri e mîna lui dispărută • iar niciodată – piciorul lui evanescent • asurzite cîmpuri de întuneric verde – de unde mă culeg • numere pe umbrele caselor care mi-au adunat amintirile • cu frustrările vindecate de fantasme • singur precum o toamnă a pașilor • îmi pierd truda printre cercuri de sânge – străin prin ecouri de întuneric •

67. “omul-oră”

zdrențele unei transmisiuni misterioase – radio-infinit •
dantelele destrămărilor intensificate • căci “omul fără valori”
spre deosebire de “omul fără calități” e “omul fără conștiință”
• tot așa cum “omul-oră” e cu adevărat “omul fără destin” •
reduc la autopsia unui timp mort • trepte – transparente
redundante • solitudini electronice • strofele unor poeme
ectoplasmice • și-enigmele unor semnalizări lontane • da,
reziduurile unei limpezimi de neînțeles a transferurilor •
locuim evantaiile instinctelor noastre subterane • și sîntem
doar atît – o carte fără pagini – cu toate personajele dizolvate
în vid • ecourile unor motoare evanescente – dormitînd pe
perne avisale • insule volatile – din ce ocean • ozeneuri din ce
lumi paralele • apeluri pierdute-n stingher • ferestre obstinate
continuînd să-și emită labirintul • oglinzile unor insomnii
sonore • sfirleze – dizolvate în eter •

68. lacrimi de piatră

lacrimi de piatră din ochii cu privirea de piatră • din ochii cu culoarele negre • da, din albul cu oglinzi negre – din pulberea cu singurătate neagră-neagră • el cheamă tot ce refuză – la est sau la vest – la nord sau la sud • el cheamă însuși refuzul – însăși repulsia – pentru a-i căsători unul cu alta • alta cu unul • risipirile rătăcitoare – risipirile letale • tot străinul nopții levitînd – tot străinul morții așteptînd • tot acest popor al mirajelor furibunde • amintirea acestui exil ca o ploaie de sînge • întîi el – și apoi tot el – mereu el • cel pe care-l accept și cel pe care-l aleg • un fuior în loc de inimă – un fir în loc de adevăr • un fir de durere • un veșmînt în loc de împlinire – un veșmînt de dispariție • un sălaș pe care să-l respir – un lucru cu care să-mi hrănesc fantasmele • o auroră pe care s-o posed regresiv – agresiv – pînă la regăsirea nopții • pînă la regăsirea labirintului – cu miezul lui pierdut • orfan e neștiutul – orfan e acest zbor prin absență • mesagerul poartă fructul ascuns al rănii – lacrima de silabe a unui alt ochi • nimeni ține în mînă ca pe o cheie zâmbetul haosului • stinge cu-o rază intemperiiile negrului • întîlnește stelele – întîmplări singuratece • culege eșecurile tuturor nedreptăților ca pe cea mai înaltă izbîndă • scrie cartea imposibilului cu suflul misterios al ferestrelor – cu cerneala secretă a oglinzilor • da, cu toate secretele pe care oglinzile le-au băut vreodată • nimeni zîmbește cu tot pieptul deschis • își în-sine neantul ca pe o ultimă inimă • e un labirint de început – e o literă – e un sfârșit d'infinit • un invizibil pentru buze – și-un neștiut gustat cu ochii •

69. picajele absconsului

intensitățile unui vis dispărut dintr-o junglă imposibilă • rîu irizat al zborurilor • derapînd la liziera somptuoasă a coșmarului – o pată cîteodată ne acoperă harta • desişuri de ecouri prin care înoată peştii densităţii • picajele absconsului zdrenţuite de bîrfa tropicală • absenţe de absint • un centaur de lavă poartă-n obscur aberaţiile miturilor • şi corurile evanescente ale eternului • vitrinele sparte – cu cioburile vidului zburînd • dantelele orizonturilor sfîşiate de ceva imens şi incomprehensibil • motorul transparent al înţelegerii – cu toată poezia şi filosofia plutind narcotizate-n lumea moartă • oroarea de cristal bîntuind un fluviu de conştiinţă neagră • zdrenţele unor stoluri de ecouri printre cosmosurile sparte • ecouri ascunse şi ecouri incolore • ecourile ascunse-n ecourile incolore • şi ecourile atemporale decolorate de ecourile ascunse-n ele a priori • ecourile unui sunet-zero • şi vidul web-urilor • de fapt, tot vidul ţesut de ecourile lui zero • de ecourile lui zero cu firul înstrăinat al lui unu • de cercurile – de cerurile pierdute ale lui zero – ale simplului zero •

70. mirare de sticlă

prea multă mirare de sticlă • îngerul de asfalt își lustruiește misterele • vacile pasc între două tramvaie • și pădurea e un labirint pentru frisoanele trenurilor • catastrofele probează că lumea este ceva concret – iar nu doar un delir al mirajelor • vatmanul e un producător al oglinzii electrice • întunericul lui astupă ferestrele precum un căluș • iar mânia gradată trece de la galben – la roșu sumbru – și în fine la negru • nu te poți construi fără să te razi de ultimele resturi de lume • bizare zdrențe sunt metropolele – cu populațiile lor de țări condensate • s-ar zice că zig-zagurile rămuroase ale fulgerelor s-ar fi depus undeva între amnezie și mit • fire de iarbă între păianjeni de fier • stele zgâriate de ghiarele febrile ale inconștientului • paloare spartă pe mirarea de sticlă • lumina cadaverică a lunii amestecată cu fantomele de neon • aș vrea să înțeleg hieroglifa metropolei – tăcerea ei dintre labirint și dinozaur • idolii ei stranii – himerele ei indescriptibile • tot acest inefabil al materiei animate de simboluri absurde • și toată această inflație sordid-onirică ce se reflectă într-o unidimensionalizare a omului – și o bidimensionalizare a vieții • singur – și singur – și singur • însă cu singurătatea prinsă în clești • aer cu clape • invizibilă – inteligența artificială în locul destinului • infernuri și paradisuri indiscernabile – încadrate de un gri geometric ce ne ține loc de gândire • invadați de ecran prin privire și de artefactul vidului prin auz • nimeni cu excrescențe metalice – cumva robotizat • mai mult supraveghere decât comunicare • sexualitate abstractă • un ordinator în locul unei femei • boarfa comună cu minciunile ei cotidiene începe să fie o raritate – aproape un lux • pînă și prostituția e geometrică – clovni inter-cloni • pînă și crima • penisurile au devenit o specie de pești de crescătorie – se comandă prin internet • filamentele torpide ale căderii – numerele întunericului locuibil • bulgări de beznă în lămpile mîinilor • trompetele

tenebreleor – picioarele pline de strigăt • halatul alternativelor
– ca niște pagini duble acoperite cu legi albe • orbul plouă cu
priviri într-un început scobit • poate o exclamație – precum o
lumânare inutilă • și mirarea de sticlă – aproape leșinată – deși
cu țigetele umflate de ifos •

71. disperări labirintice

din nou această naștere tropicală a sunetului • rătăcitor prin toridele-i absențe • monstrul de flori al derapajelor • înaintînd de-a lungul culoarelor fluide • și silabele absurde ale absolutului • zdrențe – intensități dezagregate în lontan pînă la firavul unor semnale disperate • disperări labirintice – simpli fulgi din pragul biomitic al disparițiilor • coruri prea palide ca să mai cînte • ecourile unui eșec total al mesagerilor • vîntul nitescent al neantului – adevărul crud și-atîta de strălucitor cu teatralitatea lui nedreaptă • da, avertismentele atît de livide ale stingerii • nebuloasa obstinată a nebuniei cu degetele rătăcite între petale și pete • o masturbare sumbră a grădinilor – cînd norul divin înghite clipele cu fălci de paradis • și-avertismentele asemeni unor planoare negre – zîmbind – zîmbind • sau conștiința – pictată cu energia obscură a inconștientului • da – da • motoarele evanescente ale avioanelor melancoliei • semnalizările terapeutice ale tăcerii – atîta de stinghere-n pandemia care vă devoră • atît de neînțelese • zdrențe – zdrențe • poate ale unor experiențe niciodată trăite • nimeni trăite • poate ale vreunor cîntece topindu-se pe șine de trenuri neștiute • da, zdrențele sînt poate măștile avertismentelor • ale unor pericole ce milosîrdnic se apropie • expediindu-și săruturile milostive ale distrugerii • săruturi doar de nimeni băgate în seamă • iar nu de surdele anxietăți ale suficienței • iată zîmbitoare, planînd, umbrele invizibile ale neantului • sau sirenele asurzitoare ale tăcerii • mirajele – mesajele-n derivă • zdrențele, da, zdrențele binevoitoare – binefăcătoare – ale stingerii • da, zdrențele – da, zdrențele •

72. zero de negîndit

poate nemuritor cu silabe albe presărate pe regăsirea
imposibilă • oligarhul gîndește cu buzunarul – cu patria
conturilor lui bancare – și mai pe șest cu epoleții • cum
femeile cu vaginul lor de-o curățenie îndoielnică • mîinile
poartă un dar suprimat • un hazard ale cărui voci se dezbracă
• glonțul și-aruncă tăcerea între un zgomot uitat și o sclipire
furtivă • cuvintele beau lumea din ulcioarele vide – beau toate
lucrurile care spuse dispar • și lumea – odată spusă –
încetează să fie • drepturile omului o caută – însă doar nimeni
știe să-i descopere evanescența • chiar și numerele se lăsau
numărate de cuvinte – purtînd deasupra capului pancartele
visate ale ferestrelor • popicele îngheață de negru – buzele lor
rătăcitoare cheamă fosilele melcilor • primește literele ochilor
– împreună cu trezirile conștiinței sfișiate • scrisoare de sânge
din partea bietului rege œdip • toate aceste idei și
transcendențe textile ale neantului parazitat • toate aceste
numere impronunțabile – ca un zero de negîndit – ce-și
definesc hazardul • umbrele mele mă uită – eu rămîn în urma
umbrelor mele • eu devin el – el nu mă mai recunoaște • el
urcă într-o imensitate din care mă pierde • mi-arunc pietrele
privirii în noapte – primesc în schimb stropi de vid • și
filamentul avisului în care mă arunc – preschimbîndu-mă la
fiecare etaj • și surpriza imposibilului însămîntat la fereastră •
solitar ca o plantă în jurul căreia crește o insulă • te ridici
destrămînd transparente – înaintezi străbătînd alta și alta •
pînă-ți rămîi straniu pe piele precum o lacrimă lunecînd pe
ogîndă •

73. felațiunea extatică

țunamiurile depărtărilor – avalanșele colosale ale lontanului •
patinatorii somnambuli au pătruns deja în galaxie – cu sîngele
lor verde • talazurile nu ne mai aduc decît adâncurile
nesfârșite ale amurgurilor • netezimile unor treziri fără nume
• neliniștitor selenare căci fără selene • ...și felațiunea aceea
extatică ce mă goleşte de vid... •

74. cărți biciuite

doar e diurn – numai numai-i nocturn • uși în pragul
geamătului – sau poate cărți biciuite • litere refuzate la export
• guri căscate pînă la paradoxul călușului • mesagerul eșuînd
nu ucide vestea care ucide • eșecul vestitorului e doar moartea
celor vestiți • scara aceasta cu îngeri nu-i pentru mine • nu e
pentru paginile pasagere ale acestor copaci • iată biomesajul
despuiat de inutila lui mitologie • tăcerea prevestitoare a
neantului fără biomit • semnele-n zdrențe dinamitează
retorica lucrurilor • inefabilei evanescențe îi repugnă
vanitatea simulacrelor • caut plînsul fără iertarea alunecătoare
a lacrimilor • nu toate aceste femei precum niște păsări
nebune ci nebunia surîzătoare însăși • nu cîntecele demultului
ci demultul nimicindu-se în cântec • demultul nu precum o
evocare fărîmițată ci ca o gumă a timpului – da, ca o gumă a
timpului •

75. palmele mirării

poate o pagină – poate un țarm de departe • litera acostează în
portul balenei albe • cu pașii palizi de insulă inima ta-și uită
uitările • ochii se deschid în palmele mirării – și privirea lor
risipește aurul zgomotului • vînătorul de balene albe își
aruncă într-o doară harponul spre bibliotecile pline de
spermanțet ale orizontului • amnezicul intră și iese pe ușile
inimii – de parcă s-ar vindeca de infarct • se cațără pe falezele
imposibilului – abandonînd hlamida înotului urcă pe piscurile
insomniei • moare otrăvit de contemplație • își explorează
astfel memoria pînă la australopitecul crepusculului •
funambul somnambul – abolește cu ața amprentelor galaxia
de semne • nimeni își răsfoiește chipurile emaciate – petalele
străine cu care navighează • țandări de bronz – ninsoare letală
de pene • cercurile vin după mine aidoma unor tancuri
transparente • și lamele vîntului ce retează toate catargele
pînă-n ithaca • și obuzele cu întrebările lor tipărite de zețarii
zdrențuiți din largurile florii • sau de strania mea ploaie de
lacrimi •

76. œdip fetal

blocuri de vibrații – turn • corzi cu deviațiile încetinite – zdrențuite de mîna magicianului • nimeni își leagătră tristețea în hamac de angoasă • așteaptă destinul dentist – martorul ecranului suspensiilor • ciment sonor – segment de infinit • melchinii vidului • înălțimile paradoxal orizontale • căi de vid plutind pe apeluri singuratece • ninsorile nisipului inteligent prin tuburile galbene • și derapajele – foarte atent dirijate • răspunsurile disperate ce cheamă întrebările dispersate • golul mut de vise cu silabele lui inviolabile • mai vast e singur decît tot acest exil de lume • și destinul dentist ce dăruie clești extazului • anxietatea cu dinți – forezele cu suspensie • alcoolul cu vibrații discret terapeutice • delir în alb – monoschizofrenii incandescente • încetinirea le coagulează în halate ectoplasmice • sistem terapeutic fărîmițat – obsesii cu suprimarea disimulată • fulgerele adorm într-o furtună de indiferență • și nimeni – care-și face injecții cu singur • decolorat uman – parcuri de strălucire oarbă • œdip fetal cuibărit în sfînxul de somn • priviri de negru-n pagina cu diferența tulburată • levitații în paradis letal • am putea numi chemarea un drum prin ceață • sau poate raze spre nicăieri • coral de piste incomprehensibile • o vindecare a vidului • și aripile ca niște șobolani albaștri – ale îngerului • spitalele de alb pentru nici o boală • thanatism abstract de styxuri suspendate • unghiurile planează – acvile în vid • agonii cu fluierile suflecate • gamă – un fel de scară cu trepte prelungite • narcotraficanții vacuității • necrofili pedofili • anestenaziștii platformelor mentale – cu lagărele de exterminare amorțite • treziri din nici un somn spre nici o dimineață • claxoane diluate în depărtări lichide • nici un automobil în spatele acestor faruri de sunet • zdrențe în zboruri dezordonate pentru ozeneurile-n panică • solitudini – obsesii – solilocvii în apnee • stingeri cu vacuitatea prelungită • pînă cînd orbul de prisos pătrunde-n infernul de lumină •

77. întunecata barcă

întunecata barcă a inimii pe întîmplare și sânge • pe fluviu de sete și uitare • cînd naufragiul își caută vîntul cu palmele pânzelor care-l pronunță • cînd spiritul își caută libertatea tras de păsări de singur – de ferestre de singur • iar pistolul de ghips ne trimite dincolo de cea mai lontană galaxie • dincolo de împărăția fabuloasă a zdrențelor • oglinda ne pierde vacuitatea în flori – căci parfumul zborului explică floarea din pasăre – și pasărea din fereastră – și fereastra întortochiată din labirint • și floarea cu aripi negre – îngerul cu petale negre – își pierde silabele dincolo de botul evanescent al orizontului îndoit • dincolo de orizontul ce săgetează infinitul cu vîrful lui ectoplasmic și verde • da, stranie pădure cu arborii de aburi • și stranii sprîncenele cosmice ca două surîsuri pline de mirare • ciudată floarea de vid și întuneric • și încă și mai ciudată inima aceasta unde am însămîntat un ocean • timonierul orb ne apropie de moarte cu miturile pe care cîrma lui ni le povestește • se înalță – ridicînd în mîinile-i înnodate – nu cîrma ci magicul nod gordian • e o piatră vîntul în aerul acesta irespirabil – ce se refuză navigației adînci a plămînilor • e o piatră vîntul acesta – a cărei evanescență n-o mai putem gîndi • e piatră – și e labirint – e exil – și e șarpe • fum printre dune – și templu de foc • și tristețe nesfârșită a negațiilor deznodate • și silabă impronunțabilă – precum o clanță neștiută a ușii •

78. stingeri repetate

amenințările sînt reîntoarceri – reîntoarcerile-s amenințări repetate • divine avertismente • orizonturile lui nimeni – monoschizofrenii labirintice • destrămări, poate, de suspensii • mai bine – înseamnă spațiu și timp • pentru timp nu există spațiu – pentru spațiu nu există timp • indisolubilul inextricabil – incompatibil • simultan dar non-concomitent e labirintul • iraționalul dublu al rațiunii, vai! imposibile • ultima frunză veștedă plutind înaintea exploziei • ultima frază dinainte de sens • acel pas ultim ce nu poate fi decît o absență • paradoxuri în loc de șosele • atolii lineari – lumi unidimensionale construite din lente suprapuneri obsesive • delir alb de evanescențe suspendate • incest în x cu patru necunoscute • multiplicat prin sincronizarea schemelor temporale • temelor astrale • populații combinatorii • transparența sumisiunilor • secreții armonice subsumate • stingeri repetate – repetate •

79. the end

tone de amintire în fulgii labirinturilor • toate filmele încep cu *the end* • plînsul meu a devenit himalaya • cad în prăpastie cu obrajii jupuiți de piatră • se încheagă-n lupi ciudați țipetele palide de lună • pietre albe de disperare îmi sărută tălpile cu gheața lor cîntătoare • deșertul ne trage de miraje • stîlpul unei flăcări migratoare își răspîndește pîn' la noi veninul demagogic • negrul mă face să-i respir numele • port în șira spinării o urcare de cuvinte • dunele urmate de aisberguri acostează în depresivele depresiuni selenare ca niște colosale corăbii cosmice • dispărem în schimb de experiență cu somnul nostru scobit • aerul se uită prin ochii mei cu fixitatea unui hipnotizator invizibil • întrebarea mi-e umbră de semne • magneți lichizi umplu muțenia ultimului meu strigăt • “să chinui omul pentru a storce poate din el o lume carentă” • zarurile zării cu zori orbi • mă trezesc cu părul zburlit încă de vise – înfruntînd fiecare dimineață de parcă mi-aș juca la ruletă neantul • hotărît! din toată batjocura vieții doar amintirea doare •

80. complexități

întunecări intermitent adâncite • trepte de semnale • pașii gândului pierd firul infinitului • suspensia continuă suprimă variațiile • suspensia-i o suprimare unidimensională • o lungă – infinită – terapeutică lineară • suprimarea-i o suspensie fără dimensiuni • complexitatea 2 e fără consecințe • complexitatea 3 necesar – destinal – psihodramatică • comedia e reziduul unei bidimensionalități inefabile • fulgurante clipele mirajelor sub pașii de dans ai funambulilor • absolutul moare de iluzie născându-se – cunoscându-se • zdrențele își amintesc prin amnezie • fractalii străini ai anamnezelor • indisolubilul incompatibil • vai! incompatibilul indisolubil • farul abisului claxonează – farul avisului cu țipete de reflector își reamintește • frână în armonica vitezei • încetăm sub această ninsoare fără temperatură a întunericului – sub această ninsoare a ultimului • textura agonică a digresiunilor • obscurele variațiuni ale enigmei • sfînxul – coboritoare obsesie • copilul cu masca lui de taină • piatra adâncă strălucind de mister • chemări de-obscur – schije de beznă • suspensiile neînțeleșului • ignoranța – consecință inevitabilă a duratei • toate aceste iluzii ale nimicului • stingeri – stingeri în fond •

81. trepte în dangăt

foarte sumbru se naște furtivul • foarte expectant – intermitentul • singurătatea se bănuie de angoasă – dubiul de dublu • în obscur – puncte de întrerupere abia întrevăzute • fisura e începutul luminii – ruptură în suspensia tenebrei • vâl pe ciudată lumină • luna – metropola de paloare a fantomelor • trepte în dangăt • metamorfoze contaminate de adânc • un ritm neliniștit în profunzime • eșecul e funcția tridimensională a semiozei de ruptură • imposibilă în alte dimensiuni • ca-n a patra dimensiune de pildă – când timpul devine spațial • intermitențele devin suspensii • te plimbi prin labirintul identităților • sau le guști în simultaneitatea lor non-concomitentă • astfel diacronia delectându-se cu dulceața fără sfârșit a sincroniei •

82. neantul bicolor

caută în tine însuși moneda neagră ce ți se va rostogoli în inimă – inventîndu-te străin labirint • caută în tine însuși oglinda atît de neagră – care să-ți interzică zborul – cu singurătatea precum o perlă de refulare rătăcită-n drum • descoperă în cea mai bizară bancă un ștreang unic – ce-o să te priveze nu doar de dreptul dar și de dorința de-a trăi • în locul libertății tale visate – o pușcă • în locul ideilor tale diacronia unui glonte sincron – mai înconștient decît puțin • am cules iubirea în pulbere – am deschis prin pata de sânge drumul absurd al fericirii • mi-am înălțat mîna în aer ca pe o lumîinare imposibilă – veghindu-mi cu strășnicie lumina • departe e trestia și altădată-n har privirea de pe fundul paharului • cerul mi s-a pierdut în creier asemeni unui gând nebulos • oh! cu ochiul orb de aur deschid neant – străin de ființă • în fiecare inel se ascunde o variantă a eternei reîntoarceri – se codifică un destin – și-n spatele lui un codru de lacrimi • norii durerii – în bucăți întunecate îmi ies din inimă • suferință compactă ce mi se dizolvă în respirație pînă creează un alt soi de noapte • în jurul meu – eu, insula – singurul sălaș pe care-l mai pot pentru un timp locui • zîmbetul acesta de-absență – și neștiutele – mereu altele – mereu aceleași • **un** se răstoarnă în **nu** • **nu** în **un** • astfel neantul are, în fine, două culori •

83. acvariu de priviri

acvariu de priviri • da, dangățul e treaptă – mirată cumva că există • mirarea-și încearcă înceată sunetul – își cearcă-n cearcăn încetarea • nu destule silabe între deja și încă – nu destule, între prea și fără • da, metamorfozele sînt dizolvările continue ale unor dizolvări prealabile • ecourile eșecului – eșecul insomniilor pe ascuțișuri solitare • platforme de anxietate – tunet grav levitînd cu prăbușirea-n profund • spectrele se apropie de mine cu aripi de cîntec • potecile fluctuante se privesc – întorcîndu-și clipa • hiper-sunetul multidimensional și nostalgic • un început de moarte ne gonește din urmă precum o fantomă – un sfîrșit de viață ne primește • da, straniul univers mononostalgic – fluiditatea bionostalgică a melodiei • vîrtejuri derapante – cu patosul aproape de dispariție • lumi trinostalgice, poate • navigațiile naufragiului – juisarea redundantă a acostării fără sens • patinez pe singur în inexorabil străin • nodul își topește magia în mîna care-l privește • și femeia – ea e o călătorie întreruptă – de cele mai multe ori chiar înainte de a fi început • ne reîntoarcem din neplecări eterne – începînd cu primul pas funerar din viață • zdrențele drapelelor pierdute între două surîsuri • depresiunea morții lasă unele perspective de carieră pentru paralunari și paranoici • și iarăși, misterioasa intervenție a monoschizofreniei • străine – bănuielile bîntuirii • îmi lucește anxietatea ca argintul pe brațe – iar creierul, dincolo de stele • tăcerea analogică a melodiei – stropii seminali ai nostalgiei începuturilor • meditații lipite de aer – transpărînd prin vid • da, căutînd distanțele pierdute • zdrențele de melancolie ale lontanului • pragurile unde evanescența lunecă încă pe ecou • ecoul antecedent – nu cel ce cu spunerea supusă a umbrei ne urmează • ecourile-n trepte prin care înaintăm și dispărem • colorîndu-ne cu relația de indeterminare a nostalghiilor – memoria • emoția sumbru zîmbitoare a inexistenței • chemări din pași tăcuți •

84. fiara din vis

sînt o barieră arogantă de cuvinte palide – straniu mi-este rîsul hiper-post-modern • un vâl pentru mesteacăn – sau poate pentru cadavrul de var al lunii • moartea celorlalți este infernul care mă reconfortează • furtuna rătăcită în deșert vorbește printre clopotele dunelor • singurătatea e unica reușită la care aspir • cimitirul cerșește lacrimi cu batista întinsă • cîte versete pe-acest ultim drum • inutil e spiritul de contradicție al destinului – și totuși liniștea e o tautologie • în fond, întîlnirile, împlîrile – formează toate o colecție de insecte indezirabile • nu pricep xilofonul pietrelor – și pasiunea melomanilor pentru vaginurile cîntătoare • un glonte e o concluzie destul de ironică pentru vanitatea cu sâni de ghiață – aproape un zîmbet dacă sîngele n-ar interveni în chip de atît de vulgar și melodramatic • metalul coșmarului are întotdeauna cîștig de cauză printre visele astea domestice • inegalitatea dintre silabă și clipă – iată secretul clitorisului valizei nucleare • frisoanele felațiunii – orgasmul strălucește ca o supernovă în creier • bucele craniului de argint de pe pedestalul de șerpi – printre pariurile negre • în fond, pariul pascalian se poate aplica și la diavol... • creier de spumă plutind pe căi de abur – cînd ochiul din mine și lucruri își deschide în fine buzele • neclintire amară – o cicatrice în locul zîmbetului de-altădată • fiara din vis m-a zgâriat – pentru că mă căsătorisem cu ea în realitate •

85. trezire neagră

roi moale de albine electronice • roi de preoți buddhiști tibetani • felii dintr-o tăcere de cameră cu regele mort înăuntru • poate un vis albastru – poate o trezire neagră • cub solid de vid vibrând • intru într-o sferă de evanescențe unde monoschizofrenia pură levitează • zarea de zaruri a zorilor premonitori • trunchiuri groase de liniște prin care trec ca o fantomă • dezagregate – simțurile mă poartă printr-o viscozitate inefabilă • profunde penumbre – lungi preînserări – acoperă cu unde sonore staze crepuscular corpusculare • nodul e obstacol și mister – mâna îl visează labirint în timp ce masturbează o cheie • lent levitînd – planează grădini de meditații • cum poate o inocență să se compună dintr-o indefinitate de comportamente vinovate peste care plutesc atîtea indicii echivoce • priviri tolănite pe mușchi verde – sub ninsoare de șoapte și frunze • alienante disperări japoneze urmate de stranii tăceri asurzitoare • și din nou călugări tibetani plutind prin vata unor vaste grădini de meditație • zdrențe de absențe apneice în locul lontan al desăvîrșirii norilor • imobilități transparente în doar nimicul unor rigidități preștiute – opiacee aproape opace • umbrele hrănind cu întuneric nihilitatea suspendată a lucrurilor • mi se deschide fruntea ca un ochi – un ochi cu retina transparentă • mi se deschide fruntea precum un ecran în care mă contemplu • aerul se uită la mine – geamurile ferestrei îl respiră • vicii inerente – în cele din urmă ofilite prin obstinată dispariție • lasă în urmă un dubiu – dublu insezisabil • umbra sau ecoul alterității dizolvate • punctele-sursă ale uitării subiacente • balena nopții-n derivă prin acvariul întunericului • căi fără țel – tăcerea fără început sau sfîrșit a arbitrarului • doar atît – o neantiză convertită într-o paradoxală vacuitate care o confirmă • infinit menit să sublinieze numai neantul • neîndreptățită iluzie a energiei • adormire de cădere leneșă • deschideri – pînă unde – prin pereți de zero-limită • doar atît •

uriași nemulțumiți durînd prin fluxuri nesfîrșite de vid lichid •
plăsmuite mistuiri – chipuri așteptînd în globuri de netimp o
imposibilă soluție • nebuloasele incertitudinii cognitive • da,
mă trezesc în întuneric – dar neștiut – și, poate, nefiind •

86. beție cu stele

buzele frunzelor șoptesc cuvintele mute • aripile lui icar mîngîie adîncul oglinzii • albastră lunecă noaptea pe pantele schiurilor – pînă în negrul abisului • umbra plutește pe urmele naufragiului • străinul își pierde literele în styxul limitării • melancolia mă respiră pînă mă pierd în cenușă • turnurile sînt trabucurile ectoplasmice ale lunii • obraji se scurg în adîncul ochilor • morții scrișnesc de mirare – fără să-și priceapă privirile • zdrențele de pe urmă planează cele dintîi – înveșmîntat în fine e nimeni • căruntul se îneacă în timp sub raza rece care îl zîmbește • cadavrul îmbrățișează secunda oprită – nimeni a ajuns acum că aerul l-a privit pentru ultima oară • ierul și-a pierdut clipele – de vreme ce niciodată n-o să-l respire pe mîine • fluviul și-aruncă-n durată evanescența – căci diferența-i o dispariție care durează • nimeni își spuse: “să-mi stăpînesc durerea și-o s-o transcend – să-mi stăpînesc jupuirea și-o s-o fac revelație • sîngerez îndepărtate galaxii și culeg de pe jos cheaguri de litere • beau stele lichide în timp ce găurile negre mă beau • găurile negre care m-au invitat la o beție cu stele – orgie dementă de împărați romani cosmici” •

87. puntea chemărilor

m-am imbarcat, zdrențuit, pe puntea chemărilor • confirmat – consacrat de tot ce mă infirmă • al treilea vag îmbățișează străinul invizibil – sau poate valul pe care solitudinea-i se urcă stingherită • închis în insolitul volatil al dezgustului – ori, poate, deschis spre cele mai pure înălțimi • marea de sunete traversate de siluete tăcute • sau aburul argintat cu praguri îndurerate de memorie • da, amintirea e o mlaștină verde unde mă devor uitat • și labirintul catoptric al halucinațiilor • labirintul din care ochiul creierului s-a trezit •

88. bărci de reverie

pescuitorii de cristale albastre – culegătorii de străluciri evanescente • zdrențe la limită și dincolo chiar de paralimită • sau, vai, doar simple zdrențe analogice • zdrențe sălbatic euristice – ori, numai, abia-abia sincronizate • zdrențe de umbre veșnic tîrzii • nu există dig – nu există prag – nu există întoarcere • uneori pasul e ca o privire în vid – o amprentă încercuită de izolare • chiar străinul nu-i atunci altceva decît singurătate condensată • nu întîmplarea vreunui alt pămînt ci al niciunuia • tristă-i disperarea retardatarilor ce nu-ndrăznesc delirul pur al clipei în explozie • melancolia lor e doar un spoi-tingiri de duminică • “mareșali ai culturii” de duminică – nasuri cu sticla eratică, vag gogoliană • decorații și premii de cioburi vopsite • hagiografii scîrțîind stîrcite printre beatitudini stîlcite • dar iată straniile nostalgii ale deviației cu lentile de-alcool oniric • ele-și întind avisului străinele lor mîini – neuronalele lor bărci de reverie • trestia fără secrete a muribunzilor cu frumusețea atîta de supusă • degetele lor de limpede absență spre firul orizontului care destramă metamorfoza-n neștiut • da, caută-n intermitență alte suspensii ale timpului – alte piste de lansare pentru corzile de suprimare hipercognitivă • treziri de evanescență întreruptă – injectate cu perplexitate • delir, poate, între *tremens* și *tremendus* •

89. foșnetul incestului

poate doar foșnetul incestului de la miezul nopții ar putea să compenseze zdrențele întunericului prin care înotam cu ochii hipnotic deschiși • sau țipetele care-mi înțepau falusu-n erecție • mîlul de pe fundul voluptății îmi umplea atunci gura cu priviri indescriptibile • și zîmbetele mi se așezau ca niște păsări văruite pe miturile cărunte ale mestecenilor • cuvintele se retrag dessilabate în peșterile non-sensului • și tu te descoperi pe măsură ce vid tu te pierzi • viziunea obscură îți întâlnește viziunea demonului – ghidul ostil ce te obligă să te depășești – negîndu-te • și te arunci – tu, transgresorul – cu violența apteră • în inspirația ta alienantă – magmă informă care nu cunoaște limită • unde incestul originilor hipnotic bolborosește •

90. sâmburele magic

aerul se uită în ochii mei hipnotizându-mă – sau poate nu e decît vălul de pe ochii unui hipnotizator necunoscut • fulgerele cad ca niște idei prin magia lumii ce se descompune • melancolia falezelor se fărîmă în amurgul prăfos • furia fantasmatică a privirilor scrișnește-n depărtarea evocării – precum dinții unui pterodactil • de pe pragul dintre infecta realitate și abjectul oniric • aidoma unui licanthrop cu capul meu de lup adulmec avisul • prind în capcană coșmarurile și le tai cu fierăstrăul electric – căutînd printre viscerele lor sîngerînd de iluzie • sâmburele magic – sâmburele ca o grenadă ce explodînd o să mă libereze • explozia-mi dezvăluie chipul veritabil al hipnotizatorului ascuns în spatele aerului • pe el, pe acest ticălos îl respir fascinat – treaz sau în vis • încerc să-l ucid – înveninat de mînie și sinucidere • și plutesc precum o parașută peste păienjenișul de șine • toată anxietatea mi s-a preschimbat într-o gară de lacrimi cu care zbor • adorm și mă trezesc – simultan dar non-concomitent • multiplicat de monstrul imaginilor • ... îl hipnotizez din nou prin geamul straniu al aerului – în timp ce pierdut răsfoiește albumul haotic al amintirilor și renașterilor •

91. newisno

zdrențe – zdrențe • o singură sfoară prin toate crucile bisericilor – de parcă toate crucile bisericilor ar fi un singur spânzurat • naștere și moarte sînt două infinituri care se devoră unul pe celălalt • realitate absurdă și riguroasă iluzie • ce altceva e lumea decît reducerea la absurd a fiecărei ființe • zdrențele ficțiunilor contradictorii • da, zdreanță, tu viață • port pe mine toate zdrențele silabelor – toate zdrențele poemelor mele încă nenăscute • nicăieri ești tu libertate – cămașă ruptă a cerului • scânteie din niteșcența neantului • și barbă de litere a timpului • seleniumul finitudinii – mască avisală a sinelui • dincolo e mereu o mască fără chip • sau zdrențele timpului – eternitate camuflată • zdrențele finitudinii – animalele alienării și vidului • sângele melodic al nopții • zdrențe de note între nimic și neant • albul dorinței dintr-o lontană pubelă pucelă • toate liniile mi se evaporă din palme • iarna tuturor doliilor • a tuturor moliilor • lupi ectoplasmici pălesc în derdelușuri de haite hittite – sub razele numelui lunii • dizolvate-s amprente odată cu umbra • oglinzile secționează disperarea deasupra vidului • întrebările-s zdrențele finitudinii • ca și răspunsurile • îmbrăcat în umbră – vid sau lumină • trezit în finitudine – în coșmarul literelor ireversibile – ești numai țipăt • mecanismul e trecutul drumului pierdut – al drumului imposibil • vechii complici ai uitării – d X d – vitează cu toți drumeții exterminați • zdrențe de inimă – muzica dodecafonică a infarctului • muzica lui solitară – miocardic atonală • ce e – ce e – sânt, sânt, sânt • ies în întuneric învăluit de compasiunea întrebării • ospiciul metafizic • totul se revoltă contra totului • totul se răstoarnă – revoluția anihilării continue • totul se inversează în semne abolite • dezlănțuirea infinită a abisurilor suprimate • nici o limită de nimicire nu te oprește – tu finitudine transcendentă a absolutului • străin cu valoare de anulare • cîte apropiieri mă despart de mine – cîte depărtări absolute de

tine • celălalt nu răspunde pînă dispăre • răspunsul precum un mesager evanescent • nimeni – singur – nimeni • nimeni-singur • nici măcar vîntul vînat de cuvinte • ceilalți dispar pînă cînd singurătatea își pierde treptat finitudinea • își regăsește neantul • pînă cînd singurătatea se debarasează de disperările figurative ale neantului • de dispersările ultimelor zdrențe – calme ca niște sfîncși • *newisno* •

92. singurul glonte posibil

exilat e cuțitul orizontului • limbile verzi ale palmierilor – manuscrise în devanagari • și solitarele numere – măcinate-n lontan • sida maimuțelor verzi • cu pușca ferestrelor la vânătoare de oglinzi • pedofilie mimetică – cei șapte pitici o sodomizează unul după altul pe albă-ca-zăpada • uneori simultan deși nu tocmai concomitent • mica scufiță roșie juisează devorată de lup • hm! “lăsați copiii să vină la mine” • e ceva pedofil în asta • da, e ceva bizar în pizza lui pizzaro • o zgardă roz – lătratul delicat al cățelușei suzy • micuța cu trăgaci – parcă o veche mitralieră “maxim” care se sinucide • o viperă mi-a adormit pe retină ca pe o piatră încălzită de soare • o sărut – bîndu-i cu delectare veninul • deșurubate drumuri • locul natal – prag al în-sinelui – unde n-ai mers nicicînd • ca spre singurul glonte posibil •

93. remușcarea demolatorului

un text de mine ale absurdului – explozii pentru care pași • un tren străin răsfoiește tot labirintul acesta cu versuri dominatoare și fotografii supuse • și fereastra unde strălucește afrodita aceasta sado-maso-afro-crucificată • vivisecția biosimbolurilor verzi – asemeni unor secunde batraciene spintecate de argintul chirurgului monoschizofren • timp suprarealist precum un uroboros erotic • îmi regăsesc degetele într-o întâmplare anală de dinainte de naștere • iar buzele-mi înlînesc buzele unui strănepot de vagin • mediocritatea crasă a mestecenilor îmi va vărui poemul – în schimbul unui pachet de “mărășești” de altădată (absolutamente de nefumat) • imense meduze – labirinturi gelatinoase – plutesc peste depresiunile ficțiunilor • și călare pe buldozerul comunist demolez creștinismul cu zâmbetul în cruce pe buze • sau poate invers • fie spus în treacăt – ori de câte ori treceam pe acolo cu tramvaiul (destul de des) simțeam o stranie repulsie inexplicabil de violentă în dreptul bisericii sf. Vineri • de parcă ceva în mine și-ar fi spus “ce mai caută și asta pe-aici” • azi port în mine remușcarea demolatorului implicit • nimeni îmi va povesti probabil trecutul de-absențe – din care voi decupa cu lame oblice pasaje neștiute • și cineva va încerca eventual să publice selecțiuni vagi din vagonul de dosare pe care mi l-a umplut senila securitate • zdrențe de altădată... • desigur, unii ar putea spune pe bună dreptate: “la ce bun să te mai naști pentru a fi toată viața mingea de ping-pong a ipocriziei unor femele • când tot ce mai poate rămîne din tine e doar acest maldăr de zdrențe” • însă singur la fereastră eu le răspund: “priviți-vă-n geam – și veți vedea o mutră abjectă cu nasul prelung ca o pulă-n erecție – cu botul foarte roșu, descălțat • și încă – fiți siguri că n-ați văzut deocamdată nimic...” •

94. preerii pubiene

zdrențele nostalgiei – preerii pubiene • erecție sărutată de iarbă • străină copilărie în avisate păduri – amintiri adâncite în mit • carte de pași rade pulbere – drumul răsfoit de întrebări • tufișul cu buze de carne mă mîngîie – mă unge cu mierea-i fără albine • scufundat în regăsire verde descopăr – cea mai intimă depărtare unde imaginația poate sucomba • brizele sângelui povestesc inimii – îmbrățișarea durerii cu aerul • amurgul tomnatec – thanatec – alunecă veșted în lacul de așteptare al nopții • aaahh! îmi plîng ochii și-odată cu ei – toți obraji de-altădată ai trupurilor • uluirea se plimbă însetată în livada cu lacrimi • și află – cu o cheie de sticlă calea exilului pe care-o iau toți • ținîndu-și în mînă clipa • cale la capătul căreia mă așteaptă cu pălăria-i îndoliată în mînă doar nimeni • nimeni ce mă conduce spre pagina ultimă – pagina pe care cei ce respiră n-o vor putea niciodată citi •

95. priviri presate

zdrențe – mereu o fabrică de ecouri • o uzină de derapări furibunde • marș ascuns în pași • dogma cu toate gratiile strălucirii ei – în libertate • involuția în revoluție • nimeni martor • triburile barbare ale informaticii – inconștientul invocat de inteligența artificială ca de o sibilă • da, fantomă bolnavă de insulă • e prea multă matematică în nefericire • așteptările asemeni unor rufe murdare atârinate în ștreanguri • o mână apucă o clipă pînă cînd dispare – mâna? – clipa? • singur murmură la urechea ferestrelor invizibile • viitorul e absurdul ce acoperă un încă prezent – mereu același • trecutul e constatul acestui eșec inevitabil • speranța e o fantasmă pe apă – disperarea, apa sub care fantasma ne îneacă • adormim prin treziri succesive • treziri despre care nu știm nimic pînă-n suflul morții • timpul nu-i decît o metaforă a propriei noastre identități – în veci neidentice • formele absurdului trasate cu guma – precum o crimă cu un straniu alibi – geometria • ... și ferestrele – aidoma unor priviri presate în albumurile impalpabile ale aerului •

96. zero devastat

monstrul e refuzul spre care ne întoarcem – *home, home, sweet home* • chipul absurdului în care ne recunoaștem pentru că n-am găsit deocamdată altul • monstrul e celălalt – mereu el – eul pe care nu-l putem numi eu • $d \times d = 0$ • $d : d = 0$ • $0 : d = d$ • $d = d \pm \bullet$ • marx x engels = 0 • = – • un zero devastat • îngerul războiului? • al morții? • îngerul exterminator al totalitarismului • comunismul – infernul – egalitarismul infernal al morților • singurătatea golește timpul de clipe – ea, ce e insomnia ființei • experiment meontologic – vidul devorat pavlovian de insectă • nu poți să-l pui în ordine pe celălalt decât ca pe un obiect • ordinea exterioară e totdeauna ordinea obiectelor • ordinea lucrurilor – a morților doar • ordinea interioară e cunoașterea • cunoașterea de sine – zâmbetul singurătății • solidaritate nu pot fi decât lucrurile – energiile obiectivate ce nu se vor cunoaște nicicând • aidoma spiritului care nu se cunoaște decât pe sine – cu sinele identicului absolut străin • da, solitare-s numai ființele solidaritate • ființele atinse doar de zâmbetul vag al imaginii – prin care se recunosc • eterne solitudini tangente •

97. planeta amneziei

altul – ori nimeni – ori, poate, un tablou cubist • o uşă de umbră încuiată – nu de tine – ci de obstinaţia refulărilor • altul e glonte decît lacrima neagră a inimii – deşi uneori s-ar zice că şi pistolul plînge • nici un cuvînt pe insomnia orizontului – numai un sclipet • mă înveşmîntez în drumul fără secunde – fără paşi • drumul mereu deja parcurs în care m-am ajuns • fără toate acele inutile distanţe unde ne risipim gîfîitul • fără azi – fără mâine – aproape fără timp • suflul uriaş care mă umple – cînd trenul mi se topeşte în stepă • cînd lupul mi se topeşte în iarba sărutată cu sare de orizont • descuie noaptea cu viteza mea climatică • pe banchize zburătoare – ursul de lapte • spoite cu var sînt dimineţile nordului • pădurile străinilor cu coajă de somn • buzele nimfei de aer cu inefabile săruturi anonime • fata cu trupul din raze de lună – pură pentru că nu are suflet după cum nu are vîrstă • pe lună – printre lunieni – pedofilia nu este o crimă – iar feministele luniene sînt pedepsite cu vaste rafale de rîs • incolorul vidului te ia de mîină – iar tu îţi pierzi în el automobilul • iată lunianul ca o moarte de raze – îţi ia locul – îi iei locul • tu ajungi pe lună – el se vede căsătorit cu propria ta nevastă – şi tu cu a lui • învaţă paloarea cărunteţii în locul palorilor inefabile • atît – deloc – te joci cu cercurile timpului • te dezveţi de mania direcţiilor – a sciziunilor • înveţi dulcea sincronie a ubicuităţii • ca locuitor al lunii te înveţi să-ţi trăieşti visele – te antrenezi să devii un djinn cognitiv al neantului • îţi pierzi destinul ca pe un ciudat şarpe alb • contempli mirat lunianul de-altădată – luînd pe pămînt lecţii de amnezie • (căci pămîntul planeta amneziei este • cu osebite românia – ţara cea mai amnezică dintre toate) • trecutul se drapează-n melancolie • vîntul roade aerul precum un misterios şobolan • ploaia dactilografiază încetişor la claviatura ferestrei • la neant cu singur – studentul aidoma

unui arhanghel subit • căruia-i cresc aripile-n privirile ca niște
mlaștini verzi •

98. prevestirea sinelui

și acum noile zdrențe • noaptea cu frisoane verzi • noaptea cu frisoane roșii • noaptea finală cu frisoanele-i negre • noaptea – luna • nu! luna nu-i un simplu satelit – ci prevestirea sinelui decupat în vid • sinele unde dormitează neantul cu somnu-i ectoplasmic • prea multe prevestiri ne amenință • prea multe silabe ne promet o înălțime definitivă • ori cel puțin o potecă credibilă • ignoranța sau lipsa • nu putem spera – nu ne putem simți amenințați decât pentru că ne lipsim • pentru că prea lesne ne acceptăm necăutarea – refuzul • prea lesne intimidati – prea lesne calomniali fără reacție • adăpostiți de exigențe imposibile – de pretenții utopice • uitări de sine • o ciudată imaturitate însetată de fantasma realității • o ciudată imaturitate înstelată • plătim cu ființa multiplicarea perfidă a criteriilor • plătim cu lipsa – cu tot ce mai sîntem • plătim zdrențele cu o zdrențuire a tuturor valorilor • ne plătim cu absurd respirația • prea multe umbre multiplică prea multe litere – țesînd o rețea de nonsens • prea multe metamorfoze incognoscibile în toate aceste distanțe • în toate aceste proximități febrile • anxietatea vine întotdeauna prea devreme – cînd ești gol și în goliciune te bănuiești • cînd ești gol și ființa ta goală o urmărești – ca pe un șarpe al dubiului sau un fruct interzis • de cine oare – oh! de absolut nimeni... • de pașii risipiți de-a lungul acestei asimptote primejdioase – pentru care știi că nu vei avea nicicînd destule silabe • toate problemele (politice, sociale) sînt fie proiecții ale suspensiei infinite • fie cazuri abrupte de suprimare universală • violența reproduce neantul sub forma devastării • confirmă reificarea prin distrugere disperată – plină de gesticulații înțepenite • nimic nu-i mai simplu decât durerea – decât durerea gravidă cu sfîrșitul • ne apropiem – de sfîrșit • îl atingem – cu dezamăgire – cu speranță • nimeni îl atinge pe nimeni și-l recunoaște • refuzul cade – și cu el anxietatea • ca o crustă de pe o rană vindecată • de pe o rană care a încetat •

99. bila roșie

poate un straniu pitic de foc – o scînteie însetată – o flacără încărcată cu priviri • poate destinul – *fatum faber* – ori un întîmplător demiurg • poate o bilă roșie lansată spre o gaură – ciudat de departe • poate platoul unei balanțe ce se înalță mereu mai sus – pe măsură ce însumi cobor și cobor • un chip sumbru jucat la ruletă • insomnia străpunge ca o lamă de-oțel oboseala • e ceva laborios în destin – în haos – în hazard • de parc-ar sfârîma mereu posibilitățile – mereu încă una – căutînd-o răbdător pe cea care o să-i reziste • un țel nou – prin ceață – prin depărtările incerte – nopțile incoerente • bila roșie caută gaura ce i s-ar putea potrivi • silueta cea mai străină din peisaj • oboseala îmi întunecă fruntea – de parcă luna mi s-ar fi lipit de creier • singurătatea mă întîmpină – îmi sărută ochii testiculelor – îmi oferă sîinii plini de priviri • învăț atunci să vorbesc în toate direcțiile – ca și cum labirintul m-ar călăuzi spre strălucire • iar creierul s-ar vădi o ucenicie stelară • bila roșie aprinde depărtările cenușii • bila roșie sfirîie incandescentă între ceață și apă • precum un ochi lansat cu praștia – dincolo de toate marginile – spre un infinit aflat dincolo de cuvîntul cu care-l putem spune • bila iscoditoare caută silueta cea mai străină – pe care hazardul n-a putut-o găsi • lucrurile se dizolvă – și privirile înghițite de frigul lor îmi revin • lontanul îmi revine – pînă-mi amintesc nesfîrșirea din unu • șuieră bila roșie – luminează sicriul de spumă unde s-a ascuns silueta cea mai străină • silueta tangentă cu neantul – dintre înzorire și noapte • ciudată eșarpă de celuloid – ciudat șuvoi de litere va acoperi harta textelor mele • am să mă uit treptat – de parcă m-aș scufunda • numele o să-mi plutească doar la suprafața destinului • am să aflu pînă unde se adîncește haosul – și care-i ultima întîmplare posibilă a hazardului • ultima lui eventualitate • am să țin în mînă un ghemotoc de pagini mototolite • și voi fi cea mai străină siluetă ce n-a putut avea loc în lumea aceasta •

100. australopitecii contemplativi

narcisic, îmi hrănesc oglinzile cu imagini • singur la fereastră
în livezile livide ale nopții – culeg bezne și umbre • un drum
– poate nevermoric – pleacă din inima de suflu a somnului
spre insula mea de magnet • faci schimb de frustrări cu tine
însuți • căutînd nașterea imposibilă a unei lebede moarte – a
ta – a lui • îi contempli clasorul plin de serii virgine • limitele
voastre comune – suferințele – lacrimile ce v-au însîngerat
genele • sînt toate ale tale – toate ale lui • respirați același aer
greu de mînie și anxietate • vă smulgeți aceeași inimă de țipăt
• plîngeți aceleași lacrimi de diavol abisal – efemer • jucați
aceeași partidă de poker a avisului – vă pierdeți silabele cu
același careu de ași • de ce nu • tu respiri – deci cunoști un
nume impronunțabil • el cunoaște același nume impronunțabil
– deci respiră sufletul tău • verdele întunericului își poartă
tăcerea de înălțime palidă • și tu îți citești textul ca pe-o
corabie luminată doar de degetele tale • sîinii singurătății îți
descifrează dorința ca pe-un tramvai feroce • fără sens e aerul
și absurdă e noaptea • sunetul crește ca un monstru alb •
podul saxofonului țipă peste amurgul tuturor dimineților • îți
faci cadou aceeași cutie cu bomboane cu care fugi disperat în
brațe – de același, vai de același picior tăiat de tramvai • literă
e zeul și străină prevestire de labirint • umbrele îmi aduc
tribut de cenușă • pierdut la țintar e castelul secundelor •
naufraziul iubirii și-a regăsit portul de spermă • bacantele-și
înghit una alteia pletele unse • vai! palma e harta destinului •
altădată australopitecii contemplau amurgul într-o clipă
continuă – fără să-nțeleagă că deveneau încet-încet poeți –
adică oameni • (nepoeții redevin treptat din încă oameni –
australopiteci) • exilîndu-se inexorabil în timp – dar din afara
lui • iată forma evoluționistă a păcatului original – atît de
greu de mesaje și fructe •

101. luciano berio

voi zdrențe! de-acum nu vom mai subzista decît prin ecouri – prin durata suavă a ecourilor • precum luciano berio (lîngă care am mers în îndelungă tăcere) – ce-și acoperea cu pălăvrăgeli inefabile • zâmbetul • în holul acela imens – da, în holul acela imens •

102. da

zdrențele se caută • își caută disperarea – purtate de vînt își găsesc uneori – neantul • vârtejuri – tăceri în cercuri dezordonate • pulberile cîntă – corurile dezertorilor țipă în vid • ning cu durere și se prevestesc cu dispariție • ei merg de-a lungul neîmplinirii lor congenitale – spre un frig ce-i sugrumă • spre o prăbușire ce-și descoperă abisul în înălțimi • cu avalanșa pașilor rostogolindu-se spre țelul nebuloaselor • de fapt, nici nu este alt miracol decît această profundă stingere • nici un alt sunet decît misteriosul neant • nimeni își risipește cu generozitate rătăcirile • împarte tuturor indigenților admirabila lui colecție de frustrări • nu păstrează nimic pentru sine • numai vacuitatea – numai ea mai rămîne pe fundul pandoricei lui inimi • căci, bineînțeles, cutia pandorei a fost – înainte de naștere – cupa cu sânge a graalului • ce mereu se distribuie – umplîndu-și cu vid plenitudinea • și cu briza divinului orizontul tăcerii • da •

103. mirajul sordid

prea aproape de nările străinului – floarea vârtejurilor • oglinda în zdrențe a mării – fereastra, cu notele ei agitate, de melodie dilacerată • floarea bizară cu petale incandescente – cu pleoapele înaripate ale nebunei care-și recită tăcerea cu buzele sexului • roșul pustiei vopsește cu miraje dansul șamanului • un cer nisipos cu dune-n locul norilor • cum am putea oare pricepe evanescențele fulgerătoare cu care neantul destramă într-o clipă fără sfârșit absolutul • scînteia elastică cu care dispariția se joacă • pletele mesagerilor galopează – trompetele degetelor străpung infinitul cu țipete de foc • aerul se umflă de lună – îngerul deschide capacul împușcăturii care a inventat moartea • la ce bun toate aceste cuvinte profetizînd delirul destinului psihopat • lolita leagă cu o fundă sîngerie – pachetul felațiunii ei frumos ambalate • și din nou zdrențele valurilor – marea precum un orgasm înverzit cu seva confuză • zarul răsare ca un astru uriaș – ciobit pe cerul avisului • stelele spuzesc noaptea cu terenuri de tenis • ce magician al hazardului ar putea să-mi explice vreodată – cum am ajuns să mă-nchipui coborînd în mirajul acesta sordid •

104. orgasm de avis

zdrențe, feroce zdrențe • aud acea îndepărtată scenă unde fonemele se întâmplă • unde bizareriile pălăvrăgesc • unde nisipul vertiginos își sfîșie vorbele • anxietatea e senzația privirii drogate de nostalgie • pariuri cu mofturile avisului • cazinoul literar definitiv lefter • suspensii de substituție • ciudate concluzii își pictează narcisismul cu delicate reziduuri de prețiozitate • scot dopul eului de la sticla din care – în locul djinnului clasic – iese dumnezeu • a-ha-aaa-aha-haaaaa! • sau chipul celuiilalt sorbit de oglinzi cu jungla caustică – altă planetă din orgasm de avis • am neînțeleș în fine • cu pana plutind pe negru • m-am dezînțeleș • hi – ho – hi – ho! • alte pariuri cu semnale – cu absurdul • tragice numai prin concluziile martorului • spectacolul, în fond, e o mărturie limitată la priviri • privim – măsurînd astfel tot ce ne desparte de tot ce nu am fost și nu vom fi vreodată • de zdrențele acestea însîngerate – ce-n veci nu ne vor mai înveșmînta • de rîsul acesta din care nu pricepem nici o lacrimă • de buzele acestea disperate – din care cioburile noastre ne-au băut •

105. oul fără expresie

întîmplări pierdute printre ecouri • zdrențele-s uneori răni și uneori lacrimi • rănile curg pe obraji – lacrimile străine sîngerează • căutarea descompune auzurile • începuturi fără sfîrșit – sfîrșituri fără început • infinitul e ciudat zîmbet în abis • avis pierdut în durere • tabloul unui dezgust abstracționist • oul fără expresie și toate rătăcirile • fixitatea scheletului mă orbește cu labirint de argint • scormoneam între fără cuvinte • paradoxul semnificantului fără semnificat dar nu fără sens • mai mult un camuflaj de cioburi în care arcu plin de speranță se încordează • bizare lumini crispatе înconjurînd întunecimi evanescente • clipe ca niște peșteri abrupte dimineața – m-am născut hipnotizat de absurd • poate bursuc – poate pană de vultur – poate buzunar născut mort al nu știi cărui pantalon de toamnă • primăvară obscură • frunze negre – poate fulgi ai unei ierni de beznă • şușotitul lui nicăieri umple anxietatea lui nimeni • nici un dar • numai o biată solitudine smulsă • mulsă, poate • camera – sau o cutie de conserve goală • și fata deboșată a popii desfundîndu-și cu tirbușonul unui ofițer amintirea florii ei de sînge • da, totalități inezisabile-n avisul indeterminat • clopotele înoată prin nori – bras mi se pare • norii se destramă-n ecouri • zdrențe • coruri de intuiții letale • unul fără identitate – ce? • nor fără unde – fără cînd • ironie oblică – poate o cicatrice logică • nimic • nimicul în țipăt • limite tulburate – valuri de secunde • vulturii înstrăinați ai oceanului leșină pe țărm • timpul e conturul ideilor • nimeni – extremul clar • spectre – sincopele ecourilor • zdrențe ectoplasmice • băncile din clasa goală dau extemporal • în fond, viziuni de viziuni • cine se ascunde în această pădure fără privire • dar cine – în această privire fără păduri •

106. străin fără anotimp

străină inimă pe sâinii străini • străină lacrimă pe înstrăinații
obraji • străin embrion răsfoit ca o carte în caverna de carne a
fetei • ea, de sine înstrăinata • deja cu palmele pecetluite de
destin precum o ceară moale • cu toate drumurile – abia
pipăite – deja parcurse • asemeni unor umbre vărsându-se în
dreptul picioarelor ce trebuie să meargă pe oglinzi • zdrențe
de vis în buzunarele somnului • care e numele numelui – și
până unde se-acoperă el cu nostalgie și cu iarbă • până unde se
topește el, înstrăinatul, în albastrul anonim • cum se cheamă
ciudatul tău naufragiu botezat de faleze • călătorul cărunt de
zăpadă se topește cu urmele • înfundat în melancolie ca un
cerb în nămeți • farfuria de tinichea se umple cu note
stinghere • așa cum și tu îți umpli cu secunde exilul • toate
aceste depărtări ar face din tine un funambul – dacă n-ai fi
adormit întins pe amintirea fosilă • acolo, în albia secată a
râului – cu bolți de flori violete •

107. livada lui cehov

și din nou, zdrențele improbabile • strunele melancolice ale orizonturilor • vioară infinită • animalul de lacrimi pe obrajii căruia se scurg avisuri de răni • îndoiala chiar e o rană curgînd pe obrazul inimii • dubiul e durere – nostalgia delături • un fel de gloanțe trase de țintă spre țeava vidă a revolverului • crima se reflectă în zero – acest zero care e omul – acest dedublat infinit • zero-oglină dar și zero-fereastră de vreme ce oglinda poate fi traversată • totul se întoarce derapînd • spectrele-și storc depărtarea – tăcerile plîng • disperare-n picaj • luna tuturor depresiunilor – unde doar palidul visează • singurătăți culese aidoma unor fructe din livada lui cehov • livada lui cehov unde toate iubirile sînt nostalgice • nimeni – el însuși un fruct • clovnul alb cu întrebările dilatate • o nouă gamă poate – amurguri silabisite • de fapt, societatea-cutie e o societate-cușcă – unde toate recensămintele înregistrează o formidabilă creștere demografică a lui zero • descoperim o nouă formă de vivisecție • în locul organelor – semne interne • integrala biosemnelor • sufletul înțelege numai cu devastarea • nori de aproximații încetinite – în locul identităților nebuloase • cronometre parcă plutind • sonerii incerte • deocamdată •

108. biroul enigmă

cine sînt eu? – cine e monstrul pe care-l adăpostesc în gaura neagră din inimă • pînă unde se-ntinde el – pînă unde crește diluviul lui de întuneric • el mă poartă prin toate porțile ca prin niște oglinzi pline de alge • chipul meu pîcios abia se străvede prin această stranie junglă submarină • da, mă dezbrac de celălalt ca de mine însumi • el nu se manifestă decît călărit de străin – el e plînsul inform ce învăluie întreaga planetă • el e mereu celălalt bîntuit de nimeni • niciodată același precum o undă sterilă • amenințător și totuși ridicol – poate pentru că nu este deocamdată decît neantul în suspensie • sau poate un pălărier înveșmîntat în negru călărind un mastodont de mai multe milioane de ani • un pălărier cu un joben cît turla unei biserici – purtat pe aripile unui corb colosal • biroul enigmă al nopții • și grija – acest labirint pe care-l purtăm între copertile neființei • și india – asemeni unui tsunami de versete – cu coșmarurile ei de mătase • la fereastră cu singur străinul – frîntură de beznă cu un ochi de diamant între dispariție și cupă •

109. ființe-text

lumea începe acolo unde omul se termină • și invers • nesinea
biomiturilor • ființe-text • ele înghit enorm de mult întuneric •
bărci de hîrtie – walhalla – delfi • destinuri de carton •
zdrențele moirelor • ecoul obscurului narcis – oul lui de
frumusețe înstrăinată • coborînd, imaginea se frînge în scară •
visez călătorind fără să mă mișc din loc – neeu alocal •
nimeni se întâlnește cu nimeni în nimeni – și totuși cineva îl
silabisește • sfânt fuge în aur țipătu' albastru • înalt sună
frigul absolut vid • tăcerea ne ascunde neantul precum un
gînd amputat • limitele aruncă între noi o ciudată muțenie •
zdrențe – la ce bun • toți murim undeva în mîină cu o secundă
• somnul e fereastră de vise – conjugăm în abis fire de barbă •
încă o creangă – o frunză – un fruct • m-am cules visînd • am
alunecat avisînd • pendul al umbrei și al brumei • ce rămîne la
urmă între navă și brazdă • între val și țărîm • între drum și pas
• nimic intraductibil • zdrențe doar – în loc de înțelese •

110. țărmul cu pânze

în mînă cu-o literă îmi luminez drumul • cu degetele aprinse
caut o nouă lumină • am dispărut – și iată că femeia care m-a
pierdut mă descoperă • ea, umbra mea contradictorie • pe
mine – fiul spiritului de contradicție al mamei • soțul
spiritului de contradicție al unei iubiri bolnave de ne iubire •
în locul sufletului ne rămîne țărmul cu pânze • în locul
amintirii – albul plutind • avioanele străbat sărate de seară –
cercurile verzi ale melancoliei • casele au acostat – și acum
navighează îmbătate de valurile ierbii – departe, departe
printre sforile orizonturilor • cuvîntul răspunse la o întrebare
niciodată pusă • “ziua e treaptă pentru rază – clipa e mană
pentru rătăcitorii prin timp • zdrențele albului acoperă
maidanele ubicuității • oceanul își răstoarnă bezna în inimă –
inima curge doar pentru moarte • buzele-mi plîng – lacrimile
curg pe obraji zidurilor • nicăieri numele – acest infinit de
dispariții • nicăieri poetul de risc și de sânge – fluviul precum
un cap vorbitor • nicăieri suflul – pentru stinsele stele de
chipuri singura mană” •

111. gong de imagini

textele sînt pieile noastre de șarpe • năpîrlim cu fiecare eșarpă de litere • scriind devenim șerpi – însă numai lăsînd în iarbă urme de semne • acoperind praful drumului cu biosimboluri – putem descoperi de ce suntem oameni • zburînd deschidem în aer poteci invizibile • o tristețe albastră ne ninge din aripi • dar numai străbătînd ferestrele atmosferei – putem afla de ce respirăm • numai reflectîndu-se în oglinzile apei – uitarea noastră învață să plîngă • ne amintim atunci vidul – pe care privirea noastră îl contemplă mereu • pe el – ce nesfârșit ne contemplă • scriind parcurgi labirinturi stranii – păduri de mînii de metal • singurătăți de scînteii de cuvinte – îmi deschid pentru nimeni pleoapele buzelor • norul acesta ciudat precum un zeppelin sau o cheie – îmi descuie în noapte chipul de fulger • împîclit în algele de hazard ale zorilor – trec prin zarul oranj al amurgului • frunzelor cenușii și posomorîte – le poruncesc șoapte plumburii și silabe de sinucidere • stelele sînt niște cranii sinistre cu cîrlionți de argint pe uniforme negre ale nopții • șamanul merge pe gânduri de crepuscul • arunc cu pietrele misterioase ale literelor într-un gong de imagini •

112. buze de zero

nimeni îl sărută pe nimeni cu buze de zero • trotuare filiforme laminate – da, laminate – de creierul lampadelor • la răscrucile stelelor iarba-i de aur • zdrențe, zdrențe... • umbre de pisici fierte în vin • o mînă se citește singură – un ochi îmi ticăie la ureche • pămîntul așteptării cu flori oarbe în perlele spasmodice • pielea se scutură de cristale – porii își deschid îmbătați petalele • țin cu mîinile ochilor ținamiul holografic al lumii • țin cu mîinile ochilor oglinzile luminii • pe poteca dintre străini – sonerii electrice • pe strania potecă dintre doi – fanta neverosimilă • o frunză ciugulește desenul din palmă – verdele își înghite hulpav gura • odată, privindu-se cu pleoapele închise de oglindă – absența aruncă o piatră în apele liniștite ale lacului – sau se aruncă senină pe sine • surprins, pasul coboară pe roua care îl urcă • ... brusc, cerul zămisli un nor negru cu pălărie – iar ușa intrată-n putrefacție se deschise, aprobînd buzele furtunii ce ne chema... • definitivul indefinit • zdrențele se privesc unele pe altele – bizare șopîrle care se părăsesc – prăsindu-se-n uitare • în sînul cărui nocturn a răsărit capul ăstui crepuscul • ... soarele lupilor îmi unge tălpile cu palori otrăvite – pe care cu mersul le vomit • o pulbere de claxoane aleargă prin iarba ce se destramă • și totuși, ce metal îmi strigă potecile – spre capătul cărei fiare • ce pistă mai subtilă decît sângele suflă peste orașul precum o carte poștală • copacul e o inimă ciudată semănată în tărîmurile avisului • alergătorul de cursă lungă alogen gîfîie și-și scoate pe gură – aidoma unui fakir – odată cu cuvintele, cîțiva nervi curioși și două artere perplexe • abandonul definitiv traversează cu frig și estompată disperare piatra – în căutare de timp și de idoli • sângele se simte părăsit – indiscutabil, nimeni îl sărută pe nimeni cu buze de zero • însă, zdrențuit de sine, totul nu e altceva decît adîncită oprire •

113. tigrul fantastic

inima e o lacrimă cu ocean – capul, o lacrimă cu labirint • o stea cu adâncimi de fîntînă – își varsă filamentele-n noapte • ce formă are numărul cînd se dizolvă-n incertitudinea străzilor • printre cioburile cu e-mailuri indiscutabile • da, toate aceste virtualități refractare – precum țesuturile moarte ale unui monstru nocturn – mi se urcă spre buze în silabe străine • e ca și cum aș învăța să vorbesc încă o dată – într-o supralimbă neverosimilă • ea mă apropie de condiția paradoxală a zeilor cari se culeg prin grădini – mestecînd cu sînge alb nemurirea • da, refracții ale drumurilor... • și rătăcitorul tuturor filamentelor – căutător de cuvinte ce traversează mereu – ca un tigrul fantastic – cercurile famelice ale nopții • străin înveșmîntat în aer – ce trage cu regularitate la motelurile mormintelor • împărțindu-și somnul cu morții – și visele cu spectrele paralizate de lună precum niște statui ectoplasmice • nici un țel nu-i umple acești pași – pe care-i risipește precum toamna amurguri de frunze • nici o altă direcție decît această risipire de pietre decolorate pe maidane • pe maidanele prăfoase aidoma privirilor moarte • da, așteptările cuvîntului sînt decolorate de sens – resturile unor filamente sfișiate ce nu mai cheamă nimic – nu mai indică nimic • tărîmurile devastate de indiferență – de uitare • cu străinii înveșmîntați în vid – înconjurați de mecanismele secundelor lichefiate • scindați între licăr și sumbru – ieri de nicăieri și gînd de nicicînd • ... prea multă suferință – prea multă depărtare în această suferință tăcută • în această suferință cu aripi ciudate – născute din umbrele pașilor... •

114. imposibilul

plec spre o toamnă roșcată în formă de cîine • plec spre un amurg – eu ce mă amurg – un amurg din care se scutură offilite amintiri melancolice • pașii mi se veștejesc de întrebări la care drumul tăcînd îmi răspunde • sînt singur – și sînt amurg – sînt fereastră – oglindă – labirint • dar memoria e prea netedă pentru toate acestea • memoria e prea netedă pentru biosimboluri și biomelancolie • memoria nu-și amintește decît avidul – așa cum avisul nu visează nici un vis • plec spre o secundă albită de-o intensitate imposibilă • plec cu toate cuvintele spre imposibil • imposibilul caută strune în căi dispărînde • imposibilul caută sirene de nitescențe în evanescențe • imposibilul caută un drum spre infern care nu coboară ci numai dispare • imposibilul caută un infern ce n-ar fi un cântec – ce n-ar fi altceva decît un cântec • imposibilul caută un hades cu mult mai orfeu – și un orfeu cu mult mai hades • imposibilul caută un imposibil alocal unde imposibilitatea lui să se tolănească •

115. adolescentele nebuloaselor

logica zdrențelor – ce nu știu cu nepăs pe care drum se mișcă • fantezie a giulgiului gingiilor – nebunul scoate lăntișoare de oțel din nara încrustată cu secunde • sau poate străinul – nimeni sau vreun altul – se urcă în barca înecării • traversînd oglinda încercărilor – a înșelărilor – nesfârșit complice la trădări cu luna • fleandura zdrențelor bîntuie noaptea ca o lacună cu geamul de sinucidere – ștreang sau drapel • panglica de clape aruncate-n aer – lunecă pe esofagul cîntărețului • “înghit lunile una după alta – de parcă aş devora monștrii versicolori ai timpului • mă îndepărtez de mîină cu charon, prin sarcofagul de solitudine • e începutul demult sfârșit al unei minunate prietenii” • pasărea își încordează precum arcuri penele – și-și înclină-n zbor melancolia ei de sticlă • spînzuratul saltimbanc jonglează cu aerul – dansînd pe heliu și alte gaze rare • își taie mîinile cu gesturi hotărâte și le plantează fără să ezite în grădina publică așteptîndu-le să lăstărească • oglindă neagră precum o aripă divină • constrîngere impalpabilă a imaginii ce ne revelă chipul abolindu-ne masca • ciudat sarcasm al lucrurilor • mîneca scoate pe gură vocalize redundante – ejaculează tigăi de muzică concretă • somn de fructe • zdrențele se sfișie-n cădere precum o cascadă de secunde • trec și-apoi se sting – conservate nu altfel decît electricitatea pusă din vreme la gheață • crud e teatrul avisului cu scena lui veșnic goală – gumă a metamorfozelor • scările-și inspiră coborîrea – expirînd un semn de întrebare • fir de neființă ezitant ca fumul • transparența e băutura intransigentă a indifferenței • întunericul aidoma unui creier negru-n care mor toate luminile • nimeni nu poate ști de e petec au potecă • bila de cristal se rostogolește ca o cheie care se deschide • reptila dulce alunecînd din ochii neculeși ai somnului • oare? – o frunză moartă precum ideea unui cadavru de pe care au căzut toate oglinzile • echilibrarea climei • ce revelație acest ghețar

precum o pădure pierdută-n deșertul insondabil al tezaurului •
adolescentele nebuloaselor fantasmează multiversuri incerte •
ventrilocul cu utere din umeri naște viori și-apoi le zboară •
zîna neagră destructurendu-le cu implacabil arcuș de zîmbet –
redundanța •

116. noaptea pregeometriei

orologiu al tuturor misterelelor cu doisprezece sfîncși de
întuneric • punctele ning din neant într-o noapte a
pregeometriei • pulberi de fluturi lunecă de-a lungul
pleoapelor închise ale avisului – așteptînd ca silabele să se
privească unele pe altele • salbele de silabe care sunt priviri •
ninsori de puncte – parcă lacrimile labirintice ale neantului
căutînd fereastra ovală a lui zero cu buzele-i absurd de subțiri
• ninsori de puncte – ninsori de imposibil spre visurile
posibilului • oh! oboseala mea strînge pietre – colecționează
pietre – e o mare producătoare și colecționară de pietre • oh!
oboseala mea e de piatră • o ninsoare de puncte îmi întunecă
privirea – acoperă cu o nea imposibilă pietrele-mi ce țipă de-
oboseală • un chip se taie în două precum o pagină scrisă • pe
orice chip e scris doi cu vise de unu • orice chip e pliat și
privește cu silabele altui text spre silabele sale • orice unitate
e o sciziune cicatrizată prin care trec razele lunii • razele lunii
ce plîng cenușă și lupi – cenușă vizionară de lupi pe pleoapele
închise ale avisului • trupul nostru e somn • cuiele înfipite în
el – durerile înfipite în el – sunt tentativele lui de trezire •
punctele sunt niște fulgi fără dimensiuni – însă cu cît de mult
labirint • punctele sînt niște oglinzi fără dimensiuni – însă cu
cît de multe alge de imagini • chipurile fac dragoste cu tortura
de a face dragoste – cu tăcerea de a face dragoste • măștile
amurgesc de pe chip asemeni unor frunze mereu mai ofilite –
poate niște poteci veștejite de inutilizare • măștile se ceartă de
parc-ar acoperi aerul cu scrierea lor spasmodică • măștile se
despart – se împart – plutesc pe apă • cad precum o ninsoare
de cuțite în adâncul mereu mai fluid • măștile năpîrlesc
incontinuu de pe chipul vid – și maniace-și numără năpîrlirile
• un aionion, un mega aionionion – un anthropoion, un mega
anthropoion... • numai numere incalculabile... • singur nu
ninge altfel decît semnul minus – iar oglinda lui zero ireflectă
altfel decît simpla, prea simpla oglindă a punctului • o față

sărută sâni altei fețe și sugă veninul ochilor ei • îndură și disprețuiește • timpul e somn scufundat într-un acvariu unde somnul cu apa-l așteaptă • e un ochi cu pleoapa nesfârșit închisă – cu pielea trasă precum o jaluzele peste înfinita-i orbire • desigur, orbirea trupului se revarsă înăuntru – spre tot tartarul populat de idoli, monștri și zei • spre tot adâncul tulbure luminat de izvoarele furibunde ale coșmarurilor • însă tot ce apare afară e acoperit de visurile pleoapelor • de visurile autiste ale pleoapelor – ce plantează insule în loc de inimi • și le acoperă cu ninsori de puncte – da, cu ninsoarea de puncte a neantului •

117. liziera mirajelor

clipă întortocheată de timp – evanescență labirintică devenind neant • drumuri pietruite cu melancolia albastră a neființelor • cu toată acea monstruoasă iluzie narcisică a nopții – ce ne umple ochii • drum de piatră albastră sub amurg violet • o urmă ciudată îmi iese 'nainte și-mi restituie forma de tigru • îmi restituie forma de junglă a tuturor mirosurilor demult scufundate • sau poate forma unui animal capabil încă de evoluție – a unui animal detestabil de la liziera mirajelor • atunci un străin de o temeritate hidoasă se apropie de mine mergînd de-a-ndăratelea – un străin bizar ce seamănă cînd cu un mamifer – cînd cu un dinozaur – cînd cu o pasăre – cînd cu un pește • un străin extrem de străin și totuși inexplicabil de familiar • el mi-a ieșit înaintea într-o limpezime rotundă – ce-aș zice că seamănă foarte bine cu o poiană – de n-ar aduce atîta cu vidul • el mi-a ieșit înaintea și mi-a întins – una din acele monede ieșite din uz – bătute la monetăria abolită a neantului • anume tocmai pe cînd mai era abolită • aceste monede sînt cu atît mai stranii cu cît plutesc fără să poată să le aibă cineva – plutesc prin evanescența labirintică și nici o palmă nu le poate atinge fără să se preschimbe și să le preschimbe-n abis • nimeni în afară de nimeni – nu, absolut nimeni • și sînt cu atît mai stranii cu cît nimeni – nici măcar nimeni – n-ar putea spune dacă-s veritabile sau false • poate pentru că spre deosebire de monedele de aur, de pildă – ele nu pot fi mușcate de nemurire • și nici de murire măcar • și ah! sînt cu atît – cu atîta și atîta mai stranii – cu cît ele sînt mai rotunde decît rotundul • mai rotunde nu doar decît orice obiect rotund – oricît de perfect executat • dar mai rotunde decît rotundul-în-sine – cel nefăcut nici măcar de nimeni • în plus, ele nu au nume – cum au toate lucrurile și nelucrurile din lumea și nelumea aceasta • nu au nume – cum nu au margine – astfel că nimeni – absolut nimeni – nici nimeni măcar – nu poate spune dacă rotundul lor e autentic sau fals •

căci cum să poți stabili autenticitatea unei ființe ori neființe ce nu are nici atîta baremi – simpla, banala identitate • firește, s-ar mai putea spune după atîtea – că aceste monede atît de perfect rotunde – deși poate false – sau poate că nu de vreme ce lipsite de margini – sînt locuite, în plus de posibila falsitate, de perfecțiune și infinit • (dar cum poate fi o monedă infinit falsă și totuși infinit perfectă?) • da, în ciuda sinistrei lor indigențe ce le privează chiar și de margini, chiar și de nume – în ciuda acestei paupertăți infinite – sau tocmai din pricina ei – monedele neantului au atît, doar atît – infinit • și totuși – și totuși – nimic nu le e mai străin monedelor neantului decît infinitul • într-adevăr, nimic •

118. nimeni-lunianul

singur cu tăcerea la fereastră • singur cu toate acele silabe mute care refuză să zboare • ce tac privindu-se doar una cu ochii celeilalte • și numără bătaile razelor în geam • singur contemplă grimasele hieroglifelor – atât de străine de aer • și caută între gândurile scindate ale nărilor și labirintul ofidian al creierului – un sens unic cu care să se privească fără resturi de numere • fără cuvinte sclipiră frunzele pașilor – aidoma unor oglinzi • ziarele fărîmate în clipe – literele, în labirinturi ale avisului de unde sufletul nu poate să iasă • nimeni se parcurge indiferent – fără să se mai oprească la acele zdrențe de-absențe printre care se rătăciseră ațiția • își ajungea astfel singur și neștiut • surfînd pe valuri uriașe ca niște delfini liberi • sau răcorindu-se sub un ventilator de balene • detesta limitele – nu le recunoștea legitimitatea și se străduia să le piardă odată cu abc-ul ierarhiei • sau mai degrabă să-și zărească – dezobnubilată – ilimitarea • să-și vadă brutal libertatea în care ar fi putut în fine să se dizolve • vocea lui selenară umplea cu viziuni arcașul-clepsidră – el, ce nu fusese nicicînd și nu putea să-i răspundă decît cu vidul precum un cuib orb al privirii • și tot el – nimeni, solitar la fereastră • striga spre nimeni-lunianul – care înălța hlamida grea a oceanelor cu gândul lui de neconceput • aidoma unor bureți bizari cu buzunarele pline de bile de sticlă – norii lui lustruiau dalajul cameleonic al aerului • și înălțînd cerul purificat în trepte de trezire continuă – se chema dispărînd de la toate etajele la care nu ajunsese încă •

119. intervisele misterioase

copac înconjurat de păduri de ecouri • argint înlăcrimat de
fantasme • monadă nomadă spălată de depărtările diferențelor
– minus ca o plantă îngustă • unul îl țin în centrul a tot ce mă
strădui să pierd • ei, copacii pleacă din mine – sau ele,
organele • celălalt – infernul prin urmare – e un mod de a
defini împrejurul • o formă destul de ciudată de auto-
cunoaștere • prin distanțare • prin enumerarea a tot ce nu ești
– și nici nu vei fi decât prin concesie • poți să spui “cap” sau
“lacrimă” – ori “fire de lumină” • ele s-ar zice c-ar crește din
tine – dar de fapt se depărtează • prin tot ce faci te depărtezi
de tine însuși – îți stai cu spatele – cu pașii inversați • chiar
când te îndrepti spre tine însuși – când crezi că te îndrepti spre
tinele tău cel mai profund ce ți-este sinele • tot te depărtezi de
fapt • născându-te de pildă • sau respirînd • numai moartea te
apropie poate de ceva nelămurit • când din tine nu mai rămîne
decît numele pur – cunoscut sau ne- – n-are importanță • în
fond, notorietatea e doar o funcție a stupidității colective •
vag ambientale • sincer – cei ce nu pot fi decât ecouri fără
cuvînt – fără cuvînt *propriu* – mai bine s-ar sinucide • un
cuvînt fără contur – fără ecou posibil • un cuvînt cu adevărat
singur – pe care substanța amorfă numită “celălalt” –
poreclită “celălalt” – nu-l poate întîmpina decât cu tăcere • un
cuvînt-insulă • care oriunde apare în spunere – e imediat
centru • asemenea cuvinte nu se nasc ci se eliberează de tine •
se eliberează și-apoi • apoi e totdeauna un pariu trist • prea
multe metamorfoze mă caută în spumă – pe mine demonul •
neantul adică • neantul cu bărci de zîmbet pentru styx și
pentru cei ce vor să-l treacă • o silabă pentru fiecare • o silabă
pentru fiecare eșec ce nu se refuză • o silabă pentru fiecă
naufragiat care-și acceptă vidul • un cuvînt chiar pentru
tîmpla fiecărui templu cu altarul de revolver • pentru timpul
ciudat ce se respiră – nu se scurge – al fiecărei păduri încă
netăiate • caverna scrierii ne privește solitară și goală • prea

multă așteptare și-o lacrimă uriașă ce se coace • tot acest roșu care se vomită-n fișii obscure – lacrimi în zdrențe nebuloase – silabe de sânge • și imensa lumină – lacrima prea întunecată – aidoma unui cap mut – vorbitor • asemeni unor stepe aruncate în eșarpe sălbatice • stranii eșarpe de șarpe • tărimul clipelor împușcate • ele se întind precum niște puste pustii mult mai departe decît timpul însuși • se acoperă una pe alta cu stîrvurile lor de indefinituri moarte – de aripi dilatate de zbor refulat • de peștii avisali din stive de străfunduri • tărimul de nicăieri dintre două silabe • de nicăieri dintre două numere • de nicăieri – de la chemarea unui cuvînt către un alt cuvînt la care visează • da, dintre intervisele misterioase ale cuvintelor • o mare ciudată cheamă corăbiile oarbe și corbii muți ai privirii de dincolo • o mare interioară plimbă întunericu-n inimi • o mare interioară călătorește cu bărci albe – fărîme din nave mari • dispărute înainte ca porturile măcar – și șantierele navale măcar – să existe • da, dispărute înainte de lemn și de apă – dar nu înainte de zâmbet și de misterul trestiilor • înainte și totuși înapoi • după mine și mai ales după nenașterea mea eternă • după ce eu, spiritul, m-am avisat exilat – iar eu nitescentul – străin • după acest copac fără ecouri • și după acest neant pierdut cu gîndul în păduri • da, mult după suspensiile infinite • și mult după neant • cu siguranță, mult după neant •

120. săpunul spînzurat

orologiu al tuturor misterelor cu doisprezece pași de întuneric
• fibre negre în auriul moale – plante cu crepusculul în bernă
• febra – oh! zebra – e o pregătire pentru supunere și spunere
• și-o foame furibundă a dezgustului • “de-aș părăsi corolele –
plecînd înspre tăcerea care mă respinge • adăugînd fisurilor
care-mi pierd pașii – o singurătate mereu mai îngustată •
panta stranie a unei voluptăți de-alunec • somnul sfirtecat de
vînt al zdrențelor • oh! toată această solitudine fără oglinzi și
fără ferestre – care-mi devoră feroce hiperbola • inversat
astfel – expulzat astfel – m-aș întîlni oare cu mine
îmbrățișîndu-mă • devastîndu-mi unul cu siluetele-mi
multiple – ascunse după paravanele manifestării • recele de
mi l-aș visa străbătînd străluminările-i astrale cu cuțitu’
închipuirii • tăcut aducîndu-mi sperma spre coastele de metal
ale pubelei – asemeni unui tufiș pubian • întrebărilor
spînzurate de le-aș răspunde cu prescurtarea – opunînd
mandragorelor melancoliei – caricatura fulgurantă a
abrevierilor • desenînd pe semințe jocurile oglindite ale lui
spiegel • da, spînzurînd săpunul de tichia-i de nebun • barca
soarelui cea de oglindă – aș împrumuta-o poate dezbrăcîndu-
mi deșeurile zdrențuite de-a v-ați ascuns • între întreruperi –
gesturi explodate și măști • găsindu-mi în fine – înflorit și
singur – un adăpost” •

121. mașina de înțemnițat

lupa cu ochi albi plînge de tyfoidă – pînă ninsoarea-i moare •
zăpada labirintică o plagiază • cade în durere de numere
așteptarea • apa ei întunecată intră în timpane – asemeni unor
pași ce se-apropie mereu dar n-ajung niciodată • da, zdrențuiți
se-apropie mereu • poate de liniile palmei precum o iarbă
scrisă-n ce-am uitat • cuvinte care-și mănîncă literele pîn' la
invizibilitate • transcrieri, transcrieri... • creierul e o bibliotecă
de partituri ale așteptării – ale durerii • de numere – ale zilelor
ce mi s-au strîns în menghini de migrene aidoma unor crabi
de fier • noaptea pasului coboară în neant • mașina pătrunde
într-un nor de praf cu rochii albe • pești de tăcere beau
umbrele-nverzite ale pădurilor • dimineți negricioase cu
spasmele-n armură – suferință în numere – apa ascuțindu-și
stropii cu care-mi infiltrează nervii • banchizele îmbrățișează-
n somn elastic oasele mării • sărută adîncurile tulburi cu
masca lor de frig • lupi lunari își destind labele prin urletul cu
raze al migrenei • procesiune precum o parafă – cu visul
holbîndu-mi-se străin din cap • cadavru m-am născut din ochi
– da, plîng și plec – depărtîndu-mă de ochii din mine • mă
culeg într-o spumă locvace – unde lumina mă descuie,
deschizîndu-mi chipurile ascunse ca djinnii în chiup •
melancolie însămintată cu nisip – din care cresc albastre flori
de sticlă • falduri de-adîncime în vârtej de heroină – și iarna
asemeni unui crypto-autoportret cu pălărie • misterele
înteruperii – nisetru alungat în ou de noapte • lumina mă
caută în celula asta de unde nu pot fugi – în această totală
lipsă de ziduri în care mă simt prins • maimuța lăptoasă curge
înapoi în sticlă – pînă cînd dopul o taie ca un cuțit • cortex de
nori – vrăjitorul mecanic semnalizează cîntînd și-arzînd
cenușa razelor de lună • strînge sul blana de lup a cerului •
aud mereu pași – pașii se apropie – nu mă ajung niciodată dar
se-apropie mereu cu ritm de lemn • cobor în mine și nu mai
găsesc decît culoare – aceeași culoare imprecisă – indefinit

identică • indefinit diferită – cu culoarele ei indefinite • anxietate arahneică mai rea decît întunericul • ciudată siluetă feminină fluturînd într-un frison de giulgiuri albe • febra cu glugă căutîndu-mă fără să mă găsească • și culoarea ce vrea să mă înghită ca o mașină de întemnițat • pașii se-apropie – durerea de numere – umbra de numere asemeni unui acordeon obez • băutura asta fabricată-n peșteri de mefistofelicul satan cu culoarea venirii îmbătrînită • pașii se joacă cu mine – mă frămîntă ca pe-un boț de plastilină – inventîndu-mi tăcerile și sunetele – senzațiile și moartea • suferința și așteptarea • mă inventă pe mine însumi – pe nemine însumi – pînă cînd, ajungîndu-mă – mă desființează • neeu cu neantul renăscut •

122. pachebotul amneziei

dincolo de această uşă – oceanul unde amintirile se pierd • unde nu mai pluteşte decât monstruosul pachebot al amneziei – de mii şi mii de ori mai vast decât “titanicul” • pachebotul fără marinari, fără pasageri – dar cu o tot mai străină memorie • pachebotul pariurilor abstracte – fără învingător – fără câştig sau pierdere • şi al inteligenţei artificiale fără suport informatic • pe acest pachebot se găseşte un acvariu – un acvariu misterios • cine ajunge la el poate preschimba sinele în destin • îşi poate controla destinul – ca şi pe cel al celorlalţi – şi deveni un fel de zeu straniu – un zeu artificial • sau poate un zeu al artificialului • obscură e incandescenţa ce planează prin tunelurile erotice • obscură şi vicleană • ea devoră fără să se sature – zdrenţuieşte fără să poarte • e locuită de o furie mereu indigentă • roade cu roşu drumurile vrînd parcă să le extermină – însă nu obţine altceva decât sălbatica toamnă a paşilor • înoată neobosit prin somn – prin oceanul nesfîrşit al somnului • dar ţărmurile pe care cu-atîta trudă le atinge – se dizolvă – şi iată-l din nou în indefinitul larg • da, el incandescentul – el, zeul artificial – se mănîncă şi se bea – se doarme şi se merge • se extermină şi se pierde • mereu şi mereu altul şi acelaşi – acelaşi şi altul • da, se uită fără să se aducă aminte • de parcă mersul lui – şi somnul lui – şi exterminarea lui nemăsurată • i-ar adânci numai uitarea • uitarea lui precum un glonţ pierdut • acolo însă – rătăcit în calmul rece al ciudatului ocean • zeul artificial – zeul-destin – va întîlni inevitabil o ceaţă vie • o ceaţă cu forme multiple – cu formele gîndului lui • va intra atunci într-o balenă cu coloane de templu • într-un rechin colosal în străfundul căruia – dintr-un altar viu se va naşte mereu o altă fecioară de sacrificiu • acolo, da, acolo îşi va întîlni chipul obstinat – şi planurile obscure • dublul negru – şi dublul indigo • dublul oglindă – şi dublul fereastră – şi mai ales dublul labirint • prin care-şi poate întortochea şi înfăşura alţi şi alţi dubli • ca tot

atîți fluturi rătăciți în grădina minerală a caleidoscopurilor • și
scuturînd de pe aripi o indicibilă ninsoare de aur • da, se va
întîlni cu sine – el, ce nu mai era decît indigent – veșnic
nesătul de destin • se va întîlni, în fine, cu sine • în pachebotul
amneziei •

123. solitudini de sticlă

zdrențe printre solitudini de sticlă • anxietatea se plimbă pe strune • schiem spre fisurile nopții pe cioburi de-oglinzi • ușile se deschid precum un miriapod – scîrțîind încet • nici o scăpare din filamentele acestui drum care mă învăluie cu lipsa lui de sens • ce mă înlănțuie cu magia lui absurdă – asemeni unui cîntec al erorii • da, disperarea muzicii speră încă – dar poezia răspunde “nu” prin transfer de metafore • ștersăturile începutului plâng cu gură de sticlă • se deschid precum o floare a nisipurilor – și se închid în fantoma mirajelor • se deschid precum decapitarea autoerotică a lui hitchcock – și se închid asemeni bicentenarului revoluției franceze • da, trecutul e o lună virtuală cu neuronii hohotind – cînd mătășurile palorii mîngîie cu raze boturile beante ale lupilor • din nou capacul de plumb – din nou insuportabilul stress al banalului • răul radical • începuturile pleacă din mine – un vînt prea ciudat umflă pînzele sunetelor care mă cheamă • melcu-i un microscop al labirinturilor • moartea călătorește invizibilă prin porți topite – ea, cea de dincolo, trece prin dincolo • ora ca o poteca a traficantilor merge pe bicicletă – cadranul negru al timpului rotit prin noapte • autoritatea cuvîntată a vîntului – cu aripi oblice de spațiu • melancolia-și unge anusul cu scînteii de plictiseală • exil prin sodomie cu sexul ăsta apatrid • mereu refugiat pe undeva • bilele ochilor rostogolesc soarele-n crepuscul • o lebădă letală leagănă noaptea pe penele-i thanatice • “nimeni nu mă crede” – spuse lebăda – “dar toți poartă neantul prin zborul meu” • “rîsul îmi umple zdrențele cu lacrimi” • cellalt e o farsă precum cubul tragic al hecubei • nu știu cînd sînt – *cînd e cine* și în *ce* coșmar • aproape ca un tren desfigurat de semaforul rupt – îmi aștept parcare în tenebre • cum să ajungi la țel cînd te-ai rătăcit în propria ta inimă • cum să ieși din ospiciu cînd n-ai ieșit încă din propria ta nebunie • din straniul penitenciar – cînd ești încă prizonier al fantasmelor sufletului • cum să

scapi din timp – cât timp rămâi funambul al evanescentului prezent • între noaptea nesfârșit obscură a trecutului – și nebuloasele mișcătoare ale unui viitor ipotetic • ai oare dreptul să fii singur, trecătorule – tu cel dotat de trecut cu risipire • căruia viitorul – colecționar avar de miraje – nu-i dezvăluie decît chipurile sale ascunse • drumurile tale clipind de secunde se scurg în cavoul clepsidrei – precum un timbru cu oul smuls • sunt gol precum o spînzurătoare cu ștreangul holbat – mai gol decît ejacularea pe care mă cațăr în lună • din gura mea deschisă de zdrențe țipă fire de păianjen • ceilalți sunt o farsă – îi mătur liniștit cu ținamiul disperării • săbiile intră adânc în trupuri – pline de cântece sălbatice ca niște telefoane dezarticulate – cu etele negre • și-acum că timpul a murit – spațiul, în fine, se înclină și se varsă peste noi • am băut înghițitură cu înghițitură demonul – ce n-am urinat am preschimbat în cuvinte • migrenă hiperspațială – labirintul mă urmărește tiptil, cu foarte multă răbdare • las în urmă, ca pe o excreție, cerneală de anxietate • molecule de lichid îngust ca pata unei frunzi argintii • ea se balansează – încercînd să ajungă într-o cădere continuă – întreruptă doar de ezitare • frica e o fiară albastră precum o vînă otrăvită cu mercur • otrăvit cu mercur sângele se preschimbă-n oglindă – cu imaginile topite înăuntru • oh! labirintul mă urmărește ca pe un vînat vărsat între două guri vorbitoare • ploaia lustruiește cu zdrențe negrul nopții • ceața-i asemeni unui creier straniu – plin de priviri ocultate • cât mai am potecă – traversez inerția timpului – cu trupul surîzător și trist • ros de rotunjimile vîrstei •

124. proba de microfond

dalele secundelor dizolvate-ntre vid – eternitate și aer • dalele
transparentelor cu care mă respir și mă deschid • corzile de
vioară cărora nu le pot fi arcuș • somnul ce mă poartă ca pe o
barcă unde lopătez și visez • podul ce mi se continuă sub
pasul rupt • viața traversată-n dungi de moarte – cade în
domenii interzise • viața izolărilor și a insulei tabu • poate
încă mort cu mâini de ceață • cu drumul viu în urmă – dar
întrînd cu pașii în decolorare • proba de microfond – cînd
străinul ectoplasmic sărută așteptarea de ecouri • sărut
depărtarea cu gheizerele rănilor – asemeni unui satelit al lui
saturn • zbor prin tot ce a decis să mă părăsească – femeie sau
cuțit • cu-oglinzile deschise de aerul ferestrelor • monstru cu
atîtea culoare ale digestiei • suport metalic pentru vîsle –
invitat de neuronii cu toate dorințele suprimate • călugăr orb
sub podul de rugăciune neagră – extatic de-optimism • ținînd
cu privirea-n aer – păsările, aidoma unor labirinturi
schimonosite de prea îndelungă lectură • cu aripile
scufundate-n neînțeleș •

125. neverosimil neant

mîinile-mi plîng spre inima incandescentă – ele, lacrimile înalte ale inimii • un drum de cristale îmi curge din penis – ce nu-mi lasă din trecut decît umbra • silabele mă prevestesc tărîmului – dar adevărul n-are nevoie de utopie • iar somnul meu se tolăneşte – pe-avis de infinit şi vid de şarpe • poate atunci inima mea de incandescenţă străină – va deschide deodată toate porţile • ale căror aripi rămîneau în urmă • mîinile-mi asemeni tentaculelor de foc ale unei caracatiţe – vor smulge din zăbava lui cerul sufletului • iar rugăciunea-mi neagră mă va înălţa ca pe-o cupă de nemurire – plină pîn' la viziune de neverosimil neant • cosmosul va plînge cu nenumărate explozii – şi-o lacrimă orbitor incoloră ne va spăla fiinţa de “este” • de parcă buzele unei cetăţi imagineare ni s-ar deschide în labirintul creierului – şi totul ar începe să răsune privind • nici un pas şi-atîtea înstrăinate frunze – nici un copac sub o avalanşă de-amurguri de toamne • nici o siluetă – doar eu însumi tot mai străin • nimeni – afară de o fereastră cu sufletul bolnav • un gust amar parfumat cu melancolie • un somn de cenuşă parfumată cu moarte • capete rostogolindu-se ca nişte lacrimi pe pantele absente • un chip fără litere – total ilizibil • un eu fără gânduri – totalmente incomprehensibil • un intelect contemplîndu-se fără idei • singur mă pierd în regăsiri indefinite – căroră nimeni nu le poartă mesajul • singur mă culeg din pomi de tăcere – crescuţi din reamintiri obscure • cînd tărîmul straniu al ierburilor îmi plînge texte în mâini •

126. basmul absurdului

dinții sună armonic și-și povestesc cloportele – clopotele • meduzele ca niște candelabre ectoplasmice • tată – jupoaie-te de piele pînă-ți naști nașterea • da, luna umple noaptea de gheață impalpabilă • încheierile romanului de peste zi cu crabul asasinatului în spate • peste tot șoapte • “carnea mea-i un furnicar de vise – concupiscenta unei disperări ipotetice • infern alb cu umbra răsfirată-n secundele cu colții de zăpadă • sînt fascinat de această tăcere explodată – cu ochiul inegal • zborul a îmbătrînit de zâmbet – iar misterul s-a înșomnit în coajă • s-a înscrumit în somn • vreau să fug – dar știu că zdrențele infernului nu pot nimic împotriva neantului • ele povestesc cum spațiul își răstoarnă începutul înecîndu-se-n sine • povestesc deasupra – profetesc dedesubt • toarnă basmul absurdului în urechea orbului asurzit” •

127. deprimare de nichel

dinții dantelați ai amintirii se înfig în moliciunile avisale ale somnului • ca dintr-o ceață se întind spre noi mâinile fluide ale trecutului • chipurile înseși extrase din punțile fostelor secunde sînt aceste mâini – cu strălucirea lor avidă și moartă • carnea căzătoare din fotografiile fantomatice ale stelelor • îngerul roboților zboară prin eterul informatic cu aripi de silicon și de metal • ascensoare colorate de imposibil – aripile sînt pleoapele adîncului dincolo de care pîlpîie petalele zborului • flautul vagului se dizolvă-n onirii de sticlă • transparența sculptează miraje în uitare • rătăcindu-ne, ne vorbim cu vocile destrămării prin filamentele tuturor imaginilor • la fereastră cu oracolul – mîngîi invizibilul stelei cu degete de-obscură lumină • ce furtuni cosmice clocesc nebuloasele – ce simunuri înstrăinate ale destinului pentru paranoia timpului verde • șoptind tiptil ne ticăie oroarea – apropiindu-se cu fîroasa ei discreție, atît de delicată • străin se amestecă sub hematumul crepusculului – fumul mereu ostracizat al sufletelor • impenetrabilă armură e depărtarea – asemeni unui salon unde conversează prin slalom distanțele abisuri • da, avisurile atîta de flegmatice – aidoma unor lorzi englezi decapitați în zincul dimineții • sau fluturii imenși – plimbîndu-și delirul albastru prin labirinturi, la liră cu singur • petele de construcție își schimbă culoarea cu pleoapele – ce pîlpîie asemeni unor cameleoni de anotimpuri zburătoare • șarpele năpîrlește de tristețe – însă pentru zdrențele omului deprimarea e de nichel •

128. scrum de litere

o foaie de hîrtie ca o mică aripă a timpului • scrum de litere – sau o făină stranie de semne măcinate • o pâine pe care n-o poți mânca decît cu gurile ochilor • un mesager răstignit între sori virtuali • cameleonul an – cu mereu recoloratele lui anotimpuri • noaptea ne dezvăluie locul în cosmos • întunericul încrustat de simboluri – și de disperarea mitică a constelațiilor • zîmbetul e tot ce mai plutește deasupra tărîmurilor devastate • pămîntul – această altă noapte – care bea încet viața culorilor • și ochiul prin care inima sîngerează – caută înăuntru o rază pentru insula-i misterioasă din oceanul ocult • da, și pentru unicul ei locuitor • și drumul – el îmi urcă în mîini pe măsură ce toamna-mi scutură pașii • mă întorc spre mine sub pleoapele închise ale cerului mort • din nou – din nou – tu strigăt străin exilat dimineăța • gonit din propria ta bătrînețe – gonit de sub fulgii cărunți ai labirintului • zidurile casei au luat-o la fugă – lăsînd doar masa de lemn printre mătăsurile ierbii • cu pâinea de semne pe ea – precum o hartă a misterelor metafizicii – frămîntată din multiple sfârșituri • îmi țin iar drumul în mînă ca pe un toiag de străbătut vidul – sau ca pe un șarpe al stingerii • și îngerul sarează înserarea cu zborul lui de ninsori • parcă un televizor abia aprins m-ar privi cu neaua lui neagră • sau un cuvînt cu glasul obosit • sub ochiul înzăuat doar în lacrimi – grămezile de hlamide ale marelor epuizate • în loc de contemplații – pietre presărate ca vulvele scoicilor • vizitate de bizare fantome meduze • și de visele naufragiilor – ale atîtor exilați ce nu izbutesc a găsi țarm pentru coșmar • da, masa neștiutelor plutește precum o plută pe vinul absent • pe zdrențele mării și roșului – cu demonii-i de spumă • caut vîslași printre copaci – și corăbii fantomă prin moartele păduri • un altul în mine însumi – un sine în toate aceste silabe care-și ascultă reciproc povestea • un altul – adică un

același îndepărtat zburător • același prin furtună zîmbind spre
nimic • auzind deocamdată doar mitul •

129. căluș fără întoarcere

plecări – venituri – trenuri la plimbare • ajungeri – derelicțiuni
și speranțe – despărțiri delectare • zdrențe neașteptate – decizii
pîngărite de melancolie • așteptări cu gările în tren • luni pline
cu cadranu-n doișpe – ca erele de stepe bătute de pendulul
vîntului • inelul rotunjește malurile lacului • trestia se sărută
cu salcia – frunze și taină mîngîie sîinii lor goi • să stingi
întreg spațiul într-o unică secundă concentrată – cosmosul
asemeni unui căluș fără întoarcere • dreptul calcă și stîngul
ne intră în deget • creierul se rotește precum o șopîrlă cu
mecanismul stricat • clipele picură din secundar • cadavrul e
ca o lună de trecere • un bilet corect compostat ajunge gînd •
sunt surd de-atîtea fantome precum un coșmar în flăcări •
jupuindu-mă de umbră gonesc printre halucinații ca printr-o
desime de hașiș • orfeu e singur – dar bakkhantele îi poartă
umbra ca pe o hlamidă monstruoasă • îmi privesc degetul – îl
compar cu penisul – ce diferență • trec degetul printr-un fel
de gelatină spongioasă – asemeni oniricului prag pubian • nu
mai fii sentimental penisul meu • tigresa visurilor mele am
mîncat-o la desert – în noaptea asta ca o fantezie a giulgiilor •
și somnul – scorpion cu veninul electric precum o scoarță de-
albăstrime scorjită • scot din mine o bucată informă de fier –
care mă strînge de îndată de gît – spînzurîndu-mă de copacul
fantasmagoric • giulgiile gingiilor – semne de întrebare
incomprehensibile dintr-o materie organică sticloasă • lumea
e infernul polivalent – cu toate suferințele într-una • pielea
asta nu-mi mai aparține – am devenit-o doar • am devisat-o –
și totuși mă stupefiază de peste tot cu gratia în cheie • mirajul
închisorii-balamuc • ... de fapt, nu mai avea decît un nasture –
dar descheindu-și ochelarii – a murit •

130. scriu – uit

scriu – uit – scriu – uit – scriu – uit • zdrențe de amnezie •
sanie dureroasă de priviri • curiozitate stinsă cu pantele feței
de cenușă • pe nici un țărm acel far – prin nici o ceață acea
lumină obscură • labirintul e proiectul teleologic al răbdării •
se adună – se pierde – se visează – se demonstrează – se speră
• se deversează – se speră • se găsește – se gătește – se
nichitește – se speră • se ajunge – se reușește – se speră • se
eșuează – se deșelează – se speră – se speră • se neagă – se
anihilează – se speră – se speră – se speră • se sperie – se
speră • se moare – se speră – se speră • se trăiește – se disperă
– se speră – se speră – se speră • cine e aici – așteptarea mea •

131. peșteră de verde

peșteră de verde • mercurul silabei se strânge din frunze pînă
umple pădurea • mesagerul surd destramă sulurile păcii • tu
îți deschizi aripile ca pe niște uși • dezvălui în sîni pietre de
hrană • mîngîie cerul cu părul tău cărunt – androginule • și
dăruie neantului cristalele-ți seminale • un fruct m-a cules cu
buzele pomului • clasa muncitoare e bolnavă de cupiditate și
muncă • clasa muncitoare e bolnavă de paradis și trăiește-n
infern • nu merge nicăieri – nu merge nicăieri • omul nu
merge nicăieri – e bolnav de paradis și trăiește-n infern •
ecoul îmi ține reflexul de mînă • înseamnă desigur că am
murit •

132. eșarpa de șarpe

prin sarea serii mă îndepărtez – mă golesc – cu eșarpa de șarpe a drumului • subitul clarul cristal – dezamăgită de poluarea orașului pluta mea masturbează elasticitatea peninsulei • îmi pierd zîmbetele-n curți incolore – limpezi portrete pentru o altă patrie • splendide uitări pentru o altă planetă • pentru o altă nenaștere – mult mai decisă • promit să nu mai cred în promisiuni • să nu mă mai las înduplecat de lacrimi și melodrame • a fi crud înseamnă a fi autentic • feroce atlant de adevăr • toate umbrele sînt întîmpinate cu frig geometric • criogenic și pur • nimeni nu mă trezește din poliedru • infinitul e totalitarismul ce se devoră și se extermină – mîncîndu-și coada •

133. levitație letală

toată această stîngă pierdută printre copaci – ca niște eretici cu rugurile risipite – unul pentru fiecare membru întîmplător al sectei • levitația letală a tinerelor atlante – în căutarea pădurilor aeriene • în căutarea rădăcinilor pe care felatrixele ar putea, poate, să le satisfacă • acest libertinaj imponderabil – cînd amurgurile ning • cînd regele vidului își poate interoga fără scrupul coroana inversată • regele vidului e un copac special cu capul asimptotic • străbate atmosfera pe poteci de-apnee – ținînd în mîini nodul gordian al existenței lui decapitate • o sămînță respiră invizibilă în insula stratosferică • unde regele vidului – ce este și suveranul poporului atlant • uneori se odihnește înhumîndu-se • perle seminale i se nasc din trup – amintiri ale felațiunilor trecute • da, stranii furuncule perliere • pașii-l părăsesc în sus – cu toată toamna • asemeni fumului unui foc absent • pașii aceștia sunt frunzele exilului pierdute de crepuscul – cînd ofilirea-l prevestea pe tron pe izgonit • farmecul’l albise pe prometeu cu varul verii – buzele mînjindu-i-le cu un cîntec cu paharu-n partitură • notele înghesuite în strîmtoarea de sticlă se agitau nervos – încercînd să cumpere bilete pentru “titanicul” demult naufragiat • plopîi ardeau ca niște lumînări verzi • portocala își demontase mecanismul – dezbrăcînd dincolo de sâni prințesa violată de incestuosul ei părinte • mamă deja – în ciuda menstruației ei strălucitoare de pe puntea fantomatică • luna coborîse în fiecare pasager – ce se preumbla liniștit, învăluit în crabi străini și alge de pe fundul oceanului • purtînd ca decorații ale inimii – ninsori de pești electrici • istoria e o continuă avalanșă de catastrofe ce tapisează cu plutiri avisul • pierdute ca niște șperacluri printre danturi de gheață – silabele contemplă culorile abrupte ale frigului absolut •

134. sistemul de canalizare

inima ca o lună cu secundar – pisica merge oglindă pe acoperiș • secunde se ciocnesc unele de altele – dispar într-o reîntoarcere permanentă • vieți anterioare – *cakravartin* cu zdrențe-n cronometru • aripa se golește de apa care a plîns-o • străină, migrena se repetă • morfină de lună pe străzile șterse de raze • albastrul traversează hangarul vid al unor mâini portocalii • cu buzele palmelor întredeschise – pîrguite vagine umede cu gene parfumate • nostalgia nebuloasă a infinitului cu lanternă neagră • inaccesibilă oră a angoaselor cînd falezele refuză porți • organele naturale se umplu ca niște sticle cu magii supranaturale • suntem mituri inversate urcînd delirul izvoarelor • ghebele vibrațiilor – concentrat incoativ al devenirii • groază de gheață pe piscurile planante • nimeni pe dalele de libertate ale uitării – unde viteza infinitului se solitar devoră • căile acelea forestiere – precum o pastă groasă de reamintire brună-n nicăieri • închisori negre recepționează deșeuri și-alte torturi reziduale • diletanți defuncți bransați la sistemul de canalizare al democraturilor • mimici subite fulgerate-n măști • genociduri concluzive cu rezultat anticipat • plecări fragmentate între trenuri și gară • tuneluri contradictorii – întîlniri despărțite / despărțiri întîlnite • fermoarul meditează ca un miriapod argintiu • avioane deletele între atmosferă și vid • eventuale filamente înfrigurate ale galaxiilor asemeni unor ejaculări coagulate – reci semne de întrebare • da, semnele de întrebare ale unui demiurg declasat – cu epoletii bărboși de sinucidere • ce-i această falie rectală de unde resturile umanității se strigă unele pe altele • țipete patibulare cu șurubul extrem de strîns • arcuri de frisoane încordate săgetîndu-ne cu febre de hîrtie • nervi cu orologiul foarte tînăr – în leviathanul milenar • nanosecunde sfîrtecă sfîrcurile isteriei • frustrările scîrțîie pregătind apocalipsa • pînă cînd, auto-fantome închiriate – ne

mîntuim cu toții bîntuindu-ne aproapele • nu înainte de a-l
castra cu dragoste – iubindu-l ca pe propriul nostru infern •

135. pariul ființei

glonte urcă printre buzele anxietății – împușcătura cîntă spre rănile cerului • sărut sâni acestor chemări jupuite – pielea li se preschimbă în aripi • și infinitul își bea din izvoarele orizontului viteza incomensurabilă • contemplu atunci cu zâmbete pictate de groază – căci groaza e un mare pictor • turnurile sălbatice ale zborurilor invizibile • rachetele răcnetelor ca niște raze solidificate de lună • și propria mea furie eviscerată • genunchii pali ai fetei fantomă sclipesc precum niște pietre albe pe pervaz – și sângele ei menstrual picură ezitant în zăpada fantastică • trecătorul seamănă labirinturi în livid – avisul îi sărută drumul ipotetic • paloarea ascunde o rigoare geometrică – în peisajele ei pustii și letale de stranie frumusețe • misterioase cresc lîngă vid – tumorile rarefiate ale aerului • săgețile ascuțite plutesc în amurg – așteptîndu-mă ca niște descîntece • ascunsă de mirajul ninsorilor – inima se coace încet – străină lacrimă neagră • devorînd monstrul lumii – timpul își vomită pînă la ultima clipele • sinuciderea trece precum o plută – pe hlamida norilor ofiliți de crepuscul • melodia melancoliei vopsește cu fiere întunericul • zdrențele de cenușă închipuie cuvinte în vânt • îmi filtrez durerea prin sita muntelui rece • și dacă-o avalanșă de găuri negre și-ar întinde deodată aripa – înghițind surîzătoare fantomele cosmosului pînă la ultima stea • pierzînd pariul ființei – nu risc oare să-l cîștig pe cel al neantului •

136. bănuitoare himere

o fisură precum o zdreanță a semnelui plus – aproape un minus • divizat între două forme de somn – însumînd frustrarea și o stranie greață dureroasă • sau un portret absurd – intens conturat în vid • poate chiar un portret al vidului capabil să reflecte în evanescența – în absența lui obsedantă – orice formă de recunoaștere • și prin ea – o impresie chinuitoare de frumusețe și hidoșenie îngemănate • figura unui nicăieri ubicuu de-o simultaneitate universal arogantă • dar și o concomitență de clipe inversate – zămisbind o insuportabilă nostalgie • oh! singura bucurie a suferinței e că se coc în ea bucăți de oboseală pe care le poți rupe – pe care le poți culege, respirînd • mai stranie însă e sterilitatea solidă ce apare prin concentrarea negației • s-ar zice, în asemenea clipe oprite într-o fixitate insondabilă – că întreaga nebuloasă a lumilor – inefabil amestec de indeterminare și umbră • ar începe să graviteze deodată în jurul unui meteorit al neantului • avisal graal din kaaba • intimitate de o firavă nesfârșire – abisal – avisal nitescentă • pe care nimic n-o poate proteja fără să lase să susure suspiciunea unei amenințări ce ne poate salva • căci zidul care închide e poate o poartă camuflată – după cum netedul oglinzii ocultează adesea luxurianța metamorfozelor • tot așa cum din spuma valurilor se desprind – denunțate de lună – imprevizibile, bănuitoare – oh! cît de bănuitoare himere •

137. nuntă la țară

nuntă la țară • nuntă înfometată – jupuită de delir • nimeni în clocot geme și țipă – geme în carne – țipă în sânge • țipă – țipă • cheamă – geamă – urlet buclat și blond • orgasm dedublat – triplat – cvadruplat • orgasm scindat – zdrențuit – fărîmat • căutați fire în cer – filamente în cer • erecții – țipete – fiare mai sus de cer • sărutați roata – poarta – orgia, orgia • orga orgiei – violul și orgia – incestul și orgia • mama tăvălită de fiu – sora pascănd noroi sub frate – și fiica sub tată • răgetul pămîntului în nunta fiarelor – a celor mai iubiți dintre pămînteni • erecții – ejaculări – mîngîiați limba miresei – zdrențuiți în sânge și miere coaiele mirelui • spermă – vîrtej de spermă • pizda țipă de spermă – zdrențuită de spermă • gurile futute de spermă – transsexuate de spermă • zdrențe – zdrențe – dansați zdrențe • nunta și violul miresei – nunta și castrarea mirelui • zdrențele și migrenele sîngelui – ale fantomelor selenare ale sîngelui • mirele castrat – în anus futat • mireasa căscată – în pizdă futată • nuntiți-i – nuntiți-i – căsătoriți-i – căsăpiți-i – pe mire și pe mireasă • oaspeți mari – oaspeți buni și nebuni – mîncăți-le sângele – beți-le carnea • îmbățați-vă cu beția nebuniei lor – a nebuniei voastre • nunțile jupuite – orgiile argăsite • nunțile și orgiile – orgiile și nunțile • mirele și mireasa – bombardăți-i cu pumni – tăvăliți-i în pumni • fecundați-i cu bîte și pumni • masacrați-i ca pe niște cerbi înzăpeziți • înfîgîndu-le bîtele-n cur pînă le țipă pe gură • oameni buni oameni nebuni – nuntași frunțași • pe mireasă violați-o – pe mire castrați-l • umpleți-i de sânge – umpleți-i de spermă – umpleți-i de lună • destrămați-i în soare – dezagregați-i sub soare și sămîntă • topiți-i în sămîntă cantr-o baie de acizi • roșu – roșu – roșu – roșu – sângele roșu al migrenelor miresei • sângele roșu al migrenelor mirelui • ejaculări bune • săriți în mireasa futată – violată • în mireasa cu țipete de plăcere dințată • orgasmul e un copac duduind de pești – de semințe și pești • orgasmul e un copac

cu rădăcinile-n iad – cu coroana-n infern • coroană încornorată – drăcească • coroană încornorată – popească • oameni mari – oaspeți buni și nebuni – violați – batjocoriți mireasa • sfirtecați – masacrați – fecundați fecioara • sfîșiați-i himenul – spargeți-i ca pe o cupă vaginul • sfărîmați matca precum un vas de lut • ah! gura-i plină de sămîntă ca vaginul de dinți • pubisul cu roșu mînjit • bot mustos – mustăcios – însîngerat și bărbos • viță vie cu buzele roșii de sânge – cu barba căruntă de spermă • pizda – pizda ca mutra unei vrăjitoare schimonosite de toate sevele • țipă – țipă – mirele țipă cu anusul nuntit – preanuntit • mai scormonit și mai preanuntit decît însăși mireasa • cheamătul – geamătul • orgasmul dedublat – multiplicat – ca un lup scindat de prea multe stepe • da, orgasmul scindat și blond • căutați nervi în pămînt – erecții – țipete mai jos de pămînt • sărutați poarta – roata • noaptea și violul – moartea și orgia • răgetul de rădăcini al pămîntului la nunta subterană a fiarelor • urletul ca un fruct – geamătul ca un coi rupt din țipăt • nuntași fruntași – mîngîiați cu anusul limba marelui • zdrențuiți-i coaiele precum un himen • coaiele marelui se tîrăsc pe pămîntul negru și roșu și gras – se tîrăsc precum niște crabi • coaiele turbate ale marelui se tăvălesc în negru și roșu – precum niște crabi flămânzi • pizda miresei se închide și se deschide – pulsează – pulsează • se închide și se deschide precum o orhidee carnivoră • ca o arhizee canibală • păianjen-femelă care-și țese masculul • mireasa canibală e dezbrăcată-sfîșiată – cu vâlul ei pîngărit • sacralizat – pîngărit • sfîșiat – negru – tot mai negru • cu vâlul – cu himenul sfîșiat – pîngărit – sacralizat – pîngărit • roșu ca pizda ei roșie • mireasa se dezbracă – se dezbracă • se dezbracă de carne – se dezbracă de sânge – se dezbracă de măduvă și de oase • ea, goală ca o sabie – sfîșiată ca o furie – goală ca o sabie posedată de furie • îndrăgostită cu furie • goală ca un păianjen-femelă – plină de mascul – goală de mascul • fiară neagră – fiară roșie – gata să-și sfirtece prada • oarbă de furie ca o bacantă – incestuoasă

ca o bacantă sfișiată-n bucăți • ah! mirele zace gol pe pământ – gol, sfărîmat de febrele nunții – înfășat în sânge de pământ • în grăsime vrăjită de pământ • gol ca un cadavru zdrențuit – învinețit de dantele • albit de fum de dantele • frînte-s labele lui cristaline – frînte-s privirile lui opaline • precum vînatul numai bun de devorat – bun-bun de sfișiat și devorat • precum vîntul – precum cuvîntul • precum boarea de tăcere a lui Dumnezeu • gol – mai gol – mai gol decît propria lui moarte • gol – mai gol – mai gol decît așteptarea morții • ca înserata – însetata așteptare a neantului • gol – mai gol decît victima sfărtecată de strigăte roșii – de streghete albe și negre • gol – mai gol – mai gol – mai gol decît victima devorată pînă la strigoi – pînă la strigoi strigătelor roșii • da! mirele-i mai gol decît propria lui moarte – mireasa-i mai goală decît propria-i beție • roșie – roșie – beată sfîrtecă – beată sfișie bucăți din mire • agave – agave... • hălci de carne și cântec din mire • culege carnea și țipă • își sfișie sângele – își sfișie lacrimile • și țipă – și țipă • țipă pînă la iad – pînă dincolo de iad • “luați – luați oaspeți mari – oaspeți buni și nebuni – care m-ați futat și m-ați violat • luați hălci – culegeți hălci din carnea mustoasă a mirelui • din cântecul însîngerat al trupului lui • beți-i trupul – mestecați-i în colți sângele • beți – beți roșul – beți negrul • beți cupe din trupul lui – mestecați hălci din sângele lui • mîncăți și beți – beți și mîncăți – pînă la ultima îmbucătură • beți și mîncăți – mîncăți și beți – zdrențele lui – pînă la ultima fișie – pînă la ultima picătură • mîncăți-i și beți-i migrenele – beți-i și mîncăți-i frustrările • beți și mîncăți – mîncăți și beți – pînă-i veți isprăvi lui tot sângele – pînă-mi veți isprăvi mie toată rana” •

138. meridianele depresiunii

meridianele depresiunii – paralelele palorii • prea departe de toată această durere pe care o port în palmă ca pe un dar • de această lacrimă ce-mi scurge priviri printre degete • deportată mereu dincolo este clipa căderii • clipa-n care – cu chipu-mi de nicăieri nu mă mai recunosc • cu chipu-mi de nimeni mă pierd între două pariuri • în timp ce gura mea rătăcită îmi caută în labirint gustul orb • nimeni nu se întoarce pentru a-mi încredința amintirile – amintirile străine pe care le-aștept înfipt în solitudinea mea iremisibilă • iată-mi sângele precum o ceară roșie – iartă-mi sângele meu care nu recunoaște iertarea • sângele ce se învâluie-n mantaua unui sărut nocturn • a unui sărut vast cât toată noaptea – cu somptuoasa hlamidă de timp a galaxiilor • toamna semnelor alunecă spre iarna incandescentă a sensului • a sensului cu zăpada lui labirintică – străinul vacuităților mereu mai albe • când oare această letargie a trupului își va trezi graalul și când sângele va începe să țipe – contemplînd neantul cu rănile • când... • când... •

139. apocalipsă zdrențuită

dezarticulată – fantoma jonglează cu propriu-i cadavru • tango spectral cu troia în abis • acizii creierului se-aruncă asupra notelor febrile – digestie anticipată • uitarea poartă masca supraviețuirii • dubiul caută barca certă a morții • zdrențe de sufocări argintii aidoma unor pânze de păianjen – unde numai ce nu există mai poate să respire • insecte de ghips prin avisul frisoanelor • lacrimi tîrîndu-se prin aurora lăptoasă spre martorul ce urlă de-amurg devorat • dezgust cu surîsul nostalgic • libertatea bea zâmbetul negru al anxietății – lacrima de sânge a inimii scindate • ozeneurile trădării acoperă planeta precum ninsoarea unui neant problematic • angoasa secătuiește dorința fără s-o stingă • imposibilitatea fiecărei clipe deșteaptă-n neonul trecutului o stranie energie • alții mereu – ne refugiem în mîrșăvie ca-ntr-un adăpost anti-atomic • stau față-n față cu fața ieșită din mine – migrenă transmisibilă • negrul vomită noaptea pe străzi • dedublare virală • abuzul ne populează pînă absentăm • suferința la microscop • vom zbura oare cu limba – himera aceasta polivalentă • menstruația infamiei se scurge-n zdrențe de lumină tulbure • stranie antenă în țipăt – stranie invizibilitate precum un os de pisică neagră • lucrurile se așteaptă închegate-n tăcere • suntem văzuți doar prin lumina pe care n-am pierdut-o sau n-am retras-o încă • infantilism cu bestie de sticlă • coșmarul e acvariul de inconștient unde ne plutesc prin transparență toate instinctele • paradisul e infernul amneziei para-onirice – ca un picior de sticlă condamnat să lunece veșnic pe praguri de săpun • zâmbetul e un peștișor unduind în aur • și dealurile acestea aproape fluide care sărută orizontul • din nou coșmarul ce ne-ncheagă-n transparență – scufundați în depărtate viziuni de alienare infantilă • ea se apleacă din mine – scolopendra de aur au clepsidra • multiplicîndu-și sau poate multiplicîndu-mi ochii • ochii cu parfum de fluturi din trecut • mi-am trimis oglinda printre

imagini ca printr-un aspirator nebulos • apoi am golit-o fără să mă găsesc pe mine totuși • prelungi amnezii de ceață peste spuma argintie a pădurilor împăienjenite • o toamnă sclipitoare a cenușiului împodobită cu lipici de iarnă • gregari, ne îndopăm cu lipsă de solitudine – rîzînd prostește de înțelepciunea singurătății enstatice a lui narcis • ne irosim abisul istoviți de opțiuni • dantura informațiilor ne organizează expediții intestinale – prin ferestre din ce în ce mai complicate • o frunză cu buzele de fată își caută printre șoapte nervurile • ascensoare vide se opresc uneori la etaje decedate • de parcă *twin towers* ar fi coborît cu pulberea-n imaginar de *twin peaks* • în fine o apocalipsă zdrențuită de dublu •

140. bucuriile cenușului

e curios când cu creierul precum o navă îmbătătată de ceață – ții în căușul mâinilor bucuriile cenușului • caut în somn nebuloasele viselor – prea tulburi pentru amintire • și culeg din arbori nelămurii – fructe de pâclă • asemeni sărutărilor hirsute ale amurgului • la ce servește acest cameleon mediocru care ne pîndește din umbră • nasturii aerului mențin vidul la o distanță absolut inutilă – da, ar trebui să ne descheiem la vid • norul de aur unduiește precum un balaur în cabina ascensorului – mă întreb la ce bun • vîntul cîntă la pian – melodii de cerneală împlu oceanul • bucățile letargiei se fărîmă în pulberi suspecte de sunete • aidoma unei ancore atrase în osteneală de fier – îmi respir scufundarea • îmi pierd trezirea în labirint de cearceafuri purtînd în brațe – prunc sau tumoare – imensul nod gordian al big-bangului cognitiv • avisul poate că mă condamnă la incertă solitudine • prea dezamăgit pentru amărăciune sau greață – zîmbesc hazardul nisipurilor • oglinda din cărți de joc îmi reflectă frustrarea scindată • insuportabila frustrare de a fi • ultim locuitor al penitenciarului – profit de singurul meu privilegiu • microscopul silabelor • în picioare în barca labirintică a creierului – înalț furculița cu care vreau să duelez cu razele lunii • întins ca o ruletă pe plajă – beau întîmplările cu pulbere de sticlă de-uitare •

141. patria înălțimilor

sânge exilat în toamnele stelelor • amprente mi-au trimis în
întâmpinare firele labirinturilor • popoarele pașilor dispersați
din care nu mă mai pot culege • revin în fine străin în patria
înălțimilor – unde numai înstrăinatul e acasă • pleoape
galbene în camera maro – electrocutată de nervii tigrului •
alocală disperare a fixității mele • dunele sufletului – și sânii
incandescenți ai luminii • poarta imensă a soarelui ce-mi
întinde ca pe-o clanță orizontul • intru pe filamentele-i negre •
rătăcit printre oglinzile vidului • incertitudinea incendiilor –
care-și hrănesc ezitarea cu limite • aerostatele mirajelor •
privirile ca niște mâini întinse între vid și năluci • pânza caută
sărutările styxului • speciile spațiilor sub zîmbet și bici –
forma acidă a evanescențelor • a fi nemuritor înseamnă a te
înstrăina tot mai mult • a strînge în palmele privirii stropii de
aur ai silabelor • și haosul precum un nod al tuturor
simultaneităților non-concomitente – purtat de el mă dezleg •
căci nu e cheia veritabilă un labirint inextricabil – din care,
ținîndu-l în mînă, ai ieșit • și toate aceste cartilaje fragile ale
adâncurilor – ca niște incesturi însonnitate în argintul lor
imposibil • clinchete sterpe sub semne de umbră – ninsori de
singurătăți selenare • sărutați de buzele pustiei – zdrențuiți de
stranie îndepărtare – exilații cu coroanele lor îndurerate •

142. vena telescopului

nimic aici – nimic aici – bucăți – bucăți – doar zdrențe •
căderi – scriu – căderi – scriu cu sângele-n zdrențe • nu pot să
văd – nu pot să uit • nu pot să mă uit pe mine însumi • acum –
aici – zdrențe de creieri sau copaci • creierii profetici ai
copacilor • cad – cad – precum un val, pădurea • vena
telescopului unește creierul cu morfina lunii • creierul devine
astfel o inimă astrală – o harfă a migrenelor desenată de somn
în vidul cosmic • frunze – degete – ochi • șoapte – silabe –
cuvinte • degetele intră în ochii plini de frunze – în frunzele
privirii labirintice a copacilor • cu șoaptele – cu silabele – în
dispersiile orgasmurilor multicolore • oglinda de zero a
absolutului • stranie erecție a vântului în frunze • precum o
pândă a cuvintelor – o pândă cu zdrențe de aer între dinți • cu
multe hălci de vid între secunde • întru secunde • stranie e
angoasa solitudinii pe pantele amneziei • când omul se
transformă într-o insulă din oceanul umbrelor • o insulă c-un
unic palmier de sticlă – asemeni unui paradis care-și refuză-n
chei mirajul • ochii clipelor se deschid în avisurile privirii –
în avisurile de timp oprit • infinituri de ochi revarsă slava
lavelor larvare în secunde • între secunde – întru secunde •
acum – aici – nicăieri – niciodată • ca o mașină de mânca
trupuri de-auzuri • ca o mașină de mânca priviri • o mașină
de mânca sufluri – de mânca nostalgii și vagi depărțări •
privește – privește abisul – privește – privește avisul • cine nu
privește – privește abisul • cine nu vorbește – vorbește avisul
• încetează și vei începe abisul – avisul • avisul – abisul •
avisul – abisul canibal • caliban • avisul ariel și caliban •
vreau să visez – să avisez – mâna mea într-o bucată de gheață
• sexul meu într-un bloc de singurătate și gheață • plin de
eternitate de gheață – criogenizat • încojurat de fantasme de
gheață • scrișnind gheața visurilor mele • un sânge alb curge
din tăceri de gheață • un sânge incolor curge din singurătați
de gheață • un sânge selenar • nu apa imbecilă a întâmplărilor

• un sânge alb – un sânge incolor – un sânge al trezirii •
atrocele sânge al trezirii • sângele insomniei – atrocele sânge
al insomniei • abisul – avisul – avisul ariel – abisul caliban •
da, abisul canibal • și zdrențele împărțirilor și despărțirilor –
da, zdrențele împărțirii – precum niște semnături de explozii
negre •

143. crepusculul nicovalelor

poate note de pulbere pînă foarte departe • crepusculul nicovalelor melancolice • împrăștiind argint în înstrăinate auzuri • fata cu fragilități cristaline – sparte de lună • fata din flori ectoplasmice – ce nu-și culege imaginea din palidă platină – ci doar din oglinzile negre ale mărturie • oglinzile ce veghează strada cu nave funebre – unde toate numerele caselor sunt 13 • toate numele – și numerele – și versurile poemelor – sunt 13 • și balanța zîmbetelor cosmice – somnul dureros al străinilor sfîșiți de timp și de presimțirile vieții • depărtările țipă precum un profet beat • strigă aidoma unor îngeri de-alcool planînd printre revelații obscure • zîne întunecate înotînd prin metanul albastru • devorîndu-i hulpav cheagurile toxice • exilații plutesc printre semințele de neant ale stelelor • printre așteptările lor însetate și negre • ei țin în mîini ciudate pietre – și cupe nirvanice • dizolvă nemurire în mîluri profunde – decapitați, privesc cu ochi de bitum cerurile geometrice ale spiritului – cu înstelări fără loc ce se contemplă fără de timp • contemplația e unica dovadă a acestor copii de enigmă • ce-și poartă coroanele ca pe niște sanctificări aruncate în gol – de unde le ling cu indiferență picioarele • și ce e ce – cine e cine – cînd nimeni lasă să cadă tot ce l-a alcătuit cîndva • cînd ascultă cu timpane aripilor – mesajele nitescențelor sfîșiate • precum niște melodii desprinse din harfa cu strune de infinit a neantului • din ochiul clipei – cuvîntul tenebrelor se revarsă precum o avalanșă fără speranță • străinul se sfărîmă pentru a-și contempla deplin întunericul • cuvintele i se izbesc unele de altele aidoma unor păsări cu prea multă înălțime în aripi • cu prea multă solitudine în zborul lor sufocat •

144. lucifer plîngînd

trupurile singuraticilor purtători de oglinzi prin nostalgia
avisală a ninsorilor • poate o mînă călăuzitoare cînd echivocul
ființei adoarme profund • aidoma unui examen străbătut de-o
navă letargică • sau a unui drum acoperit de toamnele unor
pași fără zaruri • ori asemeni zeului pierdut între neant și
uitare • dispersat de ecourile mirajelor printre lespezile
lichide ale vidului • sub pleoapele gravide de priviri • toate
aceste chei circulare poartă-n adîncul oglinzilor peceti •
peceti ce-și sapă pașii în căi necunoscute • alunecînd prin
contemplația ninsorilor nimeni șoptește: “apa va fi ultima
mea amantă – o iubită fără credință și fără înșelăciune •
clipocind în tăcere” • și aluviunile șoptelor sînt poate
singurii zei care i-au mai rămas • zâmbete cataleptice întinse
pe șarpe • și mareele visului în fine – în veci terminat • și
grămezile singuraticului ce-și stivuiește sufocarea • “muzica
pune întrebări ce-s lacrimi de răspunsuri” – tace nimeni • și
“calul visat s-a topit între aer și fugă – s-a topit între evadare
și exil • ca trenul cu vagoane de noapte” • amurgul
șchiopătează în ofiliri de apă • vidul e vadul unde lucifer
plînge de frică – și-și ține frisoanele-n mînă ca pe niște
fulgere ale începutului • ca pe niște frîie a tot ce plîngînd s-a
sfârșit • nimeni se-ntinde sieși drum – drum al dăruirii
organelor • tăcute hanuri – spitalele – sau poate ospiciile –
mute motele • ornicul șchiop – cu bățile amputate de timp •
fantomele – amputate de stele – ale căror ferestre le poartă •
și lucifer plîngînd – și lucifer plîngînd •

145. straturi caleidoscopice

priviri înverzite ezitîndu-și oglinda între apă și gheață • corzi albite de sunet cu îngeri stridenți • sirene cu coadă de somn și solzi cu pleoapele închise • câmpii cu verdele-n aripi – pînă cînd zborul le decolorează • ziduri frisonînd precum zdrențele-n vînt cînd străinul își poartă cuvîntul cu catifea de tigru în ochi • căci un larg ochi închis este sirena cu imensele-i pupile necrofile • din rădăcini țîșnește norna cu tainic neant în mîini • ea însăși vidului silabă • depărtarea îmi privește viața cu cheile mai multor morți • arde în camera tapisată cu șerpi și cu nervi – enigma copilului • coruri de vaginuri din cerurile abia nubile – notele demonilor compun toate partiturile • în străin stau, deocamdată încuiate – crahurile avisale ale abisului • *tardives ténèbres ténébrantes* • contradicția e ecoul tautologiei • constructivism metalic fără mituri – articulînd cu bezne oblice cioburile nopții • copilul atinge curios misterul vaginului adormit din care tocmai a ieșit • își apropie buzele de buze • culege ca frunze de pe apele somnului – fărîme de mască • blocuri răsunătoare de euri furibunde • plăcile tectonice ale nocturnului solidificat • gările – găurile negre – hangarele nesfîrșite ale timpului • unde deșeurile secundelor se amestecă bizar cu aluviunile reziduale ale ciborgilor • excremente tehnologice – șoapte – sufluri • horcăitul agoniilor electronice • muribundul se înalță asemeni unui aerostat • levitație letală dar totuși nu exterminatoare – ca zborul îngerilor prin definiție totalitari • straturile caleidoscopice ale luminii zdrențuite – căutîndu-și disperate sursa •

146. sala de așteptare

nimeni cu tripla lui singurătate • o mînă îndrăzneată caută vaginul ca pe o cupă plină de lacrimi • temeritate răsplătită • ficțiune febrilă de aripi – detergent pentru atîtea sentimente din nou imaculate – pentru atîtea virginități regăsite • nu sunetele – auzurile zboară între păsări și umbre • maimuțele joacă tenis – dar în locul cui • satiră adormită cu țigara în gură – dar la ce bun mai existăm • pînă și muzica pălăvrăgește • ploaia mîngîie sâni de marmură – spală tristețea îngerului dintr-un uitat cimitir • karl marx scuipă-n batista de dantelă • totuși o păstrează • scrisorile preschimbate în bărci de hîrtie – arcul de triumf de pe plafonul operei din paris • năvoade de stele cu-argintul în noapte • coadă de pește din care crește o misterioasă femeie • poate o prințesă părăsită în leagăn – poate un coșuleț cochet plin cu fructe pentru fiica milostivă a faraonului • poate o iubire scindată – tăiată în două – în patru • o felie pentru fiecă femeie – un tort pentru fiecare port • studentul anti-comunist și utecista de o ambiție frenetică – de la o felațiune plină de proteste la un coit entuziast • dar la ce bun acest tren cărunt sub ninsori de orizonturi pierdute • la ce bun această iarnă himalayană ce-adăpostește un libertin paradis al candorii • la ce bun fata tipărită din romanul uitat pe banchetă • nimeni își plimbă sinuciderea prin labirintul de fantasmе • disperare spectrală prin toată această banalitate existențială a fumului ce zdrențuit se risipește • și dacă am ieși în fine din sala obscură a vieții • din sala ei de așteptare •

147. rujul incolor

păsări de verde razant peste solitudinea apei • avalanșele osteneții • în labirint de vid – fereastră de neant • și totuși o oglindă • simultaneitatea nu poate fi decât revelația în concomitențele tăcerii • cununi de spini și zdrențe împarte întunericul • o navă în locul tuturor caselor – un styx definitiv în locul tuturor vieților • buzele mi se scufundă-n avisuri ca întrebările unor pești • prea mult tulbure între înțelegere și imprecisul văz • automatele toamnei își trag din moarte profețiile ofilirilor • ospățul nopții ne umple cu melancolie cupele de cenușă • ochiul orb plutește pe îngeri de zdrențuită tenebră • călăuza absoarbe toate lacrimile pentru a-și dezvălui fluviul drumului • nervii hipnotizează cu destin libertatea și cu hazard întâmplarea • sub cerul devastat inversat – de lontanul livid al zăpezii • aisbergurile înserării • blindajul de silabe al soarelui înfipt în vastele cheiuri de ceață • sau poate fresca insignifianței • abisurile insolente ale platitudinii • la ce bun înțelesul trecutului – la ce bun o nouă eră – un nou început • la ce bun tot acest pariu reînnoit al redundanței • floarea de gheață și nervii de femeie ai lunii • zdrențele de ebrietate ale aripilor • inventez scânteierea de semne a pădurii – fantomele trunchiurilor navigînd printre naufragii de așteptare • pantele orizontului în ruină ce se scufundă în alb – și-n revărsările destrămate ale amurgului • ori toate acele semnale clipind disperate prin nebuloasele catastrofelor – ce se apropie de noi cu voluptatea unui alcov al istoriei • ... și agonia misterelor – vopsindu-ne buzele ca rujul incolor al cărei transgresiuni... •

148. mustața de ceară

întîmplarea spinilor sub solitare petale – întîmplarea sânilor sub sărutul cu aripi de buze • săniile albastre și perversul verde care mă spionează • întîmplarea numărului înșămîntat de navigații – mîntuit de dune de naufragii • aidoma inimii vomitîndu-și uitările în deșert • da, inima ca un ocean negru • da, inima precum un trandafir al abisului – o fereastră a avisului • un ochi orb ce nu se vede decît pe sine – pentru că și-a vomitat toate privirile • inima – această străină a nimănui • iarnă cu ninsoare de oglinzi • ciudat e parfumul apelor sale – al acestei flori cu întunecimi – nu cu petale • inima – astă insulă a refuzului • pleoapa în așteptare a unui somn dezbrăcat de endymion • străină-n toate trupurile – trup centrului • dacă marsyas e un cerc jupuit de circumferință • trup tautologiei neantului înconjurat de contradicția infinitului nitescenței • poate doar o pagină de stigmat din cartea de surîsuri a vidului • un acoperiș alb sub mustață de seară • da, inima – vînătaia sumbră a eului – urlet de fereastră spre noapte • cînd funambulul dansează pe miraj absurdul întîlnirii • inima mereu alogenă – această înflorire spontană a evanescenței • peste acoperișul alb cu mustața de ceară •

149. omul fără oglindă

beznele oblice ale măștii pînă-n străfundul naufragiului • constructivism metalic articulînd bizare biomituri • pas ce se dezbracă-n traversare – stradă cu aripi de accident • gări de deșeuri – țipete de dușuri – secunde mixate cu ciborgi într-o nouă diacronie • în zdrențe diacronice mi se dezvăluie adevărul sincron • drum bătrîn ca un cîine mort • și suflurile electronice – șoaptele excrementelor tehnologice restante • anxietățile – migrenele metalului – metanului • mergem în lume călăuziți de banalitatea răului radical • semințe – resturi multiplicare pentru pubelele radioactive • războaie poluante – redundante • melancolia albastră a cadavrelor • din războiul polar al incompatibilelor – numai sciziunea mai poate spectral supraviețui • cenușiu nocturn în diminețile continue – port pe umeri corbii memoriei și gândului • singurătăți – stingherități – lupul legat cu ștreangul de lună • cu zgarda pierdută a propriului său urlet • cu suferința derapînd pe singurătate • melanic rostim ștergerea cognitivă a timpului • a timpului abolit de nostalgia originilor • inimi de schimb – asemeni unor moluște artificiale • cu transparența mecanică • ploaia suflă-n fluier de sticlă • poate ornicul morții – cu infarctul ca mod de expresie • hipospațiul hiperletal • benzi ectoplasmic preînregistrate – fantavideo • vaste populații devastate treptat de imagini • camera vidului locuită de țipete albe • sunetul lontan al zăpezii – sugativă • sau pleoapele ecoului • omul fără oglindă cu argintul amnezic • turme de ninsori pasc zdrențele reziduale ale verdelui • cenușiul rece ca o lamă e tot ce ne-a mai rămas • zdrențele zațului și Ersatz-ului pre-post-existențial • deșertul cu fracul nisipului impecabil • un “ce” organic – anorganic • urmele unui miriapod cu labe de distrugere • migrena apretată a apocalipsei implacabile – da, la patru ace •

150. călătorul cu mîinile de carte

disperarea fumegă prin hornul inimii • cioburile degetelor – din căni pictate care-au căzut pe ciment • încordez arcul și-mi expediez ca pe niște telegrame săgețile – în sânii-n erecție ai negresei goale • sfânta sebastiana de culoare • un extaz pierdut la ruletă pentru un gheizer de spermă • împietrire-n everest orgasmic • magicianul emaciat – din trupul lui n-au mai rămas decît raze de lună • nocturna febrilă – de parcă chopin ar cînta la pian în uterul negru al unei țigănci • monoschizofrenul își căsătorește argintul cu divorțul sciziunii • un cont bancar rotund și dur cu sfîrcurile negre (necesarmamente multiple) • crucișătorul “aurora” dezvirginează imprudent vaginul exploziv al revoluției • simbolic orișice s-ar zice • candoarea plutește în derivă pe sângele deocamdată ipotetic – foarte curînd prea real • zidul iluziei se subțiază – zdrențuit de oroarea treziei • enormul vehicul al alienării își proiectează întunericul prin verdele memoriei parfumate • să știi înseamnă să descifrezi – plămîinii gîndului meu sunt plini de neant • lacrima inimii poate să găsească oare obrazul pe care să curgă • farurile infarctului horecăie de agonie strălucitoare • febrele ferestrei subțiază pereții de sticlă ai acvariului unde înoată moartea • cu fuga roasă de urmărire – cu ochii tociți de ficțiune • din călătorul cu mîinile de carte n-a mai rămas decît mirajul • mirajul prizonierului din închisoarea libertății cu gratii de politic corect •

151. graalul

nimeni își poartă singurătatea-n ferestre – își pierde
solitudinea-n oglinzi • și luna revarsă pietre sonore între
palorile pașilor • roșul destramă-n sumbru textele orizontului
• un tigru îmi urcă prin trup – acoperindu-mi ferocitatea cu
incandescența tuturor dezlegărilor junglei • noaptea întinde
prin somn hamacuri de întuneric • unde se ascunde vadul
dintre abis și avis – dintre nitescența nostalgică și neantul pur
• vise străine-și dizolvă vitriolul vitrinelor între liniști subtile
– zdrențe de transcendențe furtive • inventate – evanescente
iubite – cu ochii dilatați de hipnoze • asemeni cercurilor cari
fug cât mai departe de pietrele lacului • așteptarea lor se
crispează într-o transparență albastră • de parcă nemurirea s-
ar acoperi pe neașteptate cu riduri • mereu mai singur – merg
prin singurătate cu labirinturile topite în mâini • și beau
tăcerea întortocheată a hieroglifelor • în jurul spiritului – ca
un alt aer – membranele isteroide ale înșelăciunii • aidoma
unei insule – deasupra mimetismelor mării – graalul •

152. neantul terminus

valuri de floare – fiecă petală schimbă o adâncime • ea pleacă – ajunge – se-ntreabă • nimeni ca o gumă-n străfund de oglindă • poate x – poate un cine algebric • poate-un palat de spumă pentru evanescența pescărușilor – pentru alabastrul albatroșilor • dispariții în alb – parcă sărutându-se • a fi – a avea – stranii contradicții complementare • mîna dăruiește buze labirintului • nimeni își pulverizează absența printr-o negație multiplă • de parcă ce ne spune nu – ni s-ar da • trandafirul e poate o carte de sensuri sincrone – unde ce povestește e parfum • chiar șarpele cu veninul lui definitiv semiotic – e o șoaptă de potecă în noapte • o telegramă poliedrică • naufragiile navighează spre o nouă imposibilitate a mărilor • zdrențuind alteritatea posibilităților • eul ca un eșec volatil – sau tu, chip sculptat în irevocabil • cartea plutește pentru că strânge în ea depărtările • singurătate eliberată de nicăieri • o singură lunecare – pentru o infinitate de patine • o singură aripă pentru a citi obscuritatea atîtor zboruri indescifrabile • ipoteză de destine – cu un zeu întîmplat de o mască • atîtea fire ale funambulului cu timpul destrămat • atîtea crucificări cu sensul pierdut în nodul crucii • o căutare cu semnele-n nicăieri – cu paginile pașilor peste tot • copacul drumului în toamna diacroniei • strălucind de neantul terminus în fiecare punct •

153. zdrențe de nervozitate

zdrențe de nervozitate • țipete stridente printre cioburi înaripate • spargem zborul în păsări • nimeni poate că deja ne traversează – nicăieri își descoperă vadul dintre două perversități • călugării clipelor printre anotimpurile paginilor • dispărînd în tăceri galbene – ne golim de bulgări de zăpadă • străzi de fum prin orașe de ceață • copilul evanescenței violat de enigmă • ne dezarticulăm cu fiecă pas • zgîriată – încetineala minții de intuițiile fulgerelor • un rezumat dement al tuturor fărîmărilor • avioanele aterizează cu negru pe reci memorii vidate • cîte sfori de silabe leagă pădurea de moarte • sunetele cîtor trunchiuri își dizolvă cristalul sub lună • salbe de alb între neîmplinirile timpului • daruri fictive – disonanțe în străvezii • scoica scobește frăgezimea abisului • cheagurile lucrurilor între praguri abia bănuite • ciudată dezacordare profundă – monștri zămisliți de-avisuri zdrențuite • spre e deja • ochi – degete – viteze de litere • fantasmele porților – în mine – în aerul irespirabil al privirilor • întrebări absurde – zdrențe absurde – zdrențe doar •

154. ochiul invizibil

poate ca o felie de melancolie – zdreanța unui vas de tristețe •
cînd țineam în mîină o sticlă beată în noaptea goală – sau
poate invers • cînd vomitam toată această vanitate a silabelor
inutile • umbra se clatină ca o balanță – sau ca un papagal
într-un leagăn • discul se deschide precum o ușă neagră – spre
sexul reticent al femeii • ea poartă în loc de chiloți o partitură
de muzică clasică umezită de excitate proteste • ochiul încă
invizibil dintre pulpe – se pregătește să țipe – deși a uitat în ce
limbă • întuneric de piatră – o stea lăcrimează în singurătatea
perplexă a fîntîinii • ecourile pierdute ale ghizdurilor caută
dezamăgirea sărutului • brațele melancolice ale stelei • în
fond totul e atît de banal – un cvazi-viol oarecare •

155. deep dripping hell

vena telescopului unește creierul cu morfina lunii • creierul devine astfel o inimă astrală – o hartă a migrenelor emise prin somn de vidul cosmic • fisuri în bezna de oțel • semnături diabolice de explozii negre – zdrențele enigmatice ale abstracționismului *gore* • ***deep dripping hell*** • nici o silabă – nici măcar un fonem nu mai poate pătrunde în avisul meu hiper-dens • melancolia devastează peisajele oricalcului • imposibilitatea de fier sugrumă mereu o altă circumferință – niciodată centrul • păsări sinuoase-s ridurile profunde ale eternității • “fericirea” – soluție temporară a unui dezechilibru iremediabil • idem “paradisul” pentru infernul insondabil • sufletul tăcut înconjurat de ecouri abstracte – orizonturi pierdute • și singurătatea între constrîngerile reci ale oglinzii • vieți – morți – existențe letale rămurind într-un neant diluat • “suntem” neantul diluat – neantul captiv • ape freatice de zdrențuită disperare • cianură de cyrano de potasiu • megametronompolice • ordinatoarele cu claviatura risipită – norii – pînă și aerul – ersatz de ecrane respirabile • mări fără port – praguri prin care crepusculul lucrurilor și-aruncă ultima licărire de evanescență • penitenciarul-oglinză – deviat labirint • narcis își decupează amnezia în imagini multiple • nu se mai recunoaște – ceea ce nu-l împiedică să rămînă feroce îndrăgostit de nesine • pălăria de somn mi s-a ridicat de pe cap odată cu calota glaciară a creierului • de boruri atîrnă încă un cerc de retine netransmisibile • plec din mine însumi cu o emisferă și rămîn în nemine însumi cu cealaltă • dreptul la cădere ne-a precipitat în iluzia cea mai nedreaptă – setea de real ne-a aruncat în miraj • repulsia e singurul avantaj • moalele ficțiunii ne scufundă-n elasticitatea rătăcirii • pînă unde putem să ne fim insulă – pînă unde, ecou • insuportabil sărutul ăsta cu buze de migrene – pe sâni dizolvați în acizi de cuvinte • decepția fioroasă a mirajei însetate de fecundare – vrînd să ajungă, sustrăgîndu-se, la

sinele de care – prin umbra destinului – nu se poate înstrăina • fulgi de fum pe ferestrele obrajilor rași de paloare • obstacole scindate cu sufletul în nicăieri • nu aterizăm – nu acostăm decît la ce n-am putut depăși încă • cînd fumul țărmlui – cînd năluca aeroportului se risipește întrezărim sălașul • ciudate urme pe palidul perlei – ciudate rostogoliri în somnul de mărgean • ciudate zdrențe sub tăișul orizontului – la liziera frigului, unde albastrul se tulbură cu roșul • oh! emisfera cerebrală dreaptă și-a fabricat un chioșc cu care se reflectă-n emisfera cerebrală stîngă – păstrîndu-și, totuși, dincolo de reflectoare, paradigma • oglinda e alibiul tuturor imaginilor • sînt mai nebun decît tot peisajul derizoriului – dar la exil cu singur diavolul vorbește șerpi • visînd prin păduri de-uitare – ne înveșmîntăm stropul de spumă în abis • ciudată e această inimă ofidiană cu circumvoluțiuni orgasmice • creierul e un sabbat vrăjitoresc de sufluri coagulate – orgiastice • el resimte dar nu simte • resimte o tăcere diluată – asemeni unei străzi lichide care se scurge mult dincoace de pulbere • labirint de pagini purtat pe hieroglife plutitoare • da, cuvintele cu figuri necunoscute – straniu cunoscute • de parcă infernul din semne inefabile și demoni anonimi – ar fi în fond tot un limbaj • discursul tăcerii conservă-n aur sumbrul • dar iată un gigant aplatizat – aidoma unui veșmînt din romburi versicolore strălucind • un fel de ecrane-ochi îl acoperă cu o orbire multiplă • iar zorii-l lasă zdreanță cenușie-n aer – alunecînd spre propria-i dispariție • inima ofidiană e a lui – și-al lui e creierul orgasmic • cu circumvoluțiunile-i bifurcate asemeni unor culoare bîntuite de-un minotaur monoschizofren • da, buzele lui demonice – el le vorbește și el le încheagă • cu ele – înotînd în tăcere modelează șerpi • și tot el – etern același – celălalt – își hrănește cu roșu și negru amintirea • trecut fără prezent • împușc cu gloanțe de sticlă palmieri de singurătate – purtați de insule sub pleoape închipuite • cuvintele se tem să fie zămislite de mușenii • ploile-s chei ce-au dispărut dinapoia norilor • dar, oare, ce

tăcere — ce singurătate — o să-și mai scuipe de acum
abecedarul •

156. inelul infinitului

nimeni deschide ochii în aerostatul împotrivirilor • el poartă flori în priviri și ură în silabe • în palma lui se deschide destinul cu linii de neant • absențele n-au alt nume decât drumul pe care l-au fost – raza incertă ce le-a luminat vidul • tufișul de șoapte primordiale – ce cresc din străfundurile neștiutului • ele-mi mângâie buzele precum niște ispite profetice • mănunchiuri de țipete mute – cu fierul scobit de absurd • frigul ca o întâlnire albă – fluturându-și drapelele de hipnoză strălucitoare • înveșmîntat precum o navă rătăcită – în rochiile boreale ale mirajelor • zîmbetul e alternativa morții • lacrimile mi-aduc inima sub pleoape • ciutura plînsului coboară-n abis – în adâncul avis • silaba e graal – nemurire beată de neant • noi revenim la noi înșine – pînă ne ștergem unii pe alții • făptura noastră poartă prin somn – guma înfiorătoare a libertății • vinele vanului poartă suflet de sânge • dispărem pentru ceilalți prin apariții oculte • ninge pînă se topește verdele • îmi caut singurătatea în vid – și nasc moartea dintr-o fantomă divină • vacuitatea cu care nu mă pot întîlni mi se strecoară-n cuvinte • șoptesc astfel neantul pe care-l aștept • mă las mușcat de șarpele mesajului – ce mă sporește cu veninul lui de adevăr • nimeni își dăruiește firele de nicăieri • numai neantul cel fără degete – poate să poarte inelul infinitului fără rotund •

157. bătrînul grilaj de fier

doar o potecă de pămînt bătătorit – în spatele bătrînului grilaj de fier • doar prietenul dispărut – în spatele bătrînului grilaj de fier • doar un cimitir din lentile negre – în spatele bătrînului grilaj de fier • nimeni afară de bastardul isus – în spatele bătrînului grilaj de fier • doar eu mergînd prin singur – în spatele bătrînului grilaj de fier • căutînd netezimea de-oglindă a retinei sub pleoapele tălpii – în spatele bătrînului grilaj de fier • inventînd dincolo de mare pămîntul – și dincolo de pămînt noaptea – în spatele bătrînului grilaj de fier • o iarbă neagră pentru minotauri albaștri – și țipete de cruci din holbare de-uitare – în spatele bătrînului grilaj de fier • spumă de ecouri unde vidul se-așteaptă • un copil cu o pagină indescifrabilă în chip de mască • o decorație bizară bătînd în retragere – și-un înger cu aripi de locotenent-colonel • dincolo de grilaj se întinde o demență bătrînă – un sfînt de marmură neagră ce-și violează tacticos călugărițele • pînă cînd, măcinîndu-le, le ucide • și amintirea prietenului precum un vid nostalgic • o somnolență care mă bîntuie ca pe-un castel • mă predau respirației precum o mănăstire cu toată întunecimea deschisă • o cheie de descuiat cerul îngropată în creștetul capului – dincolo, dincolo • mă întreb – pînă la epuizare – unde-i plînsul ce o să-mi sfîșie pînă la ultimul strop – inima, inima • plînsul ce-o să-mi preschimbe în oceane de lacrimi – inima, inima • îmi scot urlînd lacrima inimii ca pe-un abces – inima, inima • și-mi smulg din gîtlejuncordat urletul de muțenie neagră – inima, inima • cîte guri să-mi deschidă limba de-oțel – pentru cîte țipete de sânge – numai din inimă, numai din inimă • cum mă voi mai putea găsi în spatele bătrînului grilaj de fier – din inimă, din inimă •

158. vizita bătrânei doamne

singurătatea a venit ca o bătrână doamnă în vizită – căruntă ca luna • a venit în vizită la nimeni – aducându-i în dar tentaculele plictiselii ei originare precum niște vene pline cu morfină • precum niște vine injectate cu cele mai diverse droguri – trecute astfel prin contrabandă • fildeș amorțit sub vid de lună – unde sidefii se dizolvă paradisuri • ... zvonul interogațiilor furtive se închea undeva între buzele nornelor și bornele normelor sociale – atât de dragi accidentului totalitar • pardon, occidentului democratic • nimeni își oferi fructele evanescente ale timpului – și-și testă negația cu poverile afirmației • fantele amorfului plîngeau – căutînd în suferință realitatea cognitivă a întreruperilor • de fapt, a zdrențuirilor • a zdrențelor printre care iluzia sângerează și terorizată se pierde • infinitul apatrid sau invizibilul alogen – vidul îl sărută atunci subit – de parcă nimeni s-ar fi prăbușit din improbabilitățile gândului în vertiginosul imposibil • frînturi de secunde bete – ținîndu-se abia de stîlpii apneelor • puntea deja trucată – deja trecută a trecutului – peste abis sau avis • dormim neantul cu zâmbetu-n fereastră • singurătatea își poartă poverile în rachete transparente – prin limbul tot mai străin al sistemului solar • prin satele infernale ale galaxiilor • le poartă la lunieni și la atlanți – la incolorii saturnieni și la jupiterienii toxici – cu hlamidele lor de gaze multicolor otrăvitoare • viitorul devine atunci un spațiu gelatinos – parfumat și putrid • o disparență fumegîndă – ce stinge – cu sensul obscurității • luminile tot mai intermitente ale hazardului – cu paradoxurile lor contradictorii concordante • pașii păpușii în pulberi pedofile • cursurile bursiere ale dorinței se prăbușesc fără speranță – antrenate de crahul orificiilor • la ce bun praful semnelor neutilizate – al semnelor fără sens • la ce bun muzeul melancoliilor de ceară • și toate distanțele indiscernabile ale nocturnului – cu cenușa încă amorțită, încă albăstrită de greață • ce se exilează mereu

printre ghețurile invizibilului • acolo unde fiecă respirație e
un zid – și fiecă privire o repulsie transcendentă multiplicată
prin narcisismul întoarcerii • da, prin narcisismul bătrânei
doamne în vizită •

159. meşterul manole

dacă mi-aş scoate toate pietrele din suflet – aş putea clădi, nou meşter manole, oare o biserică? • nimeni se aruncă-n dumnezeul mort – dar unde sunt cioburile suferinţelor sparte • de ce aş mai privi un ţarm cu gândul departe – o gură plină cu silabele ce nu mai pot naviga pân' la cuvinte • o ureche unde dorm în hamacuri de-oglinzi – atâtea imagini • magicianul se topeşte scânteind printre dune – mirajele se evaporă din trupul lui boreal de ficţiune • el a găsit firul unic dintre fiecare orizont şi fiecă pas • navigînd printre năluci de sticlă – a găsit cheia porţii din urmă a tuturor labirinturilor • cheia porţii fără de număr • nimeni este dezamăgirea cu care zîmbim imposibilul • dezamăgirea noastră euristică – dezgustul cu care vomităm cuvintele străine • nimeni este steaua neantului – sub care plâng de frică şi de umbră toţi îngerii stelelor – sidefii de disperare • rece e această iubire sub care tremură galaxiile • această iubire • repulsie care vă congelează cu invizibil • nimic cu petale de poate – nitescentul la vacuitate cu singur • o mână inventată de tot ce a dispărut • şi-aceste acoperişuri cu transparenţa albastră ca nişte aripi de înger • şi dacă pe neaşteptate soarele ar ninge într-un gigantic crepuscul final unde se-amestecă unda cu corpusul • țin în palmă labirinturile evanescente – şi mă caut • cheile privirii ne zâmbesc – niciodată alt mereu decît al celuilalt • stil fără silabe – fără cuvinte • intonaţia tandră vidă de foneme • roşu de plonjon până-n adânc – şi negru dincolo de nemuriri de strălucire • ploaia e mai narativă decît neaua – care ninge mereu aceeaşi clipă •

160. originea speciilor

rechinii ca niște urlete sub brațul oranj al amurgului • materia e nebuloasa tuturor indeterminărilor identității • luna – un puzzle cu toate plachetele palide • raza deconstruiește percepția spartă a lucrurilor • întâi reificare – apoi nebunie • de ce să evităm aceste felii – aceste falii – prin care disociem drumurile libertății – sub toamnele de bronz ale pașilor • fata îmi împinge în mână sîinii-i pestriți – ca pe-un bacșiș ce trebuie să-mi amintească de originea speciilor • resturi de alb risipite în bezne de aur • mîna cu solzi sidefii mîngîie pubisul nopții • un mic șarpe înfășurat ca o lacrimă mitică în jurul încheieturii se străduie să vorbească • șamanul de flăcări visează precum un miraj al deșerturilor roșii • tu te-ai întîmplat atunci – asemeni unui pariu fatal pentru o văduvă neagră • somnul ți-era asemeni unui idol de abanos pe o pernă de aur • iar pescarul ți-aducea o dată pe zi – din marea semnelor de întrebare un demon înserat și amorțit • la fereastră cu singur – la oglindă cu singur – în vreme ce nimeni își plimbă degetele prin tine • te evaporai orgolioasă – lăsînd pe pervaz, stingher, doar un fonem • luna-ți topea-n aer silabele numelui – uitînd parcă dîrele de ceară ale unor lumînări invizibile • în aer – cheaguri de fantome impronunțabile • discontinuuul îmi caută destinul în palmă • dar eu, clepsidră vicleană, îl vărs în vid •

161. ara nilakantha

fulgi de zîmbete, fulgi de zîmbete – păduri de șoapte • abisul e țesut din ninsori inversate • lacrimile respiră imponderabile – cu mâini vîndute pe sarea tristeții • ochii-și pătează privirea cu fragranțe imperceptibile • reamintirea precum o cortină de teatru cu scena ștersă de înmugurit avis • trezire de tăceri și de amurguri – și spumele de somn mîngîiate de zarurile de așteptare ale zorilor • rosturi rostogolite – amnezii învățate pe de rost • unde – pe ce zîmbet cade picurul ultim al sfârșitului • nimeni e gol de plăți și răsplăți – deși poartă-n el ca pe o potecă străină – imposibilul • pădurea – fulg de verde labirintic – cupe de șoapte • solipsismul iernii – cu oblicul scufundat în etern • gândirea ca un refuz – stingerea străinului absoarbe focul • nota zero la prea oarbă purtare • beznele sunt albe – pașii lui oedip orbi de-adânc • întunecată de ștreang e iocasta • *ara nilakantha* • port în gîtlejul înnoptat de otravă – povara absurdă a imposibilei mele existențe • nimfele-s înnegrite de dorință • moarta de catifea înveșmîntată în amintiri și somnolențe • parfumată de incest precum o grădină – limpedea nebună înflorită • plopii – insule de niciodată • lumînări gigantice măsoară cu tăcere țărmurile mării • moarta mai subzistă numai în parfumuri • rugăciunea vidă caută așteptările fîntîinii • e ceva indefinit în nume – e o rană insolită în răspuns • pulberile înzăpezite ale vechiului – uitare pe tărîmul lui “nicăieri cel mare” • ușa mea deschide-n aer aur – dumnezeu își respiră-n mine albastrul și numele •

162. pariul

uităm avisul tuturor nebuloaselor – și-l numim materie • și ne creem ignoranța din această uitare • întrebăm mereu “cine” – când ar trebui să ne răspundem “nimeni” • încetînd să ne mai așteptăm • firele de iarbă sînt ca o băutură pe care aş încerca s-o număr • ne vărsăm clipele pe pămînt – și le paștem cu timp • poate această fată palidă – să-mi bea sperma fără să moară de lună • țin între degete abisul firav – strig spre neant (pe Dumnezeu îl ignor) sperînd că o să mă cheme • c-o să mă mîngâie – el, eclipsa eternă – cu coroana inefabilă a niteșcenței • aş vrea să-mi sorb labirintul prin coarnele minotaurului – ca prin niște paie • suflu praful din aer – și culeg flori paradisiace (dacă așa ceva există) • culeg zâmbete de nimeni – pentru a face neantului un dar imposibil • bîntuit de ipoteze – beau laptele din sînul de sticlă al dunei • ori îl visez • șampilat de solipsismul de iarnă • golurile mirajului palmei țipă de frică – toamnă de destin • moartea lui Dumnezeu e un pariu • însă numai dumnezeii morți mai pariază • tremurînd, orezul dispare – ca dorința, între accident și pubertate • spectacolul navighează spre porturi absente • clipa aceasta stranie e masca unui dublu • celălalt este enigma de ruptură a timpului • e o eroare în orișice renaștere •

163. basme suprarrealiste

zdrențe de basme suprarrealiste • pantof de sticlă cu cenușăreasa-n gură – sau șobolan mort cu vizitiu-n bot • miezul nopții decupat – galop al metamorfozei decuplate • înăuntru, ninsoare înserată de cenușă – afară, melancolia imponderabilă a amintirilor • murim învăluți de măștile de timp ale dezvăluirii • toamne adâncindu-se spre iarna de-adevăr • poetul își preumblă scheletul între eternitate și secunde • straniu picior retezat din gleznă – surîsul tabloului înverzit • el strălucește înflorit 'n absurdul limpede • căci cu o coroană improbabilă în loc de degete – absurdul suprimă subit evanescența • ninge în mine neaua de enigmă • fulgii copacilor își visează labirintic secolele – dincolo și dincoace de cer • priviri de umbră și albastru de narațiune docilă • dovleacul textualist s-a preschimbat în rolls-royce – în james joyce • diana neagră cu priza electrică emancipată – incendiază începutul cu sfârșitul • cadavrul e delicios – dar au mai rămas atît de multe silabe • destinul cu joben în vizită la norna cu crinolină • urcați danturi temerare – cotoarele înverzite de iarbă ale mărilor • pantele meduzelor translucide • oblicul își stoarce extremitatea de aur – pătează cu stingerea o criptă ascunsă • bicraniul palid ezitînd cu privirea între imenșii maci amnezici • căutătoarea de cenușă descoperă un timp parcimonios • divorțînd, prințesa s-a căsătorit, în fine, născîndu-se • și decedînd primăvara – află că era însărcinată din iarna viitoare • eroare temporală extrem de gravă – cu triumhiul bermudelor asemeni pubisului unor sinecure efemere •

TABLA DE MATERII

CURRICULUM VITAE	3
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	7
ZDRENȚE.....	13
1. BARCA DE ZDRENȚE	13
2. SOMNUL DE ALGE	14
3. ZARURILE ORIZONTULUI.....	15
4. CUPE CU SÂNGELE STINS.....	17
5. MĂRUNTAIELE FLUTURILOR	18
6. ACORDEONUL INIMII.....	19
7. DEPĂRTĂRI ÎNĂBUȘITE	20
8. PULBERI OBLICE	21
9. ZDRENȚELE ADÂNCURILOR.....	22
10. ACEASTĂ VOCE.....	23
11. CLIPA PĂDURILOR.....	24
12. MUDRA-RUDRA.....	25
13. DEGETUL RODIN	26
14. INVERS	27
15. ZDRENȚE DE VID.....	28
16. IPOTEZE AVISALE.....	29
17. LEVITAȚIA ÎNTREBĂRIILOR	30
18. FRUCTUL FĂRĂ NUME	31
19. STRĂINUL RĂTĂCIT.....	32
20. PĂDUREA DE NUME.....	33
21. ZDRENȚE PSIHICE.....	34
22. REVOLVERUL DE GHIPS.....	35
23. PUZZLE DE STINGERI.....	36
24. SOLITUDINEA FUNAMBULĂ.....	37
25. PIATRA STRĂINĂ	38
26. MIZANTROPUL ASCUNS.....	39
27. ZDRENȚE DE VÎNZARE.....	40
28. CERNEALA	41
29. TENIE – NIET	42
30. CENUȘIUL	43
31. DISPERĂRI VAGABONDE	44
32. SECVENȚE DE ZDRENȚE	45
33. PĂLĂRIA INIMII.....	46
34. ZDRENȚE PUERILE	47
35. O PANGLICĂ DE-ALBASTRU.....	48
36. ZDRENȚE ONOMATOPEICE	49
37. VERSURI ȘI VIERMI	50
38. ZDRENȚELE SENTIMENTELOR	51

39.	ETAJUL INFINIT	52
40.	PUMNALE ÎN VERDE	53
41.	ZDRENȚE DE ZERO	55
42.	SCÂNTEIE VANĂ	56
43.	NOTE DE NUANȚE	57
44.	MITURILE PURE.....	58
45.	FALIMENTELE MELANCOLIEI	60
46.	SETE DE ATINGERE	61
47.	SENTIMENTE GIRATORII.....	62
48.	ÎNCHISOAREA DE STICLĂ	63
49.	NIMICUL PROBABIL.....	64
50.	STATUI DE NONSENS	65
51.	ZAR BIZAR	68
52.	ZÎMBET CU NAS ROȘU	69
53.	FRIG LIBER.....	70
54.	NOR DE SILABE	71
55.	PLEOAPELE DEPĂRTĂRIILOR	72
56.	ABSURDA SINUSOIDĂ.....	73
57.	TĂCEREA HIRSUTĂ.....	74
58.	ȘARPELE LABIRINTULUI.....	75
59.	SOLITAR OFF-TAT	76
60.	DEBARCADERELE NOPTII	77
61.	NAUFRAGIILE ALBE	78
62.	NOCTURN DE CONSUM	79
63.	ÎNTREBĂRI SCULPTATE	81
64.	ROTUNDUM REDUNDANT	82
65.	GUMA DE ȘTERS UMANUL	84
66.	STRĂZI DE CUVINTE	85
67.	“OMUL-ORĂ”	86
68.	LACRIMI DE PIATRĂ	87
69.	PICAJELE ABSCONSULUI	88
70.	MIRARE DE STICLĂ	89
71.	DISPERĂRI LABIRINTICE.....	91
72.	ZERO DE NEGÎNDIT	92
73.	FELAȚIUNEA EXTATICĂ	93
74.	CĂRȚI BICIUITE	94
75.	PALMELE MIRĂRII.....	95
76.	ŒDIP FËTAL	96
77.	ÎNTUNECATA BARCĂ.....	97
78.	STINGERI REPETATE.....	98
79.	THE END	99
80.	COMPLEXITĂȚI	100

81.	TREPTÉ ÎN DANGĂT.....	101
82.	NEANTUL BICOLOR.....	102
83.	ACVARIU DE PRIVIRI.....	103
84.	FIARA DIN VIS.....	104
85.	TREZIRE NEAGRĂ.....	105
86.	BETIE CU STELE.....	107
87.	PUNTEA CHEMĂRIOR.....	108
88.	BĂRCI DE REVERIE.....	109
89.	FOŞNETUL INCESTULUI.....	110
90.	SÂMBURELE MAGIC.....	111
91.	NEWISNO.....	112
92.	SINGURUL GLONTE POSIBIL.....	114
93.	REMUŞCAREA DEMOLATORULUI.....	115
94.	PREERII PUBIENE.....	116
95.	PRIVIRI PRESATE.....	117
96.	ZERO DEVASTAT.....	118
97.	PLANETA AMNEZIEI.....	119
98.	PREVESTIREA SINELUI.....	121
99.	BILA ROŞIE.....	122
100.	AUSTRALOPITECII CONTEMPLATIVI.....	123
101.	LUCIANO BERIO.....	124
102.	DA.....	125
103.	MIRAJUL SORDID.....	126
104.	ORGASM DE AVIS.....	127
105.	OUL FĂRĂ EXPRESIE.....	128
106.	STRĂIN FĂRĂ ANOTIMP.....	129
107.	LIVADA LUI CEHOV.....	130
108.	BIROUL ENIGMĂ.....	131
109.	FIINŢE-TEXT.....	132
110.	ȚĂRMUL CU PÂNZE.....	133
111.	GONG DE IMAGINI.....	134
112.	BUZE DE ZERO.....	135
113.	TIGRUL FANTASTIC.....	136
114.	IMPOSIBILUL.....	137
115.	ADOLESCENTELE NEBULOASELOR.....	138
116.	NOAPTEA PREGEOMETRIEI.....	140
117.	LIZIERA MIRAJELOR.....	142
118.	NIMENI-LUNIANUL.....	144
119.	INTERVISELE MISTERIOASE.....	145
120.	SĂPUNUL SPÎNZURAT.....	147
121.	MAȘINA DE ÎNTEMNIȚAT.....	148
122.	PACHEBOTUL AMNEZIEI.....	150

123. SOLITUDINI DE STICLĂ	152
124. PROBA DE MICROFOND	154
125. NEVEROSIMIL NEANT	155
126. BASMUL ABSURDULUI	156
127. DEPRIMARE DE NICHEL	157
128. SCRUM DE LITERE	158
129. CĂLUȘ FĂRĂ ÎNTOARCERE	160
130. SCRUI – UIT.....	161
131. PEȘTERĂ DE VERDE.....	162
132. EȘARPA DE ȘARPE	163
133. LEVITAȚIE LETALĂ	164
134. SISTEMUL DE CANALIZARE	165
135. PARIUL FIINȚEI	167
136. BĂNUITOARE HIMERE	168
137. NUNTĂ LA ȚARĂ	169
138. MERIDIANELE DEPRESIUNII.....	172
139. APOCALIPSĂ ZDRENȚUITĂ	173
140. BUCURIILE CENUȘIULUI	175
141. PATRIA ÎNĂLȚIMILOR.....	176
142. VENA TELESOPULUI.....	177
143. CREPUSCULUL NICOVALELOR.....	179
144. LUCIFER PLÎNGÎND.....	180
145. STRATURI CALEIDOSCOPICE	181
146. SALA DE AȘTEPTARE.....	182
147. RUJUL INCOLOR	183
148. MUSTAȚA DE CEARĂ.....	184
149. OMUL FĂRĂ OGLINDĂ	185
150. CĂLĂTORUL CU MÎNILE DE CARTE	186
151. GRAALUL.....	187
152. NEANTUL TERMINUS.....	188
153. ZDRENȚE DE NERVOZITATE	189
154. OCHIUL INVIZIBIL	190
155. DEEP DRIPPING HELL	191
156. INELUL INFINITULUI	194
157. BĂTRÎNUL GRILAJ DE FIER	195
158. VIZITA BĂTRÎNEI DOAMNE	196
159. MEȘTERUL MANOLE.....	198
160. ORIGINEA SPECIILOR.....	199
161. ARA NILAKANTHA	200
162. PARIUL	201
163. BASME SUPRAREALISTE.....	202
TABLA DE MATERII.....	203

<http://ftp.adshishma.net/Ara/A.A.Shishmanian-Zdrente-2-2023.pdf>

15-02-2023

*desigur, după cutremur – numai molozul ochilor din cifrele
prealabil anunțate • singurățăți publicitare între norul atomic
și iarba arsă • și sufletul meu după o pădure de gratii – încă
aici, deși complet jupuit de clipe •*

*poetul își preumblă scheletul între eternitate și secunde •
straniu picior retezat din gleznă – surîsul tabloului înverzit •
el strălucește înflorit 'n absurdul limpede •*

ara nilakantha • port în gîtlejul înnoptat de otravă – povara
absurdă a imposibilei mele existențe • (...) ușa mea deschide-
n aer aur – dumnezeu își respiră-n mine albastrul și numele •

*dacă mi-aș scoate toate pietrele din suflet – aș putea clădi,
nou meșter manole, oare o biserică?*

« L'œuvre d'Ara Alexandre Shishmanian révèle une poésie qu'il ne faut pas forcer, qui impose d'être lue en filigrane et dans laquelle nous devons nous laisser porter, lâcher prise pour être transporté par notre imaginaire et les images qui y naissent.

Notre poète est dans l'observance de l'humanité et voit les dangers de la folie des hommes, dont nous sommes actuellement au cœur, il y voit une sorte de tsunami en haillons, des anges anxieux, des rêves crucifiés. Le poète a parfois ce sentiment d'être perdu, d'être en situation d'absence, alors il se met en quête des valeurs fondamentales oubliées. »

(Michel Benard, dans la revue annuelle *Noria*, dirigée par Giovanni Dotoli et Mario Selvaggio, éd. L'Harmattan, 2023)